ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Спорт

Дружно здолали ірландців

СТОР. 5

Офіційно

Закон України «Про Державний земельний кадастр»

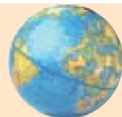
СТОР. 7—11

Літо — час відпочинку

Улюблена «іграшка» героя Погорєлова

СТОР. 12

№ 145 (5145) СУБОТА, 6 СЕРПНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Тимошенко заарештували

Учора лідера партії «Батьківщина» Юлію Тимошенко взяли під варту. Про це повідомив експ-захисник Юлії Тимошенко Сергій Власенко.

Відповідне рішення ухвалив суддя Печерського райсуду Києва Родіон Кірєєв, задовольнивши клопотання сторони обвинувачення. В ухвалі йдеться, що Тимошенко «систематично порушувала порядок у залі».

Народні депутати від БЮТ-«Батьківщина» почали кричати «Ганьба!» та «Юля!». Ексрем'єра вивели із зали співробітники судової міліції «Грифон» та спецпідрозділу «Беркут» без наручників.

Перший заступник голови партії «Батьківщина» Олександр Турчинов закликав усіх прихильників Юлії Тимошенко триматися. «Ми маємо бути разом і боротися за справедливість. Арештом Юлії Тимошенко владі не вдасться зломити ані опозицію, ані її лідера», — наголосив він.

А народний депутат від Партії регіонів учорашні події в інтерв'ю «Голосу України» прокоментував так: «Партія регіонів не втручається в роботу судової гілки влади.

СТОР. 2

Чорні дні на світових біржах. Криза наближається?

Головними новинами зарубіжних агентств останніх днів стало падіння індексів на всіх найвпливовіших фондових біржах світу. Японський індекс Ніккей знизився на 3,4 відсотка, сильний обвал стався на біржах у Гонконзі, Сіднеї та Сеулі. Відбулося також різке зниження котирування на нью-йоркській біржі. Індекс Доу Джонс впав одразу на 4 відсотки. Це — найгірший показник з початку фінансової кризи 2008 року. Він звів нанівець усі результати позитивного розвитку поточного року, **зазначає Укрінформ з посиланням на агентство DAPD.** Услід за Доу Джонсом різко — на 3,6 відсотка — обвалився і німецький індекс ДАКС. На цьому тлі опустився на 3,75 відсотка й індекс «Української біржі».

Ціна питання: понад дві смерті за кожен мільйон тонн видобутого вугілля

На підприємствах України за сім місяців цього року було смертельно травмовано 378 осіб. Понад сто нещасних випадків сталося у вугільній промисловості. Не встигли експертні та урядові комісії закінчити розслідування липневих аварій, як нова НП. 4 серпня об 11 год. 10 хв. на шахті «Краснокутська» (м. Красний Луч, Луганська обл.) стався спалах метану.

СТОР. 4

Закон збереження вченого в ринкових умовах

Що потрібно для того, щоб молоді люди не залишали свою країну в пошуках заробітку й можливості реалізації своїх здібностей

У колажі Анни СЕРДЕЧНОЇ використані фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Їдучи жити і працювати до Америки, Микола купив нову шкіряну куртку і кросівки. Друзі дивувалися: навіщо тобі цей турецький непотріб? Адже в Америці одяг крутіший буде — кращий і дешевший. Але Микола відповідав, що, з одного боку, не хоче мати вигляд бідного родича, а з другого — не знає, як у цій країні в нього все складеться. Коротше, впевненості, що в Америці він буде в «повному шоколаді», в Миколи не було, хоча їхав він за викликом конкретної фірми, котра зацікавилася його здібностями.

СТОР. 13

ПОДІЇ

Жнива поміж крапельками

Ненадійність сільськогосподарського бізнесу зайвий раз підтвердила погода. І хоча зернові цього сезону, як для Львівщини, вродили непогано, вивести в поле комбайн протягом останнього тижня у більшості господарств не було можливості. Техніка просто «потонула» б у грязюці, поскаржився в. о. голови Львівської ОДА Іван Стефанишин. Нікого переконувати не треба, аграрії самі розуміють, що потрібно рятувати урожай, однак погода кардинально змінює їхні плани. Якщо дощі протримаються бодай ще декілька днів, то аграріям Львівщини доведеться підраховувати збитки.

СТОР. 5

Черговий сюрприз Пересопниці

Дві натільні іконки XII століття знайшли співробітники Державного підприємства «Волинські старожитності» в селі Пересопниця Рівненського району. Це, кажуть археологи, — дуже рідкісна знахідка. Такі іконки носили як хрестики. На одній із них зображено Святого Георгія, на другій — Богородицю Одигітрію. Іконка Божої Матері з Ісусом-немовлям вкрита позолотою, технологія її виготовлення була дорогою, тому, припускають археологи, вона належала багатій людині. Ці знахідки, як і інші, стануть частиною експозиції у музеї, що зводиться у селі Пересопниця до 450-річчя Пересопницького Євангелія, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Туристи поповнили державну казну на 12 мільйонів гривень

Саме таку суму туристичного збору вдалося зібрати податківцям станом на 1 серпня. Найбільші відрахування — з Києва, Криму та Львівщини. Про це повідомив заступник голови державної податкової адміністрації Сергій Лєкарь. За його словами, туристичний збір регулює взаємовідносини туриста з місцевим самоврядуванням. Зібрані кошти йдуть на поліпшення інфраструктури. Туристичний збір нараховується тільки на вартість проживання в готелі або приватному будинку без урахування ПДВ.

КОРОТКО

- У Криму жінка потрапила до реанімації після укусу каракурта **(УНІАН).**
- Черкаська міська рада придбала трикімнатну квартиру для одинокої матері, яка виховує двох близнюків, інвалідів дитинства, **передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**
- У Кіровоградській області викрито директора приватного підприємства, який незаконно реалізував майже 800 тонн насіння соняшнику **(УНІАН).**
- На Тернопільщині знову зареєстровано випадок сказу серед тварин **(УНІАН).**
- «Нафтогаз» повністю розрахувався з «Газпромом» за імпортований у липні газ **(УНІАН).**

По 7 серпня на українсько-польському кордоні тривають Європейські дні добросусідства *(УНІАН)*

Микола ТОМЕНКО: «Особи з подвійним громадянством не мають права перебувати на державній службі»

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко зауважив, що в країні вже не перший рік точиться дискусія про так зване подвійне громадянство. Натомість органи державної влади не реагують на цю проблему належним чином.

Микола Томенко назвав небезпечною ситуацію, яка склалася із стимулюванням багатьма країнами, особливо сусідами України, надання паспортів та другого громадянства громадянам України. Заступник глави парламенту нагадав, що кілька місяців тому він запропонував провести спеціальне засідання Ради національної безпеки та оборони стосовно цієї проблеми. «Однак ні Президент, ні РНБО належним чином на це не відреагували», — повідомив політик.

Водночас Микола Томенко наголосив: наше законодавство забороняє подвійне громадянство. А посилання на те, що не існує чіткої процедури перевірки подвійного громадянства, за його словами, не знімає відповідальності з органів влади, що опікуються проблемою подвійного громадянства, та із самих фігурантів скандалів, які обіймають ті чи інші державні посади, маючи статус подвійного громадянства.

Заступник Голови Верховної Ради ініціюватиме внесення змін до Закону про громадянство та інші законодавчі акти, якими було б імперативно прописано заборону реєструвати кандидатами в депутати всіх рівнів осіб з подвійним громадянством та відповідно заборону займати посади в органах державної влади особам, що мають подвійне громадянство.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

Протягом липня до парламенту надійшло майже 170 запитів

Протягом липня 2011 року (01.07.2011—31.07.2011) в Єдиній базі обліку і контролю запитів на інформацію Верховної Ради України зафіксовано 166 запитів (109 — через Інтернет, 54 — поштою, 3 — на особистому прийомі у відділі з питань звернень громадян):

— 118 запитів виконано;

— 1 запит направлений у секретаріат Голови Верховної Ради України, про що повідомлено запитувача;

— 44 запитувачам надіслано відмову в задоволенні запиту відповідно до статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації»;

— 3 запити виконуються як звернення громадян.

Найбільше запитів направлено до секретаріатів комітетів у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів (11), з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності (11), з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки (5), з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України (3), а також до Управління справами Апарату Верховної Ради України (29), Головного управління документального забезпечення (8), Управління кадрів (5), Головного юридичного управління (4).

Примітка: в Єдиній базі запитів на інформацію Верховної Ради України не реєструються запити на інформацію, адресовані безпосередньо до народних депутатів, посадових осіб Верховної Ради — оскільки Апарат Верховної Ради, відповідно до Розпорядження Голови Верховної Ради України від 11 травня 2011 р. №393 «Про забезпечення виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації» в Апараті Верховної Ради України», не є розпорядником інформації за такими запитами на інформацію.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Закон про всеукраїнський референдум готують до ще одного другого читання

Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування *впродовж дев'ятої сесії Верховної Ради України шостого скликання планує опрацювати більш як 120 законопроектів.*

Зокрема, заплановано підготувати до розгляду в другому читанні проект закону про внесення змін до Закону «Про столицю України — місто-герой Київ» (щодо порядку утворення районних рад) (реєстр. №7307). Ухваленою в першому читанні редакцією документа передбачено, зокрема, що районні ради можуть утворюватися за рішенням територіальної громади Києва, прийнятого шляхом проведення місцевого референдуму, або за рішенням Київської міської ради.

До другого читання планується підготувати також проект закону про державну службу (реєстр. №8306). Документом, зокрема, пропонується встановити, що державний службовець — це громадянин України, який займає посаду державної служби в державному органі, органі влади Автономної Республіки Крим або їх апараті, одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету, крім випадків, визначених законом, та здійснює визначені для цієї посади повноваження.

Документ містить також норму, відповідно до якої дія закону про державну службу не поширюватиметься, зокрема, на Президента України, членів Кабінету Міністрів, перших заступників та заступників міністрів; народних депутатів; Уповноваженого Верховної Ради з прав людини; депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (крім виборних посадових осіб Верховної Ради Автономної Республіки Крим); суддів; працівників прокуратури, яким присвоюються класні чини; військовослужбовців Збройних Сил України.

До повторного другого читання планується підготувати законопроекти про всеукраїнський референдум (реєстр. №6278); до другого читання законопроектів про місцевий референдум (реєстр. №7082), про попередню підготовку членів виборчих комісій (реєстр. №2787), про територіальну організацію виборів і референдумів в Україні (реєстр. №2630). Низку законопроектів планується підготувати до розгляду в першому читанні.

Крім цього, у комітеті мають бути проведені слухання на тему «Обговорення проекту закону України «Про регулювання лобістської діяльності в Україні».

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради.

САМОВРЯДУВАННЯ

Головою Донецької обласної ради став уродженець Волині — артилерист та юрист

Донецька обласна рада обрала нового голову — 43-річного Андрія Федорука. До бюлетенів для голосування було внесено єдину кандидатуру. Із листопада минулого року Андрій Федорук обіймав посаду заступника голови обласної ради.

Попередня кар'єра новообраного голови не була пов'язана із політикою чи органами місцевого самоврядування. Уродженець Волині, Федорук закінчив Сумське вище артилерійське командне училище та Національну юридичну академію імені Я. Мудрого (Харків), де здобув фах правознавця. До обласної ради за списком Партії регіонів новообраний голова пройшов торік як топ-менеджер компанії «Менеджмент Ассетс Компані» («МАКО») — великої будівельної фірми, яка належить старшому сину Президента України Олександру Януковичу.

Відповідаючи на запитання журналістів про теперішні свої зв'язки із родиною глави держави, керівник області зазначив, що після обрання заступником голови облради припинив співробітництво із корпорацією. «Фінансових зобов'язань та інших бізнес-інтересів із «МАКО» у мене немає. Я перейшов на роботу до обласної ради і повністю працюю тут. Із Олександром Януковичем підтримую людські стосунки, коли є час — проводимо зустрічі. Але головним чином по телефону спілкуємося. В подальшому особисті стосунки на політичне життя регіону, роботу облради не впливатимуть».

ДОСЛІВНО

Голова Донецької обласної ради Андрій Федорук:

«Наш регіон зберігає специфіку старопромислового, із високим ступенем зношеності основних фондів, що в середньому становить близько 70 відсотків. Розвиток високотехнологічного виробництва, впровадження інновацій — це шлях, який нам необхідно пройти якомога швидше, щоб підвищити конкурентоспроможність виробництва і створити можливість для збільшення розміру заробітних плат. Для впровадження інноваційних технологій потрібна відповідна інфраструктура. Створення на території області наукових парків і технопарків дасть можливість повернути науці статус основного чинника прогресу регіональної економіки».

Новий голова облради сформулював чотири пріоритети, на яких планує зосередитися: створення умов для безпечної життєдіяльності населення, розвиток високотехнологічного виробництва та залучення інвестицій, забезпечення продовольчої безпеки та розвиток інфраструктури агропромислової галузі, комплексний розвиток місцевого самоврядування. Зокрема, Андрій Федорук звернув увагу на проблему ефективної системи водопостачання, від якої напряму залежить якість питної води та здоров'я населення. Стурбованість голови викликають і небезпечні відходи хімічних виробництв, які зосереджені в області, а також негативні наслідки діяльності вугільних підприємств — підтоплення територій та аварійний стан будинків.

Ліна КУЩ.

Тимошенко заарештували

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А все починалось так. Учора Печерський суд продовжив розгляд справи Юлії Тимошенко. Екс-прем'єр знову вимагала відводу судді Родіона Кірєєва «за систематичні порушення», однак той відхилив клопотання її захисту. Оскільки, за його словами, вони «внесені з метою затягування справи». Адвокат Тимошенко Юрій Сухов учергове наполягав на додатковому терміні для ознайомлення з матеріалами справи. Але і це клопотання суддя відхилив.

У суді допитували колишнього міністра з надзвичайних ситуацій Володимира Шандру та прем'єра Миколу Азарова. Глава уряду наполягав на неможливості розірвати газові угоди з Росією в односторонньому порядку. Він учергове висловив переконання, що в результаті «зрадницького договору» підвищилися комунальні тарифи. Прем'єр розказав, за якою ціною Україна купуватиме газ у Росії до кінця року: в першому кварталі 2011 року була ціна 263 дол., у другому — 296 дол., у третьому ведуться переговори про прогнозовану ціну 348 дол., у четвертому — 388 доларів.

Сторона державного обвинувачення звернулася до суду із клопотанням про зміну для Юлії Тимошенко запобіжного заходу з підписки про невиїзд на взяття під варту, оскільки підсудна, за словами прокурора Лілії Фролової, своєю поведінкою «заважає встановленню істини». «Краще зразу розстріляйте, дайте їй револьвер», — парирувала на це Юлія Тимошенко, **повідомляє її персональний сайт.** Незабаром суддя Печерського районного суду Родіон Кірєєв пішов до дорадчої кімнати для розв'язання клопотання сторони державного обвинувачення. «Знову прокурори заявили клопотання про зміну запобіжного заходу на арешт. Так хочеться заарештувати, що втрачають розум», — написала Юлія Тимошенко на своїй сторінці у **Twitter.**

А народний депутат Сергій Власенко заявив, що екс-прем'єр не була залежною від Росії при підписанні газових угод, і продемонстрував журналістам ухвали Верховного суду Російської Федерації та Московського окружного військового суду, якими були виправдані вищі чиновники Міноборони Росії, нібито причетні до співпраці з ЄЕСУ. Зокрема, згідно з ухвалою не було виявлено складу злочину в діях генерала Григорія Олійника в частині перевищення ним службових повноважень.

До речі, у справі Юлії Тимошенко збирається дати свідчення і екс-президент Віктор Ющенко після повернення з відпустки, після 15 серпня. «Ющенко жодним чином не планує ухилятися від дачі свідчень у кримінальній справі, порушеній стосовно Тимошенко, і готовий співпрацювати», — запевнила його прес-секретар Ірина Ваннікова.

ФОТОФАКТ

У Новомосковському районі Дніпропетровської області активно готуються до нового навчального року.

На знімку: голова Дніпропетровської облдержадміністрації Олександр Вилкул під час виїзної наради оглядає план реконструкції середньої школи №4 у місті Новомосковськ.

Фото Миколи МЯКШИКОВА (Укрінформ).

Головком ветеранського руху

(до 90–річчя від дня народження І. О. Герасимова)

Серед славних імен покоління Переможців, істинних героїв Батьківщини, які зробили гідний внесок у розвиток України, ім'я Героя України, генерала армії Івана Олександровича ГЕРАСИМОВА (на знімку) по праву посідає почесне місце.

Відважний танкіст-фронтовик, визначний радянський воєначальник післявоєнного часу, державний і громадський діяч Радянської та пострадянської України — такий життєвий шлях цієї непересічної Людини, що присвятила всю себе служінню народу й Батьківщині.

Більш як півстоліття, а точніше 53 роки, прослужив Іван Олександрович Герасимов у Радянських Збройних Силах, пройшовши шлях від курсанта до генерала армії, командувача Київського військового округу, а потім Головнокомандувача військ Південно-Західного напрямку.

Близько 17 років (з 1991 по 2008 рр.) І. О. Герасимов очолював наймасовішу в Україні Організацію ветеранів України, яка нині об'єднує у своєму складі понад 10 млн. ветеранів війни, праці й військової служби.

Народився Іван Олександрович Герасимов 8 серпня 1921 року в селі Пестровка Стерлитамакського району Башкирської АРСР у селянській родині. З 1938 р. — у Радянській армії. Після закінчення Ульяновського бронетанкового училища командував танковим взводом.

З перших днів Великої Вітчизняної війни рота старшого лейтенанта Герасимова разом із прикордонниками стійко відбивала натиск фашистських загарбників, які вторглися на радянську землю.

У роки війни Герасимов пройшов бойовий шлях від командира роти до начальника штабу окремої танкової бригади. Командуючи танковими підрозділами й частинами, брав безпосередню участь у визволенні від німецько-фашистських загарбників столиці України міста Києва, а також міст Коростишева, Житомира, Івано-Франківська, Львова, інших населених пунктів України.

Війну він закінчив начальником штабу окремої танкової бригади, котра в серпні 1945 р. брала участь у боях з японськими мілітаристами на Далекому Сході. У післявоєнні роки І. О. Герасимов успішно продовжує службу кадрового офіцера, командуючи танковим полком, моторизованою і танковими дивізіями, потім призначається командувачем танкової армії, а незабаром — командувачем Північної групи військ (ПНР).

У 1955 р. І. О. Герасимов із відзнакою закінчує Військову академію бронетанкових і механізованих військ, а в 1966 р. також з відзнакою і золотою медаллю — Академію Генерального штабу Збройних Сил СРСР.

Організація ветеранів України пишається тим, що серед блискучих імен воєначальників, які в різні роки командували Київським військовим округом, гідне місце посідає ім'я генерала Герасимова Івана Олександровича.

Під час командування Київським військовим округом, з 1975 по 1984 роки, найбільш повно розкрився його талант визначного воєначальника. Саме в ці роки Червонопрапорний Київський військовий округ прославився багатьма починаннями, спрямованими на зміцнення обороноздатності Радянської держави. На території округу проводилися великі навчання і маневри, випробування нової бойової техніки та зброї. Саме в цей період Червонопрапорний Київський військовий округ неодноразово відзначався в числі передових серед оперативних військових формувань у Радянських Збройних Силах.

На завершальному етапі кадрової військової служби Іван Олександрович Герасимов призначається Головнокомандувачем Південно-Західного напрямку зі ставкою в м. Кишиневі, що його він очолював більш як чотири роки (з 1984 по 1989 р.).

У 1986 р. генерал армії Герасимов командував оперативною групою Міністерства оборони Радянського Союзу з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. За виявлені при цьому вміле керівництво військами, мужність і самовідданість він був нагороджений орденом Леніна.

У ці роки І. О. Герасимов бере активну участь у громадському й політичному житті країни: обирається депутатом Верховної Ради СРСР VIII—XI скликань, делегатом партійних з'їздів, багато років був членом Політбюро ЦК КПУ.

У наступні роки Іван Олександрович обирався народним депутатом України IV—VI скликань і, як найстарший народний депутат, відкривав першу сесію новообраної Верховної Ради України VI скликання.

Винятково плідним був останній етап трудового життя Івана Олександровича Герасимова, пов'язаний з його найактивнішою участю у ветеранському русі.

На установчій конференції, що відбулася 28 березня 1987 р., І. О. Герасимов обирається членом Республіканської Ради ветеранів війни й праці, а 19 листопада 1991 р. на організаційному пленумі Ради, що відбувся по завершенні Першого з'їзду Організації ветеранів України, — головою Ради Організації ветеранів України, яку беззмінно очолював до 4 червня 2008 року, дня своєї кончини. Закриваючи перший ветеранський з'їзд, новообраний голова Ради Організації ветеранів України, генерал армії І. О. Герасимов зазначив: «...Нашому поколінню випало ще одне архіважливе завдання — всіляко надійно захищати соціальні потреби ветеранів». Цього кредо Іван Олександрович дотримувався усі свої роки, будучи, за загальним визнанням, «Головкомом ветеранського руху».

Маючи за плечима бойовий, військовий і багатий життєвий досвід, у тому числі досвід громадської і політичної роботи, І. О. Герасимов зробив дуже багато для того, щоб Організація ветеранів України, яка зародилася в 1987 році за велінням ветеранів, перетворилася на найчисленнішу, авторитетну структуру ветеранського руху в нашій країні.

П'ять з'їздів Організації ветеранів України були проведені під керівництвом Івана Олександровича Герасимова. Це були п'ять важливих етапів поступального руху в розвитку найчисленнішої і найвпливовішої ветеранської організації.

Раді Організації ветеранів під керівництвом І. О. Герасимова, яка працювала в складі фракції Компартії України у Верховній Раді України та парламентського Комітету в справах пенсіонерів, ветеранів і інвалідів, удалося добитися законодавчого увічнення пам'яті про Велику Вітчизняну війну. За його безпосередньої участі було підготовлено, а потім ухвалено Верховною Радою й підписано Президентом України Закон «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.». З ініціативи ветеранської громадськості 23 лютого 1999 р. в Україні указом Президента було встановлено День захисника Вітчизни, який відтоді щорічно відзначається як державне свято. Без перебільшення можна сказати, що це була особиста заслуга Івана Олександровича. Водночас було завершено видання історико-меморіального серіалу «Книга Пам'яті України». Підсумком гігантської розшукової роботи ветеранських організацій стало створення картотеки обліково-архівних даних про 5 млн. громадян України — ветеранів.

На третьому з'їзді Організації ветеранів було підтримано ініціативу Комітету ветеранів війни про створення Центру захисту правди про історію Великої Вітчизняної війни, який очолив доктор історичних наук І. С. Хмель. Нині його справу продовжує ветеран-фронтовик, доктор історичних наук, професор Юрій Володимирович Шиловцев.

З ініціативи І. О. Герасимова були встановлені державні свята: День партизанської слави (22 вересня) і День ветерана (1 жовтня), а Комітетом ветеранів війни Ради Організації ветеранів України підготовлено проект ескізу ордена Богдана Хмельницького, який був затверджений указом Президента України.

На IV з'їзді Організації ветеранів України І. О. Герасимов підбив підсумки проведеної на його пропозицію Радою Організації ветеранів Всеукраїнської акції: «Як живеш, ветеран?» у формі співбесід з кожним членом Організації, що охопила більш як 10 млн. осіб. Під час акції надійшло понад 5 млн. пропозицій, зауважень і прохань, значну частину яких реалізовано.

Усі ці роки, очолюючи Раду Організації ветеранів України, І. О. Герасимов займав тверду позицію в обстоюванні перед керівниками держави, центральними й місцевими органами влади законних прав, соціальних, економічних та інших інтересів ветеранів і пенсіонерів, усіх громадян літнього віку, насамперед права на гідне пенсійне забезпечення і медичне обслуговування.

Він займав принципову позицію стосовно політичної оцінки подій Великої Вітчизняної війни, був непримиренним до спроб героїзувати пособників фашистських окупантів. Проблеми, що турбують старше покоління, були відображені у відкритому листі І. О. Герасимова на адресу Президента України.

Одним із останніх публічних виступів Івана Олександровича Герасимова була його доповідь на урочистих зборах ветеранського активу, громадськості, представників Міністерства оборони й воїнів столичного гарнізону 23 лютого 2008 р., присвячених 90-річчю створення Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. Тепло зустрітий тими, хто зібрався в переповненому залі Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України, Іван Олександрович неначе підбивав підсумки своєї більш як піввікової служби в Радянських Збройних Силах, котрі для нього, як і для мільйонів інших радянських людей, були школою мужності, громадянської зрілості, духовного й фізичного загартування, політичного виховання і військової майстерності.

На з'їзді Організації ветеранів України, що відбувся 11 березня 2008 р., Іван Олександрович Герасимов уп'яте був обраний головою її Ради. Це було визнанням його високого авторитету воїна-фронтовика, воєначальника, громадського й державного діяча.

Герой України, генерал армії Іван Олександрович Герасимов за життя був удостоєний двох орденів Леніна, трьох орденів Червоного Прапора, ордена Жовтневої Революції, двох орденів Червоної Зірки, орденів Вітчизняної війни першого ступеня, «За службу Батьківщині в Збройних силах СРСР» третього ступеня, а також орденів України: «За заслуги» третього ступеня, ордена Богдана Хмельницького трьох ступенів, багатьох медалей.

З ініціативи Організації ветеранів України, підтриманої Міністерством оборони України, 8 травня 2010 р. у зв'язку з 65-річчям Великої Перемоги на будівлі Міністерства оборони України й Генерального штабу Збройних Сил України було встановлено меморіальну дошку Герою України, генералу армії І. О. Герасимову.

У пам'яті всіх, хто знав Івана Олександровича, працював із ним і під його керівництвом, він назавжди залишиться гідним сином нашої великої Батьківщини.

У зв'язку з 90-річчям від дня народження І. О. Герасимова Організація ветеранів України разом із Міністерством оборони України намічають провести 8 серпня 2011 року в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України тематичну зустріч: «Фронтовик. Воєначальник. Громадський державний діяч», присвячену пам'яті цієї чудової Людини.

Голова Ради Організації ветеранів України, народний депутат України Петро ЦИБЕНКО.

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Символи козацької слави поставлять у кожному селі

«Легенди героїчної Буші» — така тема пленеру скульпторів-каменотесів, який днями розпочався в музейно-історичному комплексі «Буша», що в Ямпільському районі на Вінниччині. Протягом двадцяти днів майстри із восьми областей держави просто неба виконуватимуть скульптурні композиції на історичну тематику. Роботи, які відтворюватимуть події козацької доби, встановлять на в'їзді в села району. Інші залишать на туристичних маршрутах заповідника.

За словами директора заповідника Олександра Пірняка, скульптурні постаті козаків уже прикрашають в'їзди в такі населені пункти, як Буша, Біла, Петрашівка, Михайлівка. Ці пам'ятники нагадують насамперед про події жорсткої битви періоду визвольної війни українського народу під орудою Богдана Хмельницького. За історичними даними, захисники Буші у 1654 році мужньо протистояли 40-тисячному польському війську. В полон ворогу не здалися навіть жінки з дітьми. Вони зібралися в церкві й підірвали залишки пороху, живцем згорівши в полум'ї. Події згаданої битви яскраво відображені у двох творах Михайла Старицького — п'єсі «Облога Буші» й романі «Оборона Буші».

Уперше скульптори зібралися на цьому історичному місці 1985 року. Відтоді вони один раз на декілька років знову прокладали стежку до Буші. Щоразу працюють на майдані біля вежі, що збереглася з тих часів. Нині в ній музей оборони Буші. В селі виріс парк скульптур. Частину виробів з каменю передали в райцентр, де облаштували алею творів каменотесів.

— Наш район неспроста обрано місцем для таких зібрань скульпторів, — продовжує Олександр Пірняк. — Тут, уздовж Дністра, є великі запаси каменю-пісковику. Такий матеріал легко піддається обробці, тому скульпторам подобається з ним працювати. Тобто ми надаємо їм матеріал, а вони залишають роботи. Грошей за них не беруть, так само як у районі не вимагають із скульпторів оплати за матеріал. Урочисте закриття пленеру заплановано напередодні 20-ї річниці Незалежності держави.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

---

4 серпня 2011 року ми втратили близького друга, бойового товариша, відверту людину — **ФІАЛКОВСЬКОГО Володимира Олександровича**, який скільки міг мужньо боровся з хворобою. Схиляючись у скорботі та розділяючи біль, висловлюємо слова глибокого співчуття і підтримки родині та близьким **Фіалковського Володимира Олександровича** у зв'язку з його передчасною та трагічною загибеллю.
Знаємо, що його світлий образ, відкрита душа, щирість та доброта назавжди залишаться в пам'яті всіх, хто був знайомий із **Володимиром Фіалковським.**
Світла пам'ять про нього назавжди збережеться в нашій пам'яті і супроводжуватиме все життя.

Голова Ради НБУ Петро ПОРОШЕНКО,
генеральний директор АТ «Укрпромінвест» О. І. ПОРОШЕНКО,
народний депутат IV—V скл. Юрій АРТЕМЕНКО,
народний депутат IV скл. Владислав АТРОШЕНКО,
народний депутат IV—VI скл. Оксана БІЛОЗІР,
народний депутат IV—V скл. Віктор КОРОЛЬ,
народний депутат IV—VI скл. Павло ЖЕБРІВСЬКИЙ,
народний депутат IV скл. Микола СОКИРКО,
народний депутат IV—V скл. Микола ОДАЙНИК.

ВАТ «Черкасиобленерго» заявило, що підприємство з виробництва мінеральних добрив ВАТ «Азот» заборгувало близько 60 мільйонів гривень за спожиту електроенергію, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Аби забезпечити медичне обслуговування Євро–2012, цього року з бюджету виділено 115 мільйонів гривень для закупівлі по 20 машин «швидкої» для Харкова та Львова, а також 30 — для Донецька, заявив міністр охорони здоров'я Олександр АНІЩЕНКО *(Інтерфакс–Україна)*

Ціна питання: понад дві смерті за кожен мільйон тонн видобутого вугілля

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За дорученням Прем'єр-міністра на місці подій працює спеціальна комісія Державної служби гірничого нагляду і промислової безпеки України. Попередня версія: причиною займання метано-повітряної суміші могло стати куріння.

— Відомо, що в місці, яке фахівці визначили місцем займання, було знайдено кілька пачок цигарок. Але остаточні висновки робити зарано, — повідомив під час учорашнього брифінгу перший заступник голови Держгірпромнагляду Віктор Шайтан.

Тим часом установлено технічні причини руйнування копра на шахті імені Бажанова (м. Макіївка, Донецька обл.). Експертна комісія, що вивчала обставини подій, кваліфікує це явище як «раптове руйнування». Нагадаємо, внаслідок аварії загинуло 11 осіб, ще 4 перебувають у лікарні. Причина трагедії — накладання кількох чинників.

— Перший — наявність у стінах значних за розмірами зон із низькою міцністю бетону, — розповідає В. Шайтан. — Випробування окремих фрагментів зруйнованих стін показали, що бетон стін характеризується високим ступенем неоднорідності. Мінімальне значення його міцності становить три мегапаскалі, тоді як за проектом повинно бути 20 МПа.

Крім того, спричинити аварію могли й неналежний контроль за якістю бетону під час будівництва, заміна шведських машин на більш потужніші й значно тяжчі радянські, тріщиноутворення та порушення герметичності в місці примикання до ствола виведеного з експлуатації вентиляційного каналу. А поки що в країні тривають перевірки решти існуючих копрових споруд.

Що стосується вибуху на шахті «Суходільська-Східна» (Луганська обл.), то вже найближчим часом експертна комісія повинна надати свої висновки про причини трагедії, яка забрала життя 28 гірників. «Зараз можна сказати, що у вибої сталося газодинамічне явище з викидом породи гірничої маси вугілля зі збільшеною концентрацією газу метану», — каже В. Шайтан. Що стало причиною і з чиєї вини сталася трагедія — стане відомо вже на днях, після засідання урядової комісії.

«Коли трагедія викликана стихією, залишається зціпити зуби й молитися. Але в нас раз за разом до стихії додається безвідповідальність, нехтування безпекою, технічна безграмотність... Треба покласти край рукотворним катастрофам. Вугілля для нас стратегічне питання, але не за будь-яку ціну», — сказав Микола Азаров. А поки що ціна одного мільйона тонн видобутого вугілля — більше, ніж два людські життя...

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ДОВІДКОВО

На вугільних шахтах за сім місяців цього року було травмовано 2500 гірників, із них 105 — смертельно. Смертельний травматизм у галузі зріс на 42 відсотки порівняно з аналогічним періодом минулого року.

На місці дорогого дизайнерського магазину стоятиме пам'ятник шахтарю

У Донецьку за рішенням суду знесли споруду магазину «Доміно» — тут продавалися дорогі дизайнерські речі: одяг та взуття. Торговельна точка була розташована на центральній вулиці, поруч із будівлею обласної держадміністрації. У міській раді заявляють, що магазин із прилеглим кафе будували на правах тимчасової споруди. Мирні переговори із власниками результату не дали. Оскільки компромісу не було досягнуто, влада вирішила діяти через суд. Феміда зобов'язала власників магазину та кафе знести будівлі. Знесення відбувалося у присутності представників міськради та міліції. За словами начальника головного управління благоустрою та комунального обслуговування Донецької міськради Костянтина Савінова, на місці споруд буде встановлений пам'ятник шахтарю, а також годинник зі зворотнім відліком часу до початку Євро-2012. Крім того, на алеї, що прямує від колишнього магазину, заплановано встановити малі архітектурні форми. За деякими даними, це буде алея письменників та поетів.

Ліна КУЩ.

На знімку: будівлю колишнього магазину знесли примусово.

Фото автора.

Жертви американського дефолту вже є

Нею стала 82-річна мешканка Хмельницького. Двоє жінок, які відрекомендувалися співробітницями державної фінансової установи, розповіли бабусі про нову кризу та можливий дефолт у США. Однак одразу заспокоїли розтривожену пенсіонерку: вони прийшли допомогти. Мовляв, держава хоче підтримати пенсіонерів, тому попросили жінку принести всі гроші, вклали їх у конверти, на яких поставили свої підписи і щільно обмотали скотчем. Повернувши власниці, наказали після початку грошової реформи прийти з цими пакетами в будь-який банк для обміну без черги. Того ж дня шахрайство розкрилося, коли донька подивилася на конверти. Всередині замість 13 тисяч гривень, тисячі доларів та 1,2 тисячі євро лежали папірці. Нині у справі триває слідство.

Ірина КОЗАК.

Шукають вихователів, водіїв, токарів

Найпопулярніші на ринку праці Миколаївської області такі професії, як водій автотранспортних засобів, продавець, токар, швачка, кухар, тракторист, слюсар-ремонтник. Серед фахівців попит мають державні нотаріуси, юристи, лікарі, бухгалтери, медсестри, вихователі.

Протягом січня—липня 2011 року 4,6 тисячі роботодавців зареєстрували на біржі праці майже 21 тисячу вакансій. Послугами обласної служби зайнятості за цей період скористалися 43,4 тисячі громадян. Зокрема, статус безробітного набуло близько 36 тисяч жителів області, 29,4 тисячі з яких отримували державну допомогу у зв'язку з безробіттям.

Як і в попередні роки, на обліку в службі зайнятості жінок значно більше, ніж чоловіків.

Нині незайняті особи охочіше виявляють бажання брати участь в оплачуваних громадських роботах. З початку року таких виявилося майже 7 тисяч осіб, що на 20,7 відсотка більше, ніж у січні—липні 2010 року.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

ФОТОФАКТ

На знімку: майстер художнього моделювання Ірина Вербіцька, яка взяла участь у відкритті виставки та нагородженні переможців Першого всеукраїнського конкурсу на кращу традиційну українську ляльку, оголошеного веб-проектом «Рукотвори», у Національному центрі народної культури «Музей Івана Гончара».

Фото Андрія КРИМСЬКОГО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Польські митці приїхали до сільських школярів

Більш як тридцять провідних польських та українських художників і гончарів приїхали до естетичної школи-гімназії «Дивосвіт» в село Мала Білозерка Василівського району (Запорізька область). Польську делегацію очолює відома художниця Ядвіга Бардишевська. До середини серпня гості працюватимуть над власними доробками та даватимуть майстер-класи вихованцям гімназії. А 16 серпня пройде виставка новостворених робіт. Подібні заходи в «Дивосвіті» вже давно стали традиційними.

Малобілозерська школа-гімназія — унікальний навчальний заклад. Керамічні вироби її вихованців оцінюються експертами як твори високого мистецтва. До речі, навесні гімназія одержала золоту медаль другої міжнародної виставки «Сучасні навчальні заклади», яка проходила в Києві. А ще «Дивосвіт» — ініціатор і організатор «Малобілозерського ярмарку» — свята народного мистецтва, відомого не лише на Запоріжжі, а й далеко за його межами. На ярмарку можна придбати вироби народних майстрів декоративно-ужиткового мистецтва, картини, неповторну кераміку.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Підтримують фермерів доступними позиками

Фермерським господарствам Рівненщини (найперше тим, що займаються тваринництвом та овочівництвом) почали надавати кредити на розвиток. Це передбачено Програмою підтримки фермерських господарств області на 2011—2015 роки, яку ініціював голова Рівненської ОДА Василь Берташ. На реалізацію програми цьогоріч з обласного бюджету виділено 700 тисяч гривень, до кінця року планують до цієї суми додати ще 800 тисяч. На сьогодні грошову позику на загальну суму 165 тисяч гривень отримали перші п'ять сільгоспвиробників. До кінця року кредити розміром до 50 тисяч гривень під два відсотки річних зможуть взяти ще двадцять п'ять фермерів. Позика розрахована на п'ять років.

Олександра ЮРКОВА.

ЦИФРА

693 пожежі

сталося у Закарпатті від початку року. У них загинули 23 особи, 14 вдалося врятувати. Найскладніша обстановка в Ужгороді, гірських Рахівському та Тячівському районах — тут виник 61 відсоток усіх загорань в регіоні за минулий тиждень. Найпоширеніші причини пожеж: коротке замикання електромережі, необережне поводження з вогнем та підпал. Прямі матеріальні збитки від пожеж сягнули 5 мільйонів 201 тисячі гривень.

Василь НИТКА.

Радянського Союзу давно вже немає — без грошей води не буде

Десятки сумчан, мешканців приватних будинків, не підключених до централізованої мережі водопостачання, одержали попередження: 1 вересня колонки, з яких вони беруть воду, будуть демонтовані. Міський голова Сум Геннадій Мінаєв підтвердив: в обласному центрі взято курс на поступову повну ліквідацію колонок. Розроблено щодо цього спеціальну програму. «Радянський Союз давно закінчився», — резюмував пан Мінаєв.

Нововведення пояснюється неконтрольованими втратами води в обласному центрі. Сумський «Міськводоканал» оцінює їх у 36%. Піднята з великих глибин вода (не менше 20 тисяч кубометрів на добу) ніким не оплачується. З колонок примудрялися мити автомобілі, поливати городи та інші насадження.

Сумчанам запропонували «шукати гроші». Під'єднання до централізованої мережі обійдеться у кілька тисяч гривень. Поки що у місті працює 870 водорозбірних колонок, а ще три роки тому їх було 1260.

Владислав ЖМУРКОВ, Володимир ЧЕРНОВ.

Листоноша привласнювала аліменти

Сільська листоноша з Городенківського району, що на Івано-Франківщині, щонайменше двічі привоїла аліменти, призначені дитині, яка виховується без батька. 33-річна жінка підробляла підписи односельчанки у відомості про отримання коштів, а гроші клала собі в кишеню. Так понад дві тисячі гривень не дійшли до адресата. Це стало відомо після того, як одна з мешканок району написала заяву в міліцію з проханням з'ясувати, чому 2010 року вона двічі не отримувала належні їй аліменти на дитину від колишнього чоловіка. Як повідомив керівник слідчого підрозділу Городенківського райвідділу міліції Роман Василик, проти листоноші порушено кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених ч.1 статті 191 Кримінального кодексу України («Привласнення чужого майна») і ч.2 статті 358 Кримінального кодексу України («Підроблення документів, вчинені повторно»).

Дарина НАЗАРЧУК.

На півострові з поїздами аншлаг

За словами голови Республіканського комітету АРК з транспорту та зв'язку Миколи Черевкова, у Криму залізничним транспортом щодня користується близько 80 тисяч осіб. Хоча на початку курортного сезону перевозили 30 тисяч пасажирів. Тепер приїжджає 40—45 тисяч та виїжджає близько 40 тисяч.

Для безперебійного пасажиропотоку в автономії курсують 56 поїздів, які формує Укрзалізниця, 29 — з Росії, 8 — з Білорусі, по одному з Латвії та Казахстану. Крім того, ходять 18 електропоїздів приміського сполучення.

Сьогодні в Криму працюють 48 додаткових, а також 6 пересувних квиткових кас (в Ялті, Алушті, Євпаторії та Феодосії).

Георгій ВЕРВЕС.
Крим.

ФОТОФАКТ

Через забиту дренажну систему в Києві після зливи затопило підземний перехід біля станції метро «Олімпійська».

Фото Володимира ГОНТАРА/ УНИАН.

У Путивлі збудують дві греблі

Днями у Сумах відбувся тендер на будівництво в Путивлі двох гребель на річці Сейм. Річ у тім, що ця річка, яка вважається однією з найбільших у країні, настільки обміліла, що місцями її важко впізнати. На Сеймі стоїть древній Путивль, і проблема так стурбувала його жителів, що вони порушили її під час недавнього спілкування усієї країни у режимі он-лайн з Президентом Віктором Януковичем.

У тендері брало участь три претенденти: ТОВ «Шосткинське підприємство «Харківенергоремонт», «БУ-630» та «БУСТР-19». Найкращі пропозиції надали шосткинці, але, за словам керівника управління «Сумиводгосп» Олени Вакарчук, це ТОВ грубо порушило умови тендера. В результаті його виграло київське підприємство «БУ-630». З переможцем невдовзі укладуть угоду, і він приступить до роботи. Вже на початку вересня Путивль, як і раніше, стоятиме на березі повноводого Сейму.

Вл. інф.

ВРОЖАЙ-2011

Жнива поміж крапельками

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Попри негоду хлібороби області все-таки встигли зібрати майже половину вирощеного. Зернові та зернобобові зібрано з 94 тисяч гектарів. Середня врожайність 34,1 ц/га. Майже повністю скошено озимий ячмінь, який дав по 40,4 центнера з гектара. Завершується й збір озимого ріпаку — з 83 відсотків засіяних ним площ в середньому брали 22,5 центнера з гектара.

Ще одна проблема, яка дошкуляє аграріям Львівщини — технічна. Річ у тім, що всього в області є 2250 комбайнів, однак здебільшого це або машини, які залишились від колгоспів, або ж вживані імпортні — російського, німецького і навіть фінського виробництва. 70 відсотків таких комбайнів варто було б замінити — надто древній у них вік, однак — немає чим, вірніше — за що. Новенький імпортний комбайн тутешнім селянам, здебільшого, не по кишені, зернозбиральних машин українського виробництва фактично немає. Точніше, за словами Івана Стефанишина, їх виробництво намагаються налагодити у Херсоні. Однак до цих жнив на Галичину комбайни так і не доїхали. Тож аграрії, якщо й купують техніку, мусять задовольнятись секонд-хендом, який відпрацював чимало років на ланах Європейського Союзу. На один комбайн на Львівщині припадає 112 гектарів площ — у принципі непоганий показник, який дає змогу раціонально використовувати техніку. Однак те, що добре загалом, не так райдужно виглядає в конкретних районах. В одних із технікою все гаразд, є навіть її надлишок, в інших, навпаки, не вистачає. Тож зараз чиновникам спільно з аграріями доводиться вирішувати, як краще використати кожен комбайн — їх по можливості перекидають з одного району в інший — допомогти сусідам.

Олександр СИРЦОВ.
Львівська область.

За міліціонерами будуть стежити

У всіх трьох райвідділах міліції Полтави — Київському, Ленінському і Октябрському — встановили камери відеоспостереження, щоб контролювати дотримання прав громадян. Як повідомили у відділі зв'язків із громадськістю УМВС України в Полтавській області, усього встановлено понад 60 відеокамер, а спостереження триває цілодобово.

Начальник штабу УМВС Руслан Рославлєв пояснив: камери встановлено так, що видно й прилеглу до райвідділу територію, кімнати для доставлених, коридори. Уся інформація зберігається на сервері обласного управління міліції, доступу до неї з райвідділів немає. А «картинку» можуть бачити і фахівці УМВС, і черговий райвідділу.

Ініціював новацію начальник УМВС України у Полтавській області Олександр Рудяк. Придбали техніку на кошти обласного бюджету, виділені в рамках регіональної програми профілактики правопорушень. У планах керівництва УМВС — забезпечити централізованою системою відеоспостереження всі підрозділи міліції в області.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Що не з'їмо, те повивозимо

Українські аграрії нинішнього року зберуть до 17 мільйонів тонн кукурудзи. Принаймні так стверджують у Мінагропроді й додають: по експорту цієї культури вийдемо на 2—3 місце у світі. Гідрометцентр у врожайних прогнозах менш оптимістичний: там вважають, що буде близько 15 мільйонів тонн. Істина, як завжди, — десь посередині. У цьому можна переконатися, якщо знати, що посіви перебувають у гарному стані, й підключити до розрахунків математику. Площі, зайняті в цьому сезоні «королевою полів», за даними Державної служби статистики, становлять 3 мільйони 626 тисяч гектарів. Якщо цифру множимо на торішню врожайність в 45,1 центнера з гектара, виходить середній вал в 16,4 мільйона тонн. В будь-якому разі — виходить більше зібраних торік майже 12 мільйонів тонн. Гарний урожай кукурудзи — не диво. Просто сільгоспвиробники нинішньої весни віддали під цю невибагливу й відносно недорогу у виробництві культуру на 917,6 тисячі гектарів більше, ніж у 2010-му. Адже її врожайність — у півтора-два рази вища за традиційні фуражні зернові, а ціни на «качанисту» останніми роками практично не опускаються нижче вартості ячменю 3-го класу і пшениці 6-го. Тепер вони взяли рубіж у дві тисячі гривень за тонну й до сезону масового збору кукурудзи, схоже, опускатися не збираються.

Варто зазначити, що для внутрішнього споживання вистачить половини очікуваного валу. Інше можна буде без шкоди відправити на експорт — благо, попит на фуражне зерно у світі зростає.

Валерій ДРУЖЕНКО.

ФОТОФАКТ

У Ріпкинському районі Чернігівської області зміцнюють береги Дніпра.

Фото Віктора КОШМАЛА (Укрінформ).

Із зарплати в конверті сплачено податки

У першому півріччі нинішнього року на Миколаївщині майже дві тисячі неоформлених найманих працівників отримували зарплату в конвертах. Після втручання Державної податкової адміністрації області 1402 із них нині змогли офіційно оформитися на роботі. Водночас, згідно із проведеним перерахунком податків та зборів до місцевого бюджету та соціальних фондів, їм довелося повернути державі частку від зароблених неоподаткованих коштів.

За результатами перевірок донараховано до сплати в бюджет 417 тисяч гривень податку на доходи фізичних осіб із штрафними санкціями. 325 тисяч вже надійшли до скарбниці.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

СПОРТ

Дружно здолали ірландців

Футбол. Ліга Європи. 3-й кваліфікаційний раунд. Матчі у відповідь. 4 серпня.

Українські клуби успішно провели матчі на полях суперників, здобувши цілком заслужені перемоги.

«Сент-Патрікс» (Ірландія, Дублін) — «Карпати» (Україна, Львів). 1:3. Голи: Зеньов, 22, Іван Макміллан, 57, Худоб'як, 66, Ощипко, 83. **Перший матч — 0:2.**

«Сент-Патрікс»: Роджерс, Пендер, Бермінгем, Іван Макміллан (Кенна, 69), Макфаул, Каванах, Бредлі, Девід Макміллан, Дойл (Норт, 60), Шортхолл, Малкехі. **Тренер** — Піт Мегон.

«Карпати»: Глумак, Мілошевич, Ощипко, Федецький, Гомес, Худоб'як, Кополовець (Воронков, 56), Мартинюк, Ткачук, Зеньов (Пачеко, 68), Лукас (Крістобаль, 75). **Тренер** — Олег Кононов.

Рефері — Овідіу Алін Гецеган (Румунія).

Дублін. Стадіон «Таллах».

Ще у Львові наша команда заклала міцний фундамент в цьому протистоянні. Тому на зелений острів вирушила в доброму гуморі. Власне, і на полі суперника львів'яни почувалися господарями. Щоправда, ірландцям на початку другого тайму після подачі кутового вдалося відновити рівновагу. Але вона трималася зовсім недовго. Адже «Карпати» знову вийшли вперед, а потім ще й збільшили перевагу.

«Слайго Роверс» (Ірландія) — «Ворскла» (Україна, Полтава). 0:2. Голи: Закарлюка, 16, Ребенок, 17. **Перший матч — 0:0.**

«Слайго Роверс»: Кларк, Пірс, Вентре, Райан, Блінкхорн (Діллон, 69), Кретаро (Рассел, 69), Кербі, Ндо, Пауелл, МакГінесс, Грін (Дойл, 55). **Тренер** — Пол Кук.

«Ворскла»: Долганський, Даллку, Чеснаков, Курилов, Селін, Краснопьоров (Осипенко, 80), Маркоскі, Кривошеєнко, Закарлюка (Оберемко, 46), Ребенок, Сачко (Безус, 68). **Тренер** — Микола Павлов.

Рефері — Елмір Алечкович (Боснія).

Слайго. Стадіон «Шоуграундс».

У гостях полтавська «Ворскла» зробила те, чого їй не вдалося досягти тиждень тому вдома. Полтавчани вийшла до наступного раунду Ліги Європи, здолавши лідера поточного чемпіонату Ірландії.

Полтавські футболісти потужно провели стартові хвилини першого тайму. І фактично протягом двох хвилин вирішили долю протистояння на свою користь. Після цього «Ворскла» збавила оберти і почала діяти від оборони. Саме це й зумовило подальшу територіальну перевагу «Слайго», утім, нічого особливого гостям він так і не запропонував.

Натомість ірландці діяли надто жорстко, як кажуть, на грані фолу. Але нашим футболістам вистачило мужності і характеру витримати і цей іспит. Дякувати Богу, обійшлося без серйозних травм. Микола Павлов особливо відзначив своїх ветеранів Закарлюку та Сачка.

Суперників визначено

Учора в Ньоні (Швейцарія) відбулося жеребкування пар четвертого відбірного раунду Ліги Європи (матчі призначено на 18 і 25 серпня). Україну на цьому етапі представлятимуть одразу п'ять (!) клубів.

Отже, пари виглядають таким чином:

«Літекс» (Болгарія) — «Динамо» (Київ). «Металіст» (Харків) — «Сошо» (Франція). ПАОК (Греція) — «Карпати» (Львів). «Ворскла» (Полтава) — «Динамо» (Румунія, Бухарест). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Фулгем» (Англія).

Також відбулося жеребкування в ***Лізі чемпіонів.*** Стиковий раунд (матчі 16/17 та 23/24 серпня).

Шлях чемпіонів: «Вісла» (Польща, Краків) — АПОЕЛ (Кіпр). «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа) — «Генк» (Бельгія). «Динамо» (Хорватія, Загреб) — «Мальме» (Швеція). «Копенгаген» (Данія) — «Вікторія» (Чехія, Пльзень). БАТЕ (Білорусь) — «Штурм» (Австрія).

Шлях призерів: «Оденсе» (Данія) — «Вільярреал» (Іспанія). «Твенте» (Нідерланди) — «Бенфіка» (Португалія). «Арсенал» (Англія) — «Удінезе» (Італія). «Баварія» (Німеччина) — «Цюріх» (Швейцарія). «Ліон» (Франція) — «Рубін» (Росія).

В. Б.

На Марсі виявлено сліди потоків води. Про це заявили співробітники НАСА, посилаючись на знімки, отримані із супутника. Учені припускають, що темні смуги на поверхні Червоної планети є слідами струмків із солоної води *(Євроньюс)*

Авіакомпанія «АероСвіт» оцінює попередні збитки від акції протесту пілотів 1 серпня щонайменше у 100 тисяч доларів, заявив в. о. гендиректора Олександр Авдєєв *(Інтерфакс–Україна)*

Чорні дні на світових біржах. Криза наближається?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Різкий обвал світових бірж став холодним душем для європейських лідерів, які сподівалися, що після того, як вони ухвалили програму допомоги Греції, а США змогли уникнути дефолту, ситуація стабілізується. Однак, перефразовуючи відомий фразеологізм, — ринок словам не вірить. Вірить фактам. А саме — на ситуацію негативно вплинуло повідомлення про те, що обсяг державної заборгованості в США уперше з 1947 року перевищив 100 відсотків обсягу внутрішнього валового продукту країни. Крім того, боргова криза у зоні євро вже давно не обмежується Грецією.

Величезні проблеми з держборгом має третя за величиною економіка Євросоюзу — Італії. Прибутковість італійських державних облігацій щодня зростає, а це сигнал того, що платоспроможність уряду падає. Прем'єру країни Сильвіо Берлусконі цього тижня так і не вдалося переконати парламент і найвпливовіших бізнесменів у тому, що фінансовий сектор країни витримає будь-які випробування.

У Мадриді — зіткнення з поліцією

Крім того, великі проблеми з боргами виникли й в Іспанії. Там ситуація ускладнюється наростаючим соціальним напруженням. **Як повідомляє Бі-бі-сі,** сотні людей вийшли на вулиці Мадрида, протестуючи проти економічної політики влади та найвищого в ЄС рівня безробіття — 21,3 відсотка. Особливо невтішні показники зайнятості серед молодих людей до 25 років. Серед них безробітних — 44,6 відсотка. Спочатку під спостереженням поліцейських вертольотів іспанці провели мітинг на одній із площ Мадрида, а потім перемістилися до будівлі міністерства внутрішніх справ. Маніфестанти наслідували обурені політикою уряду, що дійшло до зіткнень з поліцією. Щонайменше 20 осіб, включаючи сімох поліцейських, отримали поранення.

Як реагуватиме іспанський уряд на протести, поки що не відомо, адже ще у травні минулого року країна ухвалила програму жорсткої економії, яка передбачає значні скорочення соціальних видатків. Однак рік, що минув, не приніс бажаних результатів — пожвавлення економіки та зростання кількості робочих місць. Це примусило прем'єра країни та лідера Соціалістичної партії Хосе Луїса Родрігеса Сапатеро заявити про достроковий розпуск парламенту, що відбудеться 26 вересня, та призначення дочасних виборів — на 20 листопада цього року. Зважаючи на різке падіння популярності Соціалістичної партії, навряд чи панові Сапатеро вдасться утриматися у прем'єрському кріслі після голосування. А для економіки країни додатковий чинник політичної нестабільності погіршує шанси на оздоровлення.

Без допомоги ЄС Греція не вистоїть

Проте найгіршою економікою Європи залишається грецька. Прем'єр-міністр Георгіос Папандреу закликав європейську владу терміново розпочати виконання антикризових заходів, схвалених на саміті ЄС 21 липня 2011 року, **повідомляє Рейтарс.** «Останні події на ринках відображають, головним чином, зростаючий скептицизм з приводу системних можливостей єврозони в боротьбі з кризою», — написав Папандреу в посланні главі Єврокомісії Жозе Мануелю Баррозу.

Сам Баррозу закликав лідерів ЄС негайно збільшити Європейський фонд фінансової стабільності, поточний обсяг якого (440 мільярди євро) не дозволяє нині підтримати бюджети Італії та Іспанії. Звичайно, головним локомотивом та донором європейської економіки залишається Німеччина. Тому багато в чому від сьогоднішніх рішень Ангели Меркель залежатиме майбутнє єврозони. На момент, коли верстався номер, між лідерами Франції, Німеччини та Іспанії тривали переговори, основна тема яких — як зупинити обвал на біржах та розв'язати проблему з боргами.

У чому суть проблеми

Причина обвалу на біржах у тому, що інвестори по всьому світу налякані уповільненням економіки США та борговою кризою в єврозоні. Якщо справа рятування економіки Сполучених Штатів цілком лягає на плечі Білого дому, то в Європі такий центр знайти важко. Ще донедавна ключові гравці ЄС намагалися дистанціюватися від проблемних членів спільноти. Це призвело до катастрофічної ситуації у Греції, а відтак — у зоні євро. Колишній міністр закордонних справ ФРН Йошка Фішер у статті для «Дня» переконує, що для виживання євро неминуче доведеться вдатися до справжньої інтеграції з подальшою передачею суверенітету на рівень загального уряду ЄС. Чи готові до цього у Берліні, Парижі, Римі та Мадриді — поки що питання відкрите. Однак від його рішення залежатиме не лише майбутнє єдиної валюти, а й ідеї європейської інтеграції.

Тетяна ПАСОВА.

ФОТОФАКТ

Трейдер реагує на інформацію на Нью-Йоркській фондовій біржі.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Главу МВФ обвинувачують...

Французький республіканський суд ініціював розслідування стосовно Крістін Лагард, директора-розпорядника МВФ. Її обвинувачують у перевищенні повноважень під час перебування міністром фінансів, у рамках так званої «справи Тапі». При цьому експерти вважають, що розгляд може затягтися на багато років, і в найближчій перспективі Лагард як главі МВФ нічого не загрожує.

Обвинувачення висувалися давно. Адвокат Лагард Верб Репіке впевнений, що тепер, коли справа дійшла до розслідування, суд виправдає його підопічну: «Вона сказала мені, що це дуже добре для суспільної думки, з огляду на все, що було сказано й написано, включаючи юридичне листування. Таким чином, не залишається ані найменших сумнівів».

Йдеться про історію із французьким бізнесменом Бернаром Тапі. Свого часу він одержав велику компенсацію за те, що при продажу належної йому компанії «Адідас» банк нібито навмисне занизив суму угоди. Крістін Лаград обвинувачують у тому, що вона сприяла розв'язанню суперечки на користь Тапі.

За інформацією зарубіжних інформагентств.

Кораблі НАТО знехтували сигнал SOS із судна емігрантів

Італійський МЗС учора направив офіційне послання союзному командуванню Військово-морських сил НАТО, кораблі якого напередодні знехтували сигнал небезпеки, що надійшов з баркаса біженців біля берегів Лівії, хоча перебували в 43 км від місця події.

На допомогу біженцям попрямували італійські прикордонні катери з острова Лампедуза. На борту баркаса були виявлені 370 осіб, у тому числі 46 жінок і двоє дітей. Ще близько 300 осіб були викинуті в море в момент аварійної зупинки. Судно доставлене на буксирі в порт Лампедуза. Учора в цьому порту арештовано 6 осіб за підозрою в причетності до загибелі 25 пасажирів іншого судна з біженцями, що прибуло до берегів Італії на початку тижня. Повідомлялося, що їм не вистачило повітря в трюмі судна й вони задихнулися, **передає ІТАР-ТАСС.**

З початку лютого на найближчу точку ЄС — італійський острів Лампедуза в Середземному морі обрушився потік нелегальних мігрантів з Північної Африки. На узбережжя острова в окремі дні висаджувалося до декількох сотень осіб.

ФОТОФАКТ

У Японії в храмі Хіє відбулося свято — День паличок для споживання їжі, під час якого було церемоніально спалено 7 тисяч пар використаних паличок з молитвами про здоров'я життя.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Аеропорт у Вінниці перевірить служба безпеки Ізраїлю

Один-два чартерні рейси з Вінниці до Тель-Авіва заплановано відправити наприкінці вересня. Але перед тим наш аеропорт має перевірити ізраїльська служба безпеки Шін-Бет.

Наприкінці вересня полетимо до Тель–Авіва

— Зараз ми активно займаємося вирішенням питання авіаперельотів до Ізраїлю, — каже директор Вінницького аеропорту Ярослав Мазурець. — Це будуть чартерні рейси. Плануємо наприкінці вересня відправити до Тель-Авіва один-два літаки. Надалі приймемо рішення про доцільність цього напрямку. Воно буде залежати від кількості пасажирів. Обслуговуватиме їх авіакомпанія «Роза вітрів».

— Ізраїльський рейс для вінницького аеропорту, як лакмусовий папірець, — наголосив Ярослав Мазурець. — Якщо будуть пасажири на цьому напрямку, тоді у подальшому можливе відкриття ще одного рейсу — до Москви.

Виявляється, не так просто організувати польоти до святої землі. Ізраїльці вимагають дотримання однієї з обов'язкових вимог. Наш аеропорт мають перевірити представники ізраїльської спецслужби. У цій країні існують жорсткі правила дотримання безпеки міжнародних пасажирських авіаперевезень.

— Приїзду ізраїльських спеціалістів очікуємо найближчим часом, — продовжує директор аеропорту. — Вони мають все перевірити, зробити висновки і підтвердити дотримання вимог, висунутих ізраїльською стороною.

Ярослав Мазурець також повідомив про наміри розширити повітряний коридор з Польщею. Крім уже діючого рейсу до міста Лодзь, прокласти ще один повітряний маршрут — до Кракова.

З Гавришівки до Туреччини дешевше, ніж з Борисполя

Директор Вінницького аеропорту Ярослав Мазурець пояснив, чому не освоїли турецький напрямок, який є основним для вінницьких відпочиваючих і утримує лідируючі позиції на ринку туристичних послуг. «Нам не вдалося досягти домовленості з турецькими туроператорами, — каже пан Мазурець. — Хоча потік пасажирів є. Тому за умови активної роботи наших туристичних фірм вінничани зможуть полетіти до Анталії влітку наступного року.

— На турецькому напрямку своя специфіка, тут працюють в основному їхні туроператори, — каже керівник вінницької туристичної фірми «Укрвіза» Сергій Онуфрійчук. —Вихід є — укласти угоду безпосередньо з одним з турецьких туроператорів. Наразі переговори уже ведемо.

Кількість пасажирів до Чорногорії збільшилася удвічі

19 червня з Вінниці було відправлено перший рейс до аеропорту Тіват у Чорногорії. Ним скористалися 50 пасажирів. Відтоді рейси здійснюються кожної неділі. А в останній вихідний липня з Чорногорії повернулися вже сто пасажирів.

— До закінчення сезону квитки на всі рейси продано, — каже Сергій Онуфрійчук. — Цей напрямок перевершив наші сподівання. У наступному році продовжимо відправляти земляків на відпочинок до Чорногорії. Втім про цей рейс винятково позитивні.

Послугами нового рейсу скористався голова облради Сергій Татусяк.

— Відпочив дуже добре, заодно мав можливість порівняти наш аеропорт з аеропортом Тіват, — каже Сергій Татусяк. — Поки що, на жаль, ми поступаємося чорногорцям. Нам потрібен інвестор — вітчизняний чи зарубіжний. Наразі працюємо над пошуком тих, хто готовий вкласти кошти в розвиток Вінницького аеропорту.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний земельний кадастр

Цей Закон установлює правові, економічні та організаційні основи діяльності у сфері Державного земельного кадастру.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

Державний земельний кадастр - єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах державного кордону України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами;

державна реєстрація земельної ділянки - внесення до Державного земельного кадастру передбачених цим Законом відомостей про формування земельної ділянки та присвоєння їй кадастрового номера;

геоінформаційна система - інформаційна (автоматизована) система, що забезпечує збирання, оброблення, аналіз, моделювання та постачання геопросторових даних;

геопросторовий об'єкт - об'єкт реального світу, що характеризується певним місцеположенням на Землі і визначений у встановленій системі просторово-часових координат;

геопросторові дані - набір даних про геопросторовий об'єкт;

індексна кадастрова карта (план) - картографічний документ, що відображає місцезнаходження, межі і нумерацію кадастрових зон і кварталів та використовується для присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам і ведення кадастрової карти (плану);

кадастрова зона - сукупність (об'єднання) кадастрових кварталів;

кадастрова карта (план) - графічне зображення, що містить відомості про об'єкти Державного земельного кадастру;

кадастровий квартал - компактна територія, що визначається з метою раціональної організації кадастрової нумерації та межі якої, як правило, збігаються з природними або штучними межами (річками, струмками, каналами, лісосмугами, вулицями, шляхами, інженерними спорудами, огорожами, фасадами будівель, лінійними спорудами тощо);

кадастровий номер земельної ділянки - індивідуальна, що не повторюється на всій території України, послідовність цифр та знаків, яка присвоюється земельній ділянці під час її державної реєстрації і зберігається за нею протягом усього часу існування;

режимоутворюючий об'єкт - об'єкт природного або штучного походження (водний об'єкт, об'єкт магістральних трубопроводів, енергетичний об'єкт, об'єкт культурної спадщини, військовий об'єкт, інший визначений законом об'єкт), під яким та/або навколо якого у зв'язку з його природними або набутими властивостями згідно із законом встановлюються обмеження у використанні земель.

Стаття 2. Мета ведення Державного земельного кадастру

Державний земельний кадастр ведеться з метою інформаційного забезпечення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб при:

регулюванні земельних відносин;

управлінні земельними ресурсами;

організації раціонального використання та охорони земель;

здійсненні землеустрою;

проведенні оцінки землі;

формуванні та веденні містобудівного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів;

справлянні плати за землю.

Стаття 3. Принципи Державного земельного кадастру

Державний земельний кадастр базується на таких основних принципах:

обов'язковості внесення до Державного земельного кадастру відомостей про всі його об'єкти;

єдності методології ведення Державного земельного кадастру;

об'єктивності, достовірності та повноти відомостей у Державному земельному кадастрі;

внесення відомостей до Державного земельного кадастру виключно на підставі та відповідно до цього Закону;

відкритості та доступності відомостей Державного земельного кадастру, законності їх одержання, поширення і зберігання;

безперервності внесення до Державного земельного кадастру відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру, що змінюються;

документування всіх відомостей Державного земельного кадастру.

Стаття 4. Регулювання відносин, що виникають при веденні Державного земельного кадастру

Регулювання відносин, що виникають при веденні Державного земельного кадастру, здійснюється відповідно до Конституції України, Земельного кодексу України, цього Закону, законів України «Про землеустрій», «Про оцінку земель», «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність», «Про захист персональних даних», інших законів України та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

Стаття 5. Загальні засади ведення Державного земельного кадастру

1. Ведення Державного земельного кадастру здійснюється шляхом:

створення відповідної державної геодезичної та картографічної основи, яка визначається та надається відповідно до цього Закону;

внесення відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру;

внесення змін до відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру;

оброблення та систематизації відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру.

2. Державний земельний кадастр ведеться на електронних та паперових носіях. У разі виявлення розбіжностей між відомостями на електронних та паперових носіях пріоритет мають відомості на паперових носіях.

3. Порядок ведення Державного земельного кадастру визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до вимог цього Закону.

4. Державний земельний кадастр є державною власністю.

5. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру та користування такими відомостями здійснюється виключно на підставі та відповідно до цього Закону. Забороняється вимагати для внесення відомостей до Державного земельного кадастру та користування такими відомостями надання документів та здійснення дій, прямо не передбачених цим Законом.

Розділ II. ОРГАНИ ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 6. Система органів Державного земельного кадастру

1. Систему органів, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру, становить центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальні органи.

2. Держателем Державного земельного кадастру є центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

3. Адміністратором Державного земельного кадастру є державне підприємство, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів і здійснює заходи із створення та супроводження програмного забезпечення Державного земельного кадастру, відповідає за технічне і технологічне забезпечення, збереження та захист відомостей, що містяться у Державному земельному кадастрі.

Стаття 7. Повноваження органів, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у сфері Державного земельного кадастру належать:

забезпечення створення та ведення Державного земельного кадастру;

організація здійснення робіт із землеустрою та оцінки земель, що проводяться з метою внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

розроблення стандартів і технічних регламентів у сфері Державного земельного кадастру відповідно до закону, порядків створення та актуалізації картографічних матеріалів, кадастрових класифікаторів, довідників та баз даних;

розроблення форм витягів, інформаційних довідок з Державного земельного кадастру, повідомлень про відмову у наданні відомостей, порядку обліку заяв і запитів про отримання відомостей Державного земельного кадастру;

внесення до Державного земельного кадастру та надання відомостей про землі, розташовані в межах державного кордону України, територій Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя;

затвердження статуту Адміністратора Державного земельного кадастру, здійснення контролю за його діяльністю, призначення його керівника;

організація взаємодії з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, міжнародними організаціями з питань ведення Державного земельного кадастру;

організація робіт з підготовки та підвищення кваліфікації Державних кадастрових реєстраторів;

здійснення інших повноважень згідно з цим Законом.

2. До повноважень територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у Автономній Республіці Крим, областях у сфері Державного земельного кадастру належать:

внесення до Державного земельного кадастру та надання відомостей про землі, розташовані в межах районів, сіл, селищ, міст;

здійснення інших повноважень згідно з цим Законом.

3. До повноважень територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у містах Києві та Севастополі у сфері Державного земельного кадастру належать:

внесення до Державного земельного кадастру та надання відомостей про землі, розташовані в межах районів у місті, а також сіл, селищ, міст, розташованих в межах міста Севастополя;

здійснення державної реєстрації земельних ділянок, обмежень у їх використанні;

ведення поземельних книг та надання витягів з Державного земельного кадастру про земельну ділянку;

організація здійснення на відповідній території робіт із землеустрою та оцінки земель, що проводяться з метою внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

внесення відомостей до Державного земельного кадастру, крім тих, які згідно з цим Законом вносяться центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів;

здійснення інших повноважень згідно з цим Законом.

4. До повноважень територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районах, містах республіканського (Автономної Республіки Крим) та обласного значення у сфері Державного земельного кадастру належать:

внесення до Державного земельного кадастру та надання відомостей про землі, розташовані в межах району, міста республіканського (Автономної Республіки Крим) чи обласного значення;

здійснення державної реєстрації земельних ділянок, обмежень у їх використанні;

ведення поземельних книг та надання витягів з Державного земельного кадастру про земельну ділянку;

організація здійснення на відповідній території робіт із землеустрою та оцінки земель, що проводяться з метою внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

внесення відомостей до Державного земельного кадастру, крім тих, які згідно з цим Законом вносяться центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів, його територіальними органами в областях, Автономній Республіці Крим;

здійснення інших повноважень згідно з цим Законом.

Розділ III. СКЛАД ВІДОМОСТЕЙ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 8. Геодезична та картографічна основа Державного земельного кадастру

1. Геодезичною основою для Державного земельного кадастру є державна геодезична мережа.

2. Картографічною основою Державного земельного кадастру є карти (плани), що складаються у формі і масштабі відповідно до державних стандартів, норм та правил, технічних регламентів.

3. Для формування картографічної основи Державного земельного кадастру використовується єдина державна система координат.

4. До Державного земельного кадастру включаються відомості про координати пунктів державної геодезичної мережі.

5. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про картографічну основу:

склад відомостей, що відображаються на картографічній основі;

дата створення картографічної основи;

відомості про особу, яка створила картографічну основу;

масштаб (точність) картографічної основи;

система координат картографічної основи.

6. Картографічна основа Державного земельного кадастру є єдиною для формування та ведення містобудівного кадастру та кадастрів інших природних ресурсів.

Стаття 9. Державний кадастровий реєстратор

1. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру і надання таких відомостей у складі центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальних органів здійснюється державними кадастровими реєстраторами.

2. Державний кадастровий реєстратор є державним службовцем.

3. Державним кадастровим реєстратором може бути громадянин України, який має вищу землевпорядну або юридичну освіту та стаж землевпорядної або юридичної роботи не менш як два роки.

4. Державний кадастровий реєстратор:

здійснює реєстрацію заяв про внесення відомостей до Державного земельного кадастру, надання таких відомостей;

перевіряє відповідність поданих документів вимогам законодавства;

формує поземельні книги на земельні ділянки, вносить записи до них, забезпечує зберігання таких книг;

здійснює внесення відомостей до Державного земельного кадастру або надає відмову у їх внесенні;

присвоює кадастрові номери земельним ділянкам;

надає відомості з Державного земельного кадастру та відмову у їх наданні;

здійснює виправлення помилок у Державному земельному кадастрі;

передає органам державної реєстрації речових прав на нерухоме майно відомості про земельні ділянки.

5. Державний кадастровий реєстратор має посвідчення Державного кадастрового реєстратора та власну печатку.

6. Державний кадастровий реєстратор має доступ до всіх відомостей Державного земельного кадастру, самостійно приймає рішення про внесення відомостей до нього, надання таких відомостей, про відмову у здійсненні таких дій.

7. Втручання будь-яких органів, посадових і службових осіб, громадян чи їх об'єднань у діяльність Державного кадастрового реєстратора, пов'язану із здійсненням державної реєстрації земельних ділянок, забороняється.

Стаття 10. Об'єкти Державного земельного кадастру

1. Об'єктами Державного земельного кадастру є:

землі в межах державного кордону України;

землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць;

обмеження у використанні земель;

земельна ділянка.

Стаття 11. Вимоги до відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру

1. Відомості про об'єкти Державного земельного кадастру під час внесення їх до Державного земельного кадастру мають відповідати існуючим характеристикам об'єктів у натурі (на місцевості), визначеним з точністю відповідно до державних стандартів, норм та правил, технічних регламентів.

2. Зміна вимог державних стандартів, норм та правил, технічних регламентів щодо показників точності або способів її визначення, зміна геодезичної або картографічної основи Державного земельного кадастру (у тому числі систем координат), що використовувалися для його ведення, не є підставою для визнання відомостей Державного земельного кадастру такими, що підлягають уточненню, якщо на момент їх внесення вони відповідали державним стандартам, нормам та правилам, технічним регламентам.

Стаття 12. Склад відомостей Державного земельного кадастру про державний кордон України

1. До Державного земельного кадастру вносяться такі відомості про державний кордон України:

графічне зображення державного кордону України;

повні назви суміжних іноземних держав;

опис меж прикордонної смуги;

інформація про документи, на підставі яких встановлено державний кордон України;

дані щодо демаркації державного кордону України.

Стаття 13. Склад відомостей Державного земельного кадастру про землі в межах територій адміністративно-територіальних одиниць

1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць (Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, районів, міст, селищ, сіл, районів у містах):

а) найменування адміністративно-територіальної одиниці;

б) опис меж адміністративно-територіальної одиниці;

в) площа земель в межах території адміністративно-територіальної одиниці;

г) повне найменування суміжних адміністративно-територіальних одиниць;

ґ) інформація про акти, на підставі яких встановлені та змінені межі адміністративно-територіальних одиниць;

д) відомості про категорії земель у межах адміністративно-територіальної одиниці:

назва, код (номер), межі категорії земель;

опис меж;

площа;

інформація про документи, на підставі яких встановлено категорію земель;

е) відомості про угіддя адміністративно-територіальної одиниці:

назва, код (номер);

контури угідь;

площа;

інформація про документи, на підставі яких визначено угіддя;

інформація про якісні характеристики угідь;

є) відомості про економічну та нормативну грошову оцінку земель в межах території адміністративно-територіальної одиниці;

ж) відомості про бонітування ґрунтів адміністративно-територіальної одиниці.

2. Обсяг інформації Державного земельного кадастру про якісні характеристики земельних угідь в межах території адміністративно-територіальної одиниці визначається Порядком ведення Державного земельного кадастру.

Стаття 14. Склад відомостей Державного земельного кадастру про обмеження у використанні земель

1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про обмеження у використанні земель:

вид;

опис меж;

площа;

зміст обмеження;

опис режимоутворюючого об'єкта - контури, назви та характеристики, що обумовлюють встановлення обмежень (за наявності такого об'єкта);

інформація про документи, на підставі яких встановлено обмеження у використанні земель.

Стаття 15. Відомості про земельні ділянки

1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про земельні ділянки:

кадастровий номер;

місце розташування;

опис меж;

площа;

міри ліній по периметру;

координати поворотних точок меж;

дані про прив'язку поворотних точок меж до пунктів державної геодезичної мережі;

дані про якісний стан земель та про бонітування ґрунтів;

відомості про інші об'єкти Державного земельного ка-

ПРОДОВЖЕННЯ НА 8—11-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 7-Й СТОР.

дастру, до яких територіально (повністю або частково) входить земельна ділянка;

цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель);

склад угідь із зазначенням контурів будівель і споруд, їх назв;

відомості про обмеження у використанні земельних ділянок;

відомості про частину земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки;

нормативна грошова оцінка;

інформація про документацію із землеустрою та оцінки земель щодо земельної ділянки та інші документи, на підставі яких встановлено відомості про земельну ділянку.

2. Відомості про земельну ділянку містять інформацію про її власників (користувачів), зазначену в частині другій статті 30 цього Закону, зареєстровані речові права відповідно до даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Стаття 16. Кадастровий номер земельної ділянки

1. Земельній ділянці, відомості про яку внесені до Державного земельного кадастру, присвоюється кадастровий номер.

2. Кадастровий номер земельної ділянки є її ідентифікатором у Державному земельному кадастрі.

3. Система кадастрової нумерації земельних ділянок є єдиною на всій території України.

4. Структура кадастрових номерів земельної ділянки визначається Кабінетом Міністрів України.

5. Кадастрові номери земельних ділянок зазначаються у рішеннях органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування про передачу цих ділянок у власність чи користування, зміну їх цільового призначення, визначення їх грошової оцінки, про затвердження документації із землеустрою та оцінки земель щодо конкретних земельних ділянок.

6. Кадастровий номер скасовується лише у разі скасування державної реєстрації земельної ділянки. Зміна власника чи користувача земельної ділянки, зміна відомостей про неї не є підставою для скасування кадастрового номера.

7. Скасований кадастровий номер земельної ділянки не може бути присвоєний іншій земельній ділянці.

8. Інформація про скасовані кадастрові номери земельних ділянок зберігається у Державному земельному кадастрі постійно.

Стаття 17. Склад відомостей Державного земельного кадастру про кадастрове зонування земель в межах території України

1. До Державного земельного кадастру вносяться такі відомості про кадастрове зонування земель в межах території України:

номери кадастрових зон та кварталів;

опис меж кадастрових зон та кварталів;

площа кадастрових зон та кварталів;

підстави встановлення меж кадастрових зон та кварталів.

2. Порядок здійснення кадастрового зонування земель в межах території України визначається Порядком ведення Державного земельного кадастру.

Стаття 18. Документи, які створюються під час ведення Державного земельного кадастру

1. Документами Державного земельного кадастру, які створюються під час його ведення, є:

індексні кадастрові карти (плани) України, Автономної Республіки Крим, областей, районів, сіл, селищ, міст;

індексні кадастрові карти (плани) кадастрової зони, кадастрового кварталу;

кадастрові карти (плани) Автономної Республіки Крим, областей, районів, сіл, селищ, міст, інші тематичні карти (плани), перелік яких встановлюється Порядком ведення Державного земельного кадастру;

Поземельні книги.

2. Копії документів Державного земельного кадастру, а також документів, що стали підставою для внесення відомостей до нього, можуть бути вилучені в органів, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру, лише за рішенням відповідних державних органів, прийнятим у межах їх повноважень, визначених законом. Обов'язковим є складання реєстру копій документів, що вилучаються.

Вилучення оригіналів таких документів забороняється.

Стаття 19. Класифікатори, довідники та бази даних, необхідні для ведення Державного земельного кадастру

1. Для ведення Державного земельного кадастру використовуються класифікатори, довідники та бази даних, які ведуться центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів, а також державні та галузеві класифікатори, довідники та бази даних, які ведуться іншими центральними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Розділ IV. ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 20. Статус відомостей Державного земельного кадастру

1. Відомості Державного земельного кадастру є офіційними.

2. Внесення до Державного земельного кадастру передбачених цим Законом відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру є обов'язковим.

Стаття 21. Підстави та основні вимоги щодо внесення відомостей до Державного земельного кадастру

1. Відомості про межі земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру:

на підставі відповідної документації із землеустрою щодо формування земельних ділянок - у випадках, визначених статтею 79^1 Земельного кодексу України, при їх формуванні;

на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) - у разі встановлення (відновлення) меж земельної ділянки за її фактичним використанням відповідно до статті 107 Земельного кодексу України;

на підставі проектів землеустрою щодо впорядкування існуючих землеволодінь - у разі зміни меж суміжних земельних ділянок їх власниками.

2. Відомості про цільове призначення земельних ділянок вносяться до Державного земельного кадастру:

а) щодо категорії земель:

на підставі відповідної документації із землеустрою, яка розробляється при формуванні земельних ділянок, - щодо земельних ділянок, які формуються;

на підставі проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, яким передбачена зміна її цільового призначення;

б) щодо виду використання земельної ділянки в межах певної категорії земель:

на підставі відповідної документації із землеустрою, яка розробляється при формуванні земельних ділянок, - щодо земельних ділянок, які формуються;

на підставі письмової заяви власника (користувача) земельної ділянки державної чи комунальної власності, - у разі зміни виду використання земельної ділянки (крім земель сільськогосподарського призначення та земель оборони);

на підставі проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, яким передбачена зміна її цільового призначення.

3. Відомості про економічну оцінку земель вносяться до Державного земельного кадастру на підставі затвердженої технічної документації з такої оцінки.

4. Відомості про угіддя земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру:

на підставі відповідної документації із землеустрою, яка розробляється при формуванні земельних ділянок, - щодо земельних ділянок, які формуються;

на підставі проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь (щодо земель сільськогосподарського призначення), проектів землеустрою щодо впорядкування існуючих землеволодінь та землекористувань (щодо земель інших категорій).

5. Відомості про обмеження у використанні земель вносяться до Державного земельного кадастру на підставі схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань, проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), іншої документації із землеустрою.

6. Відомості про межі частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту, вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту.

7. Відомості про нормативну грошову оцінку земель вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації з такої оцінки.

8. Відомості про межі адміністративно-територіальних одиниць вносяться до Державного земельного кадастру на підставі проектів землеустрою щодо встановлення та зміни меж адміністративно-територіальних одиниць.

9. Відомості про розподіл земель між власниками та користувачами вносяться до Державного земельного кадастру відповідно до даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

10. Відомості про бонітування ґрунтів вносяться до Державного земельного кадастру на підставі затвердженої технічної документації з бонітування ґрунтів.

11. Відомості про державний кордон України вносяться до Державного земельного кадастру на підставі документації із землеустрою щодо встановлення в натурі (на місцевості) державного кордону України, розробленої відповідно до актів (міжнародних договорів) щодо демаркації та делімітації державного кордону України.

12. Органи державної влади (крім Верховної Ради України) та органи місцевого самоврядування у строк не пізніше п'яти робочих днів після прийняття рішень про затвердження документації із землеустрою і технічної документації з оцінки земель, яка згідно з цією статтею є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, надають центральному органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів або його територіальному органу відповідно до їх компетенції засвідчені копії вказаних рішень для внесення відповідної інформації до Державного земельного кадастру.

13. Документація із землеустрою і технічна документація з оцінки земель подається до центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів або до його територіального органу відповідно до їх повноважень, визначених цим Законом, разом з електронним документом, що містить результати робіт із землеустрою та оцінки земель.

14. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру здійснюється у строк, що не перевищує чотирнадцяти робочих днів з дня отримання відповідних документів, якщо цим Законом не встановлено інший строк для здійснення цих дій.

15. Відомості вносяться одночасно до документів Державного земельного кадастру у текстовій та графічній формі.

16. Подання документації із землеустрою до центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів, його територіальних органів для внесення відомостей до Державного земельного кадастру здійснюється розробником такої документації, якщо інше не встановлено договором на виконання робіт із землеустрою.

17. Інформація про дату реєстрації заяв про внесення відомостей до Державного земельного кадастру, вхідний номер, стислий зміст заяви, а також інформація про наслідки її розгляду підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

18. Внесені відомості зберігаються у Державному земельному кадастрі постійно.

Стаття 22. Вимоги до документів, які є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру

1. Документи, які є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, мають відповідати таким вимогам:

текст документів має бути написаний розбірливо;

документи не мають містити підчищення або дописки, закреслені слова чи інші не обумовлені в них виправлення, орфографічні та арифметичні помилки, бути заповнені олівцем, а також з пошкодженнями, які не дають змоги однозначно тлумачити їх зміст;

документи мають відповідати законодавству.

Стаття 23. Електронний документ, що містить відомості про результати робіт із землеустрою та оцінки земель, які підлягають внесенню до Державного земельного кадастру

1. Документація із землеустрою та оцінки земель, яка є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, подається органу, що здійснює внесення таких відомостей, також у формі електронного документа.

2. Вимоги до змісту, структури і технічних характеристик електронного документа визначаються Порядком ведення Державного земельного кадастру.

3. Електронний документ подається Державному кадастровому реєстратору, який здійснює внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру, разом із документацією, яка є підставою для такого внесення, у паперовому вигляді.

Перевірка відповідності наданого електронного документа наявним даним Державного земельного кадастру та встановленим вимогам до змісту, структури і технічних характеристик щодо розроблення такого документа здійснюється Державним кадастровим реєстратором, уповноваженим здійснювати внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру, протягом строку, встановленого статтею 21 цього Закону для їх внесення.

Стаття 24. Державна реєстрація земельної ділянки

1. Державна реєстрація земельної ділянки здійснюється при її формуванні шляхом відкриття Поземельної книги на таку ділянку.

2. Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється за місцем їх розташування відповідним Державним кадастровим реєстратором територіального органу центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів в містах Києві та Севастополі, містах республіканського (Автономної Республіки Крим) та обласного значення, районі.

3. Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється за заявою:

особи, якій за рішенням органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування надано дозвіл на розроблення документації із землеустрою, що є підставою для формування земельної ділянки при передачі її у власність чи користування із земель державної чи комунальної власності, або уповноваженої нею особи;

власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності (у разі поділу чи об'єднання раніше сформованих земельних ділянок) або уповноваженої ними особи;

органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування (у разі формування земельних ділянок відповідно державної чи комунальної власності).

4. Для державної реєстрації земельної ділянки Державному кадастровому реєстратору, який здійснює таку реєстрацію, подаються:

заява за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів;

оригінал документації із землеустрою, яка є підставою для формування земельної ділянки;

документація із землеустрою, яка є підставою для формування земельної ділянки у формі електронного документа;

документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації земельної ділянки.

Заява з доданими документами надається заявником особисто чи уповноваженою ним особою або надсилається поштою цінним листом з описом вкладення та повідомленням про вручення.

5. Державний кадастровий реєстратор, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, протягом чотирнадцяти днів з дня реєстрації заяви:

перевіряє відповідність документів вимогам законодавства;

за результатами перевірки здійснює державну реєстрацію земельної ділянки або надає заявнику мотивовану відмову у державній реєстрації.

6. Підставою для відмови у здійсненні державної реєстрації земельної ділянки є:

розташування земельної ділянки на території дії повноважень іншого Державного кадастрового реєстратора;

подання заявником документів, передбачених частиною четвертою цієї статті, не в повному обсязі;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

знаходження в межах земельної ділянки, яку передбачається зареєструвати, іншої земельної ділянки або її частини.

7. У разі надання відмови з підстави, визначеної абзацом другим частини шостої цієї статті, заявнику повідомляється найменування та адреса органу, до повноважень якого належить здійснення державної реєстрації земельної ділянки.

8. На підтвердження державної реєстрації земельної ділянки заявнику безоплатно видається витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку. Витяг містить всі відомості про земельну ділянку, внесені до Поземельної книги. Складовою частиною витягу є кадастровий план земельної ділянки.

9. При здійсненні державної реєстрації земельної ділянки їй присвоюється кадастровий номер.

10. Державна реєстрація земельної ділянки скасовується Державним кадастровим реєстратором, який здійснює таку реєстрацію, у разі:

поділу чи об'єднання земельних ділянок;

якщо протягом одного року з дня здійснення державної реєстрації земельної ділянки речове право на неї не зареєстровано з вини заявника.

11. У разі скасування державної реєстрації з підстав, зазначених в абзаці третьому цієї частини, Державний кадастровий реєстратор у десятиденний термін повідомляє про це особу, за заявою якої здійснено державну реєстрацію земельної ділянки.

Стаття 25. Поземельна книга

1. Поземельна книга є документом Державного земельного кадастру, який містить такі відомості про земельну ділянку:

а) кадастровий номер;

б) площа;

в) місцезнаходження (адміністративно-територіальна одиниця);

г) склад угідь;

ґ) цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель);

д) нормативна грошова оцінка;

е) відомості про обмеження у використанні земельної ділянки;

є) відомості про межі частини земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки;

ж) кадастровий план земельної ділянки;

з) дата державної реєстрації земельної ділянки;

и) інформація про документацію із землеустрою, на підставі якої здійснена державна реєстрація земельної ділянки, а також внесені зміни до цих відомостей;

і) інформація про власників (користувачів) земельної ділянки відповідно до даних про зареєстровані речові права у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно;

ї) дані про бонітування ґрунтів.

2. Поземельна книга відкривається одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки.

3. Поземельна книга ведеться в паперовій та електронній (цифровій) формі.

4. Поземельна книга закривається у разі скасування державної реєстрації земельної ділянки.

5. До Поземельної книги в паперовій формі долучаються всі документи, які стали підставою для внесення відомостей до неї.

6. Форма Поземельної книги та порядок її ведення визначаються Порядком ведення Державного земельного кадастру.

Стаття 26. Внесення відомостей до Поземельної книги

1. При відкритті Поземельної книги відомості до неї вносяться на підставі документації, яка подана для державної реєстрації земельної ділянки (крім відомостей про власників та користувачів земельної ділянки).

2. Відомості про віднесення земельної ділянки до земель іншої адміністративно-територіальної одиниці, про зміну нормативної грошової оцінки земельної ділянки, яка відбулася внаслідок проведення нормативної грошової оцінки земель адміністративно-територіальних одиниць, про обмеження у використанні земель, встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, вносяться до Поземельної книги без подання заяв, зазначених у частині третій цієї статті, на підставі документації, яка є підставою для внесення таких відомостей, а також рішень про її затвердження (якщо згідно із законом документація підлягає затвердженню), поданої органом, що прийняв рішення про таке затвердження.

3. Зміни до відомостей про земельну ділянку (крім випадків, визначених у частині другій цієї статті) вносяться до Поземельної книги за заявою власника або користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності на підставі документації, передбаченої цим Законом.

4. Для внесення змін до відомостей Поземельної книги щодо цільового призначення земельної ділянки, складу угідь, нормативної грошової оцінки, а також до відомостей про межі земельної ділянки (у разі їх встановлення (відновлення) за фактичним використанням земельної ділянки) заявник подає до органу, який здійснює ведення Поземельної книги:

заяву за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;

оригінали документації із землеустрою, технічної доку-

ментації з оцінки земель, які згідно з цим Законом є підставою для внесення таких змін (крім випадків зміни виду використання земельної ділянки в межах певної категорії земель, що згідно з цим Законом не потребує розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки);

документацію із землеустрою, на підставі якої вносяться зміни до відомостей Державного земельного кадастру, у формі електронного документа (крім випадків внесення відомостей про зміну виду використання);

документ, що підтверджує оплату послуг із внесення змін до відомостей про земельну ділянку до Поземельної книги.

5. Державний кадастровий реєстратор, який здійснює ведення Поземельної книги, протягом чотирнадцяти робочих днів з дати реєстрації заяви вносить до Поземельної книги інформацію про зміну відомостей про земельну ділянку або надає мотивовану відмову у внесенні таких відомостей.

6. Відмова у внесенні до Поземельної книги змін до відомостей про земельну ділянку надається у разі, якщо:

земельна ділянка розташована на території дії повноважень іншого Державного кадастрового реєстратора;

із заявою звернулася неналежна особа;

подані документи не відповідають вимогам законодавства;

заявлені відомості вже внесені до Поземельної книги.

У разі надання відмови з підстави, визначеної абзацом другим цієї частини, заявнику повідомляється найменування та адреса органу, до повноважень якого належить внесення змін до відомостей про відповідну земельну ділянку.

Стаття 27. Особливості внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельну ділянку у разі її поділу чи об'єднання з іншою земельною ділянкою, а також відновлення її меж

1. У разі поділу або об'єднання земельних ділянок запис про державну реєстрацію земельної ділянки та кадастровий номер земельної ділянки скасовуються, а Поземельна книга на таку земельну ділянку закривається.

2. У Поземельній книзі на земельні ділянки, сформовані в результаті поділу або об'єднання земельних ділянок, здійснюється запис про такий поділ чи об'єднання із зазначенням скасованих кадастрових номерів земельних ділянок.

3. Записи про обмеження у використанні земельної ділянки, яка була поділена чи об'єднана з іншою, переносяться до поземельних книг на земельні ділянки, сформовані в результаті такого поділу чи об'єднання (крім випадків, коли обмеження поширювалося лише на частину земельної ділянки, яка в результаті поділу земельної ділянки не увійшла до новосформованої земельної ділянки).

4. У разі відновлення меж земельної ділянки за її фактичним використанням у зв'язку з неможливістю виявлення дійсних меж кадастрові номери відповідних земельних ділянок не скасовуються, а відповідні зміни до відомостей про межі земельних ділянок вносяться до поземельних книг у порядку, визначеному частиною четвертою статті 26 цього Закону.

Стаття 28. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель

1. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель здійснюється у формі:

державної реєстрації обмежень у використанні земель;

внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі обмежень у використанні земель, безпосередньо встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

2. Державна реєстрація обмеження у використанні земель здійснюється на підставі заяви:

власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності або особи, на користь якої встановлені обмеження, - щодо обмежень, які стосуються використання певної земельної ділянки;

органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, рішенням якого затверджена документація із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей про ці обмеження до Державного земельного кадастру, - щодо інших обмежень.

3. Для державної реєстрації обмеження у використанні земель заявник подає Державному кадастровому реєстратору, який здійснює державну реєстрацію таких обмежень:

заяву про державну реєстрацію обмеження за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;

документ, що підтверджує виникнення, зміну та припинення обмеження;

електронний документ, що містить результати робіт із землеустрою;

документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації обмеження у використанні земель.

4. Державна реєстрація обмеження у використанні земель або мотивована відмова у такій реєстрації здійснюється протягом чотирнадцяти робочих днів з дати реєстрації заяви.

5. Відмова у здійсненні державної реєстрації обмеження у використанні земель надається у разі, якщо:

обмеження згідно із законом не підлягає державній реєстрації;

обмеження встановлюється на території дії повноважень іншого Державного кадастрового реєстратора;

із заявою про державну реєстрацію звернулася неналежна особа;

подані документи не відповідають вимогам законодавства;

заявлене обмеження вже зареєстровано.

6. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, безпосередньо встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, здійснюється:

у процесі державної реєстрації земельних ділянок та внесення змін до відомостей про них;

на підставі заяви органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, рішенням якого затверджена документація із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей про ці обмеження до Державного земельного кадастру, в порядку, визначеному статтею 32 цього Закону.

7. На підтвердження внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель заявнику безоплатно видається витяг з Державного земельного кадастру.

8. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, безпосередньо встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, здійснюється безоплатно.

Стаття 29. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про суборенду, сервітут, які поширюються на частини земельних ділянок

1. Відомості про суборенду, сервітут, які поширюються на частини земельних ділянок, вносяться до Державного земельного кадастру до здійснення державної реєстрації цих прав.

Відомості про суборенду, сервітут, які поширюються на частини земельних ділянок, вносяться до Державного земельного кадастру на підставі заяви правонабувача, сторін (сторони) правочину, за яким виникає право суборенди, сервітуту, або уповноважених ними осіб.

2. Для внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту, заявник подає Державному кадастровому реєстратору територіального органу центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у містах Києві та Севастополі, містах республіканського (Автономної Республіки Крим) та обласного значення, районі:

заяву за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;

документи, на підставі яких виникає відповідне право суборенди, сервітуту, із зазначенням меж частини земельної ділянки, на яку поширюється відповідне речове право;

електронний документ, що містить інформацію про зміст документації із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, із зазначенням меж частини земельної ділянки, на яку поширюється відповідне речове право;

документ, що підтверджує оплату послуг з внесення відомостей до Державного земельного кадастру.

3. Відповідний Державний кадастровий реєстратор протягом чотирнадцяти днів з дня реєстрації заяви перевіряє відповідність документів вимогам законодавства і за результатами перевірки вносить інформацію про межі відповідної частини земельної ділянки до Поземельної книги або надає заявнику письмову мотивовану відмову у такому внесенні.

4. Відмова у внесенні відомостей до Державного земельного кадастру надається у разі, якщо:

земельна ділянка розташована на території дії повноважень іншого Державного кадастрового реєстратора;

заявником подано документи, передбачені цією статтею, не в повному обсязі;

подані документи не відповідають вимогам закононодавства;

із заявою про державну реєстрацію звернулася неналежна особа.

5. У разі надання відмови у внесенні відомостей до Державного земельного кадастру з підстави, визначеної абзацом другим частини четвертої цієї статті, заявнику повідомляється найменування та адреса органу, до повноважень якого належить внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру.

6. Запис про внесення відомостей про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту, в автоматизованому порядку виключається з Поземельної книги у разі, якщо протягом року з дня внесення таких відомостей відповідне право суборенди, сервітуту не було зареєстровано.

7. На підтвердження внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту, органом, що здійснив їх внесення, заявнику безоплатно видається витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку.

Стаття 30. Інформаційна взаємодія органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, та органу державної реєстрації прав

1. Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки надає органу державної реєстрації прав інформацію про:

державну реєстрацію земельної ділянки (дату державної реєстрації, орган, що здійснив таку реєстрацію);

кадастровий номер, площу, місце розташування земельної ділянки;

кадастровий план зареєстрованої земельної ділянки в електронній (цифровій) формі.

Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації прав доступ до перегляду кадастрових карт (планів) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Орган державної реєстрації прав одночасно з державною реєстрацією речового права на земельну ділянку надає органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, інформацію про:

а) суб'єкта права власності на земельну ділянку:

для фізичних осіб (громадян України, іноземців, осіб без громадянства): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); реквізити документа, що посвідчує особу власника (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента): найменування юридичної особи; податковий номер;

для територіальної громади: відомості про територіальну громаду села, селища, міста, району у місті; найменування органу місцевого самоврядування; податковий номер органу місцевого самоврядування;

для держави: відомості про державу Україна; найменування органу державної влади, що здійснює управління нерухомим майном; податковий номер органу державної влади;

б) суб'єкта речового права на земельну ділянку:

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); реквізити документа, що посвідчує особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента): найменування юридичної особи; податковий номер;

для органів місцевого самоврядування: найменування органу місцевого самоврядування; податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади: найменування органу державної влади; податковий номер органу державної влади;

в) державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, права користування (сервітут) земельної ділянки, права постійного користування, права оренди (суборенди) земельною ділянкою; права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис); права забудови земельної ділянки (суперфіцій);

г) дату державної реєстрації, реєстраційний номер земельної ділянки у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно із зазначенням відомостей про її кадастровий номер та орган, що здійснив державну реєстрацію.

3. Порядок надання інформації, визначеної у частинах першій та другій цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 31. Інформаційна взаємодія Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів та інших інформаційних систем

Для забезпечення ведення Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів та інших інформаційних систем Кабінет Міністрів України затверджує Порядок інформаційної взаємодії між кадастрами та інформаційними системами, а також перелік відомостей, обмін якими може здійснюватися в порядку такої взаємодії.

Стаття 32. Порядок внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі державного кордону України, межі адміністративно-територіальних одиниць, нормативну грошову оцінку земель, розташованих в межах територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, обмеження у використанні земель, встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами

1. Відомості про межі державного кордону України, межі адміністративно-територіальних одиниць, нормативну грошову оцінку земель, розташованих у межах територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, обмеження у використанні земель, встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, вносяться до Державного земельного кадастру на підставі рішення відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування про встановлення і зміну меж адміністративно-територіальної одиниці та про затвердження документації із землеустрою, документації з оцінки земель, яка є підставою для внесення таких відомостей.

Рішення подається Державному кадастровому реєстратору, який здійснює внесення таких відомостей до Державного земельного кадастру, разом з електронним документом, що містить відомості про результати робіт із землеустрою та оцінки земель.

2. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру або надання мотивованої відмови у такому внесенні здійснюється у строк, що не перевищує чотирнадцяти робочих днів з дня отримання відповідної документації, якщо цим Законом не встановлено інший строк для здійснення цих дій.

3. Підставою для відмови у внесенні до Державного земельного кадастру відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, є:

подання документів, передбачених частиною першою цієї статті, не в повному обсязі;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства.

4. На підтвердження внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі державного кордону України, межі адміністративно-територіальних одиниць, нормативну грошову оцінку земель, розташованих в межах територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, обмеження у використанні земель, встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, Державним кадастровим реєстратором безоплатно видається органу, який прийняв відповідне рішення, витяг з Державного земельного кадастру.

Стаття 33. Облік кількості та якості земель

1. Облік земель у Державному земельному кадастрі здійснюється за кількістю та якістю земель і земельних угідь.

2. Облік кількості земель та якості земельних угідь ведеться щодо власників і користувачів земельних ділянок.

3. Облік кількості земель відображає дані, що характеризують земельні ділянки за площею, складом земельних угідь відповідно до затвердженої класифікації, розподілом земель за власниками (користувачами).

4. Облік якості земельних угідь відображає дані, що характеризують землі за природними і набутими властивостями, впливають на їх продуктивність та економічну цінність, а також за ступенем техногенного забруднення ґрунтів.

5. Відомості щодо кількості та якості земель узагальнюються центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів. Узагальнена інформація про кількість та якість земель безоплатно надається органам державної влади та органам місцевого самоврядування відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру.

Стаття 34. Кадастровий план земельної ділянки

1. На кадастровому плані земельної ділянки відображаються:

площа земельної ділянки;

зовнішні межі земельної ділянки (із зазначенням суміжних земельних ділянок, їх власників, користувачів суміжних земельних ділянок державної чи комунальної власності);

координати поворотних точок земельної ділянки;

лінійні проміри між поворотними точками меж земельної ділянки;

кадастровий номер земельної ділянки;

кадастрові номери суміжних земельних ділянок (за наявності);

межі земельних угідь;

межі частин земельних ділянок, на які поширюється дія обмежень у використанні земельних ділянок, права суборенди, сервітуту;

контури об'єктів нерухомого майна, розташованих на земельній ділянці.

Таблиці із зазначенням координат усіх поворотних точок меж земельної ділянки, переліку земельних угідь, їх площ, відомостей про цільове призначення земельної ділянки та розробника документації із землеустрою на земельну ділянку є невід'ємною частиною кадастрового плану земельної ділянки.

2. Кадастровий план земельної ділянки складається при формуванні земельної ділянки у паперовій та електронній (цифровій) формі.

3. Порядок складання та затвердження вимог до оформлення кадастрових планів земельних ділянок встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. У разі зміни відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, власнику (користувачу) земельної ділянки за його заявою Державний кадастровий реєстратор видає Витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку, складовою частиною якого є кадастровий план, що містить внесені відомості.

Стаття 35. Кадастрова карта (план)

1. Кадастрова карта (план) ведеться для актуалізованого відображення у часі об'єктів Державного земельного кадастру у межах кадастрового кварталу, кадастрової зони, у цілому в межах території адміністративно-територіальної одиниці (село, селище, місто, район, область, Автономна Республіка Крим).

2. Кадастрова карта (план) ведеться в електронній (цифровій) формі.

3. Зміст та вимоги щодо відображення інформації на кадастровій карті (плані) встановлюються Порядком ведення Державного земельного кадастру.

4. Складовою частиною кадастрової карти (плану) є індексна кадастрова карта (план), порядок складання якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. Викопіювання з кадастрової карти (плану) може бути надане фізичним та юридичним особам. Порядок надання такого викопіювання встановлюється Порядком ведення Державного земельного кадастру.

Стаття 36. Оприлюднення відомостей Державного земельного кадастру

1. На офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів оприлюднюються відомості Державного земельного кадастру про:

а) межі адміністративно-територіальних одиниць;

ЗАКІНЧЕННЯ НА 10—11-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 7—9-Й СТОР.

б) кадастрові номери земельних ділянок;
в) межі земельних ділянок;
г) цільове призначення земельних ділянок;
ґ) розподіл земель між власниками і користувачами (форма власності, вид речового права);
д) обмеження у використанні земель та земельних ділянок;
е) зведені дані кількісного та якісного обліку земель;
є) нормативну грошову оцінку земель та земельних ділянок;
ж) земельні угіддя;
з) частини земельної ділянки, на які поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки;
и) координати поворотних точок меж об'єктів кадастру;
і) бонітування ґрунтів.

2. Відомості, зазначені у частині першій цієї статті, підлягають оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів з моменту їх внесення до Державного земельного кадастру.

3. Технологічні та програмні засоби, необхідні для оприлюднення відомостей Державного земельного кадастру, повинні забезпечувати юридичним та фізичним особам можливість анонімного перегляду, копіювання та роздрукування інформації, яка відповідно до цієї статті надається безоплатно, на основі поширених веб-оглядачів та редакторів, без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, цілодобово, без обмежень.

4. Пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей Державного земельного кадастру, оприлюднених на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів, зазначених у пунктах «а»-«є» частини першої цієї статті, здійснюються безоплатно, а відомостей, зазначених у пунктах «є»-«і» частини першої цієї статті, - за плату, розміри якої встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 37. Виправлення помилок, допущених при веденні Державного земельного кадастру

1. У разі виявлення фізичною або юридичною особою у витязі, довідці з Державного земельного кадастру, викопіюванні з картографічних матеріалів Державного земельного кадастру технічної помилки (описка, друкарська, граматична, арифметична чи інша помилка), допущеної органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, заінтересована особа письмово повідомляє про це територіальний орган центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі (місті), який перевіряє відповідність відомостей Державного земельного кадастру інформації, що міститься в документах, які стали підставою для внесення цих відомостей. Якщо факт невідповідності підтверджено, орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, безоплатно виправляє допущену помилку в день надходження повідомлення та не пізніше наступного дня повідомляє про це заінтересованих осіб.

Виправлення технічної помилки у відомостях Державного земельного кадастру, яка була допущена не з вини органу, що здійснює його ведення, здійснюється за плату, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. У разі виявлення технічної помилки, допущеної в записах Державного земельного кадастру органом, що здійснює його ведення, зазначений орган у п'ятиденний строк письмово повідомляє про це заінтересовану особу.

3. Виправлення технічних помилок, допущених у відомостях Державного земельного кадастру внаслідок наявності технічних помилок у документах, на підставі яких були внесені такі відомості, здійснюється після виправлення помилок у зазначених документах.

4. Виправлення інших помилок, допущених у відомостях Державного земельного кадастру внаслідок помилки у документації із землеустрою, оцінки земель, здійснюється після внесення змін до такої документації.

5. Виправлення помилок у відомостях про земельну ділянку може здійснюватися також на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельних ділянок у натурі (на місцевості) або матеріалів інвентаризації земель чи рішення суду.

6. Інформація про виправлення технічних помилок не пізніше наступного дня з дня їх виправлення надається в письмовій формі власникам та користувачам земельних ділянок, а також третім особам, чиїх інтересів стосувалося виправлення помилок.

Стаття 38. Порядок користування відомостями Державного земельного кадастру

1. Відомості Державного земельного кадастру надаються державними кадастровими реєстраторами у формі:
витягів з Державного земельного кадастру про об'єкт Державного земельного кадастру;
довідок, що містять узагальнену інформацію про землі (території) за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;
викопіювань з кадастрової карти (плану) та іншої картографічної документації Державного земельного кадастру.

Користування відомостями Державного земельного кадастру може також здійснюватися у формі надання доступу до нього в режимі читання.

Доступ до Державного земельного кадастру надається банкам та особам, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою, землеоціночних робіт та земельних торгів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відомості про обмеження у використанні земельної ділянки надаються у формі витягу з Державного земельного кадастру про земельну ділянку.

Витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку може бути виданий Державним кадастровим реєстратором будь-якого територіального органу центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі (місті).

При здійсненні нотаріальних дій видача витягів з Державного земельного кадастру про земельну ділянку здійснюється також нотаріусами. Порядок доступу нотаріусів до Державного земельного кадастру встановлюється Кабінетом Міністрів України.

При вчиненні правочину щодо земельної ділянки особа, визначена у частині п'ятій цієї статті, може отримати витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку у Державного кадастрового реєстратора або доручити отримати цей витяг нотаріусу.

2. Витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку містить усі відомості про земельну ділянку, внесені до Поземельної книги. Складовою частиною витягу є кадастровий план земельної ділянки, сформований як викопіювання з кадастрової карти (плану) території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Отримання витягу з Державного земельного кадастру про земельну ділянку є обов'язковим при вчиненні правочинів щодо земельної ділянки (крім складення заповітів).

Витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку видається заявнику в день надходження заяви.

3. Відомості Державного земельного кадастру надаються на платній основі, крім випадків, визначених цим Законом.

Для здійснення повноважень, визначених законом, органи державної влади та органи місцевого самоврядування користуються відомостями і документами Державного земельного кадастру щодо земель та земельних ділянок, розташованих на відповідній території, на безоплатній основі.

Державний кадастровий реєстратор, який здійснює ведення Державного земельного кадастру, одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки надає відповідному органу місцевого самоврядування, місцевій державній адміністрації інформацію про:
державну реєстрацію земельної ділянки (дату державної реєстрації, орган, що здійснив таку реєстрацію);
кадастровий номер, площу, місце розташування земельної ділянки;
кадастровий план зареєстрованої земельної ділянки в електронній (цифровій) формі.

4. Порядок користування відомостями та документами Державного земельного кадастру встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. На отримання відомостей Державного земельного кадастру про земельну ділянку мають право:
власник (власники) та користувачі земельної ділянки або уповноважені ними особи;
спадкоємці (правонаступники - для юридичних осіб) осіб, зазначених в абзаці другому цієї частини, або уповноважені ними особи;
особа (особи), в інтересах якої (яких) встановлено обмеження, або уповноважені ними особи;
органи державної влади та органи місцевого самоврядування для реалізації своїх повноважень, визначених законом;
особи, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою, землеоціночних робіт, для виконання зазначених робіт.

З метою дотримання правил добросусідства особа, якій належить речове право на земельну ділянку, має право на отримання відомостей про земельну ділянку, передбачених частиною першою статті 25 цього Закону.

6. Відомості Державного земельного кадастру, які містять інформацію, що є державною таємницею, надаються в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про державну таємницю».

Інші відомості Державного земельного кадастру є відкритою інформацією, крім випадків, визначених законом.

7. Для отримання відомостей Державного земельного кадастру заявник або уповноважена ним особа подає Державному кадастровому реєстратору:
заяву за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;
документ про оплату послуг за надання витягу з Державного земельного кадастру (крім випадків, визначених цим Законом в день надходження повідомлення та не пізніше наступного дня повідомляє про це заінтересованих осіб);
документ, який підтверджує повноваження діяти від імені Заявника (у разі подання заяви уповноваженою особою заявника).

У разі подання заяви органом державної влади, органом місцевого самоврядування у заяві зазначаються підстави надання відповідної інформації з посиланням на норму закону, яка передбачає право відповідного органу запитувати таку інформацію, а також реквізити справи, у зв'язку з якою виникла потреба в отриманні інформації. Такі заяви розглядаються у позачерговому порядку.

Заява з доданими документами подається заявником або уповноваженою ним особою особисто або надсилається поштою цінним листом з описом вкладення та повідомленням про вручення.

Державний кадастровий реєстратор протягом десяти робочих днів з дати реєстрації заяви надає заявнику документ, передбачений частиною першою цієї статті, або надає мотивовану відмову у наданні такого документа.

Відмова у наданні відомостей з Державного земельного кадастру надається у разі, якщо:
у Державному земельному кадастрі відсутні запитувані відомості;
із заявою звернулася неналежна особа;
документи подані не в повному обсязі та/або не відповідають вимогам, встановленим законом.

Форми витягу, довідки з Державного земельного кадастру, повідомлення про відмову у наданні відомостей, а також порядок обліку заяв і запитів про отримання відомостей Державного земельного кадастру встановлюються Порядком ведення Державного земельного кадастру.

8. Право на отримання засвідчених копій документів Державного земельного кадастру та витягів з них мають:
щодо документації, на підставі якої внесені відомості до Поземельної книги на земельну ділянку, - особи, яким належить речове право на цю земельну ділянку;
щодо інших документів (крім документів, що містять державну таємницю) - фізичні та юридичні особи.

Отримання засвідчених копій документів Державного земельного кадастру та витягів з них здійснюється в порядку, визначеному частиною сьомою цієї статті.

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування мають право на отримання засвідчених копій усіх документів Державного земельного кадастру та витягів з них, якщо це пов'язано із здійсненням ними повноважень, встановлених законом.

9. Витяг з Державного земельного кадастру підписується Державним кадастровим реєстратором та посвідчується його печаткою.

10. Користування відомостями Державного земельного кадастру, оприлюдненими на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів, здійснюється відповідно до статті 36 цього Закону.

Розділ V. ГАРАНТІЇ ДОСТОВІРНОСТІ ВІДОМОСТЕЙ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 39. Відповідальність у сфері Державного земельного кадастру

1. Виконавці робіт із землеустрою та землеоціночних робіт, посадові особи, які здійснюють формування та/або внесення до Державного земельного кадастру відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру, державні кадастрові реєстратори за порушення законодавства у сфері Державного земельного кадастру несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність у порядку, встановленому законом.

2. Дії або бездіяльність Державного кадастрового реєстратора можуть бути оскаржені до суду в порядку, встановленому законом.

3. Шкода, заподіяна Державним кадастровим реєстратором фізичним чи юридичним особам під час виконання своїх обов'язків, підлягає відшкодуванню за рахунок держави у порядку, встановленому законом.

Розділ VI. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕДЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ, ПЛАТА ЗА ПОСЛУГИ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 40. Фінансове забезпечення ведення та функціонування Державного земельного кадастру

1. Фінансове забезпечення ведення та функціонування Державного земельного кадастру здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а також за рахунок справляння плати за внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання відомостей з Державного земельного кадастру.

Стаття 41. Плата за внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання відомостей з Державного земельного кадастру

1. За внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання відомостей з Державного земельного кадастру справляється плата.

Перелік, розміри, порядок справляння та використання плати встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, встановлені законами або прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, здійснюється безоплатно.

Розділ VII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2012 року, крім:
пунктів 2, 3, підпунктів «а», «г», «ґ» підпункту 2, підпункту «б» підпункту 3, підпунктів 4, 6 пункту 5, пунктів 6-12 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону;
статті 36, підпунктів «д», «е», «є» підпункту 2, абзаців першого - третього підпункту «а», підпункту «г» підпункту 3, підпункту «а» підпункту 7 пункту 5 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2013 року.

2. Земельні ділянки, право власності (користування) на які виникло до 2004 року, вважаються сформованими незалежно від присвоєння їм кадастрового номера.

У разі якщо відомості про зазначені земельні ділянки не внесені до Державного реєстру земель, їх державна реєстрація здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) за заявою їх власників (користувачів земельної ділянки державної чи комунальної власності).

Внесення інших змін до відомостей про ці земельні ділянки здійснюється після державної реєстрації земельних ділянок.

3. Установити, що у разі якщо на земельній ділянці, право власності (користування) на яку не зареєстровано, розташований житловий будинок, право власності на який зареєстровано, кадастровий номер на таку земельну ділянку присвоюється за заявою власника такого будинку на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). Забороняється вимагати для присвоєння земельній ділянці кадастрового номера інші документи. Такий кадастровий номер є чинним з моменту його присвоєння.

4. У разі якщо земельні ділянки, обмеження (обтяження) у їх використанні зареєстровані до набрання чинності цим Законом у Державному реєстрі земель, відомості про такі земельні ділянки, обмеження (обтяження) підлягають перенесенню до Державного земельного кадастру в автоматизованому порядку, без подання заяв про це їх власниками, користувачами та без стягнення плати за таке перенесення.

Відомості про інші об'єкти Державного земельного кадастру, що містяться в документації із землеустрою та оцінки земель, затвердженої та переданої до Державного фонду документації із землеустрою до 1 січня 2012 року, підлягають перенесенню до Державного земельного кадастру на безоплатній основі центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальними органами відповідно до їх повноважень.

У разі якщо після перенесення інформації про земельні ділянки з Державного реєстру земель до Державного земельного кадастру виявлені помилки у визначенні площ та/або меж земельних ділянок (розташування в межах земельної ділянки частини іншої земельної ділянки; невідповідність меж земельної ділянки, вказаних у Державному реєстрі земель, її дійсним межам; невідповідність площі земельної ділянки, вказаної у Державному реєстрі земель, її дійсній площі у зв'язку із зміною методів підрахунку (округлення); присвоєння декільком земельним ділянкам однакових кадастрових номерів), такі помилки за згодою власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності можуть бути виправлені на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) або за матеріалами інвентаризації земель. Зміна меж земельної ділянки при виправленні вказаних помилок допускається за письмовим погодженням з особами, яким належить право власності (а щодо земель державної та комунальної власності - право користування) на суміжні земельні ділянки. Відсутність згоди власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності на виправлення вказаних помилок не є підставою для відмови у перенесенні відомостей про відповідну земельну ділянку до Державного земельного кадастру, надання відомостей про земельну ділянку з Державного земельного кадастру. Про виявлені помилки територіальні органи центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів письмово безоплатно повідомляють власників (користувачів) земельних ділянок.

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):
а) доповнити статтею 53^6 такого змісту:
«Стаття 53^6. Порушення законодавства про Державний земельний кадастр

Порушення встановлених законом строків внесення відомостей до Державного земельного кадастру, надання таких відомостей, вимагання не передбачених законом документів для внесення відомостей до Державного земельного кадастру та для надання таких відомостей, -
тягнуть за собою накладення штрафу на державних кадастрових реєстраторів від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі діяння, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з правопорушень, передбачених частиною першою цієї статті, -
тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;
б) статтю 221 після цифр «53^5» доповнити цифрами «53^6»;
в) абзац другий пункту 1 частини першої статті 25^5 після цифр «51^2» доповнити цифрами «53^6»;
2) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):
а) у частині першій статті 60 слова «у межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під» замінити словами «встановлюються»;
б) доповнити статтею 79^1 такого змісту:
«Стаття 79^1. Формування земельної ділянки як об'єкта цивільних прав

1. Формування земельної ділянки полягає у визначенні земельної ділянки як об'єкта цивільних прав. Формування земельної ділянки передбачає визначення її площі, меж та внесення інформації про неї до Державного земельного кадастру.

2. Формування земельних ділянок здійснюється:
у порядку відведення земельних ділянок із земель державної та комунальної власності;
шляхом поділу чи об'єднання раніше сформованих земельних ділянок;
шляхом визначення меж земельних ділянок державної чи комунальної власності, яке здійснюється у процесі розмежування земель державної та комунальної власності.

3. Сформовані земельні ділянки підлягають державній реєстрації у Державному земельному кадастрі.

4. Земельна ділянка вважається сформованою з моменту присвоєння їй кадастрового номера.

5. Формування земельних ділянок (крім випадків, визначених у частинах шостій - сьомій цієї статті) здійснюється за проектами землеустрою щодо відведення земельних ділянок.

6. Формування земельних ділянок шляхом поділу та об'єднання раніше сформованих земельних ділянок, які перебувають у власності або користуванні, без зміни їх цільового приз-

начення здійснюються за технічною документацією із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок.

7. Винесення в натуру (на місцевість) меж сформованої земельної ділянки до її державної реєстрації здійснюється за документацією із землеустрою, яка стала підставою для її формування.

8. У разі встановлення (відновлення) меж земельних ділянок за їх фактичним використанням у зв'язку з неможливістю виявлення дійсних меж, формування нових земельних ділянок не здійснюється, а зміни до відомостей про межі земельних ділянок вносяться до Державного земельного кадастру.

9. Земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав виключно з моменту її формування (крім випадків суборенди, сервітуту щодо частин земельних ділянок) та державної реєстрації права власності на неї.

10. Державна реєстрація речових прав на земельні ділянки здійснюється після державної реєстрації земельних ділянок у Державному земельному кадастрі.

11. Державна реєстрація прав суборенди, сервітуту, які поширюються на частину земельної ділянки, здійснюється після внесення відомостей про таку частину до Державного земельного кадастру.

12. Межі суміжних земельних ділянок приватної власності можуть бути змінені їх власниками без формування нових земельних ділянок за проектами землеустрою із впорядкування існуючих землеволодінь»;

в) частину четверту статті 86 виключити;

г) назву, частини першу і другу статті 110 викласти у такій редакції:

«Стаття 110. Поняття обмеження у використанні земельних ділянок, обтяження прав на земельну ділянку

1. На використання власником земельної ділянки або її частини може бути встановлено обмеження.

Право власності на земельну ділянку може бути обтяжено правами інших осіб.

2. Перехід права власності на земельну ділянку не припиняє встановлених обмежень, обтяжень»;

ґ) статтю 111 викласти в такій редакції:

«Стаття 111. Обтяження прав на земельну ділянку, обмеження у використанні земель

1. Обтяження прав на земельну ділянку встановлюється законом або актом уповноваженого на це органу державної влади, посадової особи, або договором шляхом встановлення заборони на користування та/або розпорядження, у тому числі шляхом її відчуження.

2. Законом, прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами, договором, рішенням суду можуть бути встановлені такі обмеження у використанні земель:

а) умова розпочати і завершити забудову або освоєння земельної ділянки протягом встановлених строків;

б) заборона на провадження окремих видів діяльності;

в) заборона на зміну цільового призначення земельної ділянки, ландшафту;

г) умова здійснити будівництво, ремонт або утримання дороги, ділянки дороги;

ґ) умова додержання природоохоронних вимог або виконання визначених робіт;

д) умови надавати право полювання, вилову риби, збирання дикорослих рослин на своїй земельній ділянці в установлений час і в установленому порядку.

3. Обтяження прав на земельні ділянки (крім обтяжень, безпосередньо встановлених законом) підлягають державній реєстрації в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно у порядку, встановленому законом.

4. Обмеження у використанні земель (крім обмежень, безпосередньо встановлених законом та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами) підлягають державній реєстрації в Державному земельному кадастрі у порядку, встановленому законом, і є чинними з моменту державної реєстрації.

Обмеження у використанні земель, безпосередньо встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, є чинними з моменту набрання чинності нормативно-правовими актами, якими вони були встановлені.

5. Відомості про обмеження у використанні земель зазначаються у проектах землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічній документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки, кадастрових планах земельних ділянок, іншій документації із землеустрою. Відомості про такі обмеження вносяться до Державного земельного кадастру»;

д) в абзаці п'ятому частини першої статті 123:

слова «технічної документації із землеустрою щодо складання документа, що посвідчує право користування земельною ділянкою» замінити словами «технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки»;

доповнити абзац реченням другим такого змісту: «В такому випадку розроблення такої документації здійснюється на підставі дозволу, наданого органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженим здійснювати розпорядження цією земельною ділянкою»;

е) статтю 126 викласти в такій редакції:

«Стаття 126. Оформлення речових прав на земельну ділянку

Право власності, користування земельною ділянкою оформлюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;

є) пункт «є» частини першої статті 184 виключити;

ж) частину першу статті 193 викласти в такій редакції:

«1. Державний земельний кадастр єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах кордонів України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами»;

з) статті 196, 197, 202-204 викласти в такій редакції:

«Стаття 196. Склад відомостей Державного земельного кадастру

Склад відомостей Державного земельного кадастру визначається законом.

Стаття 197. Кадастрове зонування

Кадастровим зонуванням є встановлення меж кадастрових зон і кварталів»;

«Стаття 202. Державна реєстрація земельних ділянок

1. Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється у Державному земельному кадастрі в порядку, встановленому Законом.

Стаття 203. Облік кількості та якості земель

1. Облік кількості земель - відображення у відомостях і документах даних, які характеризують кожну земельну ділянку, а також землі за площею та складом земельних угідь, розподіл земель за власниками, землекористувачами.

2. Облік якості земель - відображення у відомостях і документах даних, які характеризують земельні угіддя за природними і набутими властивостями, що впливають на їх продуктивність та економічну цінність, а також за ступенем техногенного забруднення ґрунтів.

Стаття 204. Ведення Державного земельного кадастру

Ведення Державного земельного кадастру здійснюється відповідно до закону»;

и) у тексті Кодексу слова «адміністративно-територіальне утворення» у всіх відмінках і числах замінити словами «адміністративно-територіальна одиниця» у відповідному відмінку і числі;

3) у Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282; 2009 р., № 29, ст. 396, № 47-48, ст. 719; 2010 р., № 5, ст. 40; із змінами, внесеними законами України від 17 лютого 2011 року № 3038-VI та від 3 березня 2011 року № 3123-VI):

а) у частині другій статті 25:

пункт «і» викласти в такій редакції:

«і) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок»;

доповнити пунктом «й» такого змісту:

«й) технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту»;

б) статтю 26 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Подання документації із землеустрою до центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів, його територіальних органів для внесення відомостей до Державного земельного кадастру від імені замовника документації здійснюється її розробником, якщо інше не встановлено договором»;

в) доповнити статтею 55^1 такого змісту:

«Стаття 55^1. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту

Встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту, проводиться відповідно до топографо-геодезичних і картографічних матеріалів.

Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту, включає:

а) пояснювальну записку;

б) технічне завдання на складання документації, затверджене замовником документації;

в) кадастровий план земельної ділянки із зазначенням меж частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту;

г) матеріали польових геодезичних робіт;

ґ) копії документів, що є підставою для виникнення прав суборенди, сервітуту»;

г) статтю 56 викласти в такій редакції:

«Стаття 56. Технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок

Технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок включає:

а) пояснювальну записку;

б) технічне завдання на складання документації, затверджене замовником документації;

в) кадастрові плани земельних ділянок, які об'єднуються в одну земельну ділянку, або частини земельної ділянки, яка виділяється в окрему земельну ділянку;

г) матеріали польових геодезичних робіт;

ґ) акт приймання-передачі межових знаків на зберігання при поділі земельної ділянки по межі поділу;

д) перелік обтяжень прав на земельну ділянку, обмежень на її використання та наявні земельні сервітути;

е) нотаріально посвідчена згода на поділ чи об'єднання земельної ділянки заставодержателів, користувачів земельної ділянки (у разі перебування земельної ділянки в заставі, користуванні);

є) згоду власника земельної ділянки, для земель державної власності - органу, уповноваженого здійснювати розпорядження земельною ділянкою, на поділ чи об'єднання земельних ділянок користувачем (крім випадків поділу земельної ділянки у зв'язку з набуттям права власності на житловий будинок, розташований на ній)»;

ґ) у тексті Закону слова «адміністративно-територіальне утворення» у всіх відмінках замінити словами «адміністративно-територіальна одиниця» у відповідному відмінку і числі;

4) абзац другий частини першої статті 15 Закону України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102; 2008 р., № 48, ст. 358) викласти в такій редакції:

«об'єкт оренди (кадастровий номер, місце розташування та розмір земельної ділянки)»;

5) статтю 14 Закону України «Про розмежування земель державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 35, ст. 411; 2006 р., №№ 9-11, ст. 96; 2007 р., № 7-8, ст. 66; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78, № 27-28, ст. 253; 2009 р., № 23, ст. 281) виключити;

6) абзац третій частини першої статті 10 Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2) виключити;

7) у Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 18, ст. 141):

а) частину першу статті 18 доповнити пунктом 8^1 такого змісту:

«8^1) фізичним та юридичним особам у разі безоплатної передачі їм земельної ділянки із земель державної чи комунальної власності за рішеннями органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування»;

б) доповнити статтею 28^1 такого змісту:

«Стаття 28^1. Взаємодія органу державної реєстрації прав та органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру

1. Орган державної реєстрації прав надає органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, інформацію про:

1) суб'єкта права власності на земельну ділянку:

для фізичних осіб (громадян України, іноземців, осіб без громадянства): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); реквізити документа, що посвідчує особу власника (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента): найменування юридичної особи; податковий номер;

для територіальної громади: відомості про територіальну громаду села, селища, міста, району у місті; найменування органу місцевого самоврядування; податковий номер органу місцевого самоврядування;

для держави: відомості про державу Україна; найменування органу державної влади, що здійснює управління нерухомим майном; податковий номер органу державної влади;

2) суб'єкта речового права на земельну ділянку:

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); реквізити документа, що посвідчує таку особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента): найменування юридичної особи; податковий номер;

для органів місцевого самоврядування: найменування органу місцевого самоврядування; податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади: найменування органу державної влади; податковий номер органу державної влади;

3) державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, права користування (сервітут) земельною ділянкою, права постійного користування, права оренди (суборенди) земельної ділянки; права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис); права забудови земельної ділянки (суперфіцій);

4) дату державної реєстрації, реєстраційний номер земельної ділянки у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно із зазначенням відомостей про її кадастровий номер та орган, що здійснив державну реєстрацію.

2. Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації прав інформацію про:

державну реєстрацію земельної ділянки (дату державної реєстрації, орган, що здійснив таку реєстрацію);

кадастровий номер, площу, місце розташування земельної ділянки;

кадастровий план зареєстрованої земельної ділянки в електронній (цифровій) формі.

Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації право доступу до перегляду кадастрових карт (планів) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Інформація, одержана від органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, вноситься державним реєстратором під час здійснення державної реєстрації прав на відповідний об'єкт до розділу Державного реєстру прав, який містить відомості про нерухоме майно.

3. Порядок надання інформації, визначеної у частинах першій та другій цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

6. До 2015 року облік кількості та якості земель здійснюється на підставі державної статистичної звітності в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Копії звітів з кількісного обліку земель передаються на безоплатній основі відповідним сільським, селищним та міським радам.

7. До розмежування земель державної та комунальної власності формування земельних ділянок із земель запасу, не переданих у власність та користування, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних ділянок до певних категорій може здійснюватися на підставі матеріалів інвентаризації земель, проведеної за рішенням: у межах населених пунктів - сільських, селищних, міських рад, за їх межами - районних державних адміністрацій. Матеріали інвентаризації земель у такому разі підлягають погодженню комісіями з питань погодження документації із землеустрою та затверджуються органами, які прийняли рішення про проведення інвентаризації. Формування земельних ділянок у такому порядку може здійснюватися один раз. Порядок проведення інвентаризації земель затверджується Кабінетом Міністрів України.

8. Відомості про межі адміністративно-територіальних одиниць, які були встановлені до набрання чинності Законом України «Про землеустрій», вносяться до Державного земельного кадастру на підставі проектів формування території і встановлення меж сільських, селищних рад.

До прийняття закону про адміністративно-територіальний устрій офіційні найменування адміністративно-територіальних одиниць зазначаються у Державному земельному кадастрі відповідно до довідника «Україна. Адміністративно-територіальний устрій».

9. До 1 січня 2013 року державна реєстрація земельних ділянок, які передаються у власність із земель державної чи комунальної власності, здійснюється з видачею державних актів на право власності на земельні ділянки. Реєстрація державних актів на право власності здійснюється у книзі записів реєстрації державних актів на право власності на землю та на право постійного користування землею, договорів оренди землі.

10. Документи, якими було посвідчено право власності чи право постійного користування земельною ділянкою, видані до набрання чинності цим Законом, є дійсними.

11. Враховуючи особливий статус міста Києва як столиці України та з метою збереження створеної за кошти міського бюджету автоматизованої системи ведення Державного земельного кадастру в м. Києві, встановити, що до 1 січня 2020 року ведення Державного земельного кадастру в місті Києві в обсязі, який згідно із цим Законом здійснюється територіальними органами центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі, місті, здійснюється виконавчим органом Київської міської ради. Відомості, необхідні для ведення Державного земельного кадастру, передаються безоплатно центральному органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

12. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд і скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

розробити та затвердити Державну цільову програму розвитку земельних відносин в Україні на період до 2020 року, у якій, зокрема, передбачити заходи з виправлення помилок у відомостях Державного земельного кадастру, перенесення з Державного реєстру земель, відновлення пунктів державної геодезичної мережі, проведення інвентаризації земель;

2) до 1 січня 2012 року забезпечити створення єдиної інформаційної системи Державного земельного кадастру, внесення до неї відомостей про межі адміністративно-територіальних одиниць, перенесення до неї записів про державну реєстрацію земельних ділянок, обмежень (обтяжень) у їх використанні, зареєстрованих у Державному реєстрі земель.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
7 липня 2011 року.
№ 3613-VI.

Протягом першого півріччя на Прикарпатті за недотримання законодавства щодо охорони праці порушено 29 кримінальних справ. Основними причинами нещасних випадків стали неправильне користування газом, самовільна газифікація будівель, а також несправність систем вентиляційних і димових каналів, *передає наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

120 закарпатських школярів найближчі три тижні проведуть в оздоровчому таборі «Мрія» в селі Лісарня Мукачівського району. Це діти з малозабезпечених та багатодітних сімей. Нагоду оздоровитися вони отримали завдяки сприянню міністра надзвичайних ситуацій України, депутата обласної ради Віктора Балоги, *повідомляє наш власкор Василь НИТКА*

Морські порти готові співпрацювати з інвесторами 24 години на добу

АКТУАЛЬНО

33-й день народження морський торговельний порт «Южний» зустрів, як то кажуть, у святковому настрої: на сьогодні він є лідером серед портів України. Начальник порту Олександр Лагоша, котрий очолив його рік тому, не приховує — через кризу, що позначилася на обсягах морських перевезень, довелося працювати, і вдень, і вночі. Працювати всім — докерам, механізаторам, інженерно-технічним службам. Підсумки минулого року й виробничі показники першого півріччя року нинішнього свідчать — для морського торговельного порту «Южний» криза й кризові часи залишилися позаду.

Закордонні партнери повірили в надійність «Южного»

— Портовикам в 2010 році, — розповів «Голосу України» Олександр Лагоша, — вдалося перевиконати річний план з вантажообігу. Через причали порту було перевалено 18 мільйонів 220,6 тисячі тонн вантажів. В «Южному» зафіксовано найвищу зарплату в галузі — вона становить 5304 гривні.

Закордонні партнери повірили в надійність портовиків «Южного» і почали повертати вантажні потоки в Україну.

У серпні минулого року після річної перерви в порту з'явилася руда з Лебединського та Михайлівського гірничо-збагачувальних комбінатів. Щомісячна переробка рудних вантажів одразу зросла в сім разів. На сьогодні — це просто фантастичний результат.

Сміливим для кризових часів виявилося рішення керівництва порту «Южний» залучати до обробки вантажів великотоннажні судна. У вересні минулого року в акваторію порту «Южний» зайшло найбільше за 33 роки судно завдовжки 315 метрів, з дедвейтом 208,95 тисячі тонн. Балкер-велет завантажився в Україні 140 тисячами тонн залізорудного концентрату.

Завдяки застосуванню технології дозавантаження суден з осадкою більш як 14,5 метра на зовнішньому рейді порт одержав можливість формувати повні суднові партії обсягом до 200 тисяч тонн.

Таке рішення «южненських» портовиків про дозавантаження у відкритому морі суден-велетів миттєво помітили на світовому ринку морських перевезень. Вантажовласники дедалі частіше почали змінювати орієнтири з морського торговельного порту Констанца (Румунія) на порт «Южний». І це одразу позначилося на обсягах обробки вантажів у першому півріччі нинішнього року.

— Порт встановив новий рекорд перевалки вантажів за шість місяців, — розповів начальник порту Олександр Лагоша. — І сьогодні він становить 11 мільйонів 149,6 тисячі тонн. З початку року оброблено 446 суден, на причальних фронтах і комплексі вагоноперекидача — 93 тисячі 361 вагон.

ДО РЕЧІ

За перші шість місяців роботи порту встановлено відразу сім виробничих рекордів. За 33 роки існування порт не просто розправив виробничі крила, а запрацював на рівні портів — лідерів Чорноморського басейну.

Ну, і не можна не сказати про те, що в системі порто-флоту з'явилися два нові буксири-кантовщики. Вони були замовлені в голландській компанії «Дамен Шиппьярдс» і виготовлені на верфях Галаца (Румунія). Названо судна іменами Євгена Яковця й Геннадія Савельєва — заслужених портовиків, з якими пов'язане народження й становлення підприємства. Придбання буксирів обійшлося порту в 20 мільйонів євро, а очікуваний прибуток становитиме 2 мільйони євро на рік.

— 2011 рік стане роком повторення успіхів? — запитую у Олександра Лагоші.

Відповів на нього керівник порту впевнено й оптимістично: «Ні, це буде не рік повторення, а рік кроків до вершини».

Відчувається, що в трудового колективу з'явилася не просто впевненість у завтрашньому дні. Портовики розповіли мені, що порт став для них долею й біографією. І вони зроблять усе, що в їхніх силах для того, щоб підприємство працювало й стало лідером не тільки в Україні, а й у басейні Чорного моря.

Ключ до завтрашніх успіхів — на морському дні

Отже, який день завтрашній морського торговельного порту «Южний»? Олександр Лагоша каже, що ключ завтрашнього дня лежить на морському дні. Сказано ці слова не заради гарної фрази. У планах порту — доведення глибини підхідного каналу й акваторії до 19 метрів. На першому інвестиційному форумі ТРАСЕКА відбулася презентація техніко-економічного обґрунтування проекту розвитку порту «Южний». У травні було оголошено тендер на розробку проекту реконструкції й створення нових елементів підхідного й внутрішнього каналу з розворотним колом, а також операційних акваторій причалів №№ 5,6,8,9. Тендер виграв «ЧорноморНДІпроект».

Реалізація цього проекту, вважають фахівці, може кардинально змінити ситуацію із заходом великотоннажних суден. Сьогодні вони прямують у Констанцу, де глибина підхідного каналу становить 20 метрів. Після завершення робіт в Аджалицькому лимані, де знаходиться порт «Южний», судна-великотоннажники почнуть регулярно заходити в Україну.

Начальник порту Олександр Лагоша.

Як розповів Олександр Лагоша, на роботи з поглиблення підхідного каналу знадобиться два роки. Але їхній початок поки що покрито мороком бюрократичного туману: дуже складно в короткий термін оформити пакет дозвільних документів на початок робіт.

Паралельно з роботами з поглиблення підхідного каналу в порту серйозно прораховують варіанти забезпечення стабільного й гарантованого вантажопотоку. А гарантувати його може тільки приватний інвестор. Порт готовий приймати інвестиції 24 години на добу.

Держава, будучи власником портів, вкладає кошти в розвиток акваторії порту й зведення гідротехнічних споруд. А приватний інвестор готовий вкладати кошти в будівництво потужностей з перевалки вантажів. Інвестор готовий мати втрати з їхньої експлуатації, і, звичайно, він зацікавлений у забезпеченні стабільного вантажопотоку.

Ця схема не нова й використовується у світовій практиці не один десяток років. В Україні вона не працює. Чому?

— Ми, портовики, якщо говорити чесно, стомилися чекати, коли Верховна Рада ухвалить закон «Про порти». Саме цей закон повинен встановити всі правила взаємин державних портів із приватними інвесторами. Без інвестицій подальший розвиток портів просто неможливий, — заявив начальник морського торговельного порту «Южний» Олександр Лагоша.

У порту «Южний» є надійний партнер — компанія «Портінвест», яка оголосила про будівництво термінала в Аджалицькому лимані. Реалізація інвестиційного проекту з будівництва нового приватного термінала вкрай вигідна для державного підприємства «Морський торговельний порт «Южний». Парадокс? Ні. Річ у тім, що збільшиться суднозахід, з'являться нові статті доходів, пов'язані із платою за користування приватним інвестором причалами, що належать державі, і платою за користування землею, на якій інвестор розмістить свою техніку. Сьогодні обсяги перевалки в порту всіх видів вантажів становлять близько 18 мільйонів тонн. А у разі запуску нового приватного термінала сукупний обсяг вантажоперевалки становитиме 30 мільйонів тонн. Як то кажуть — дві великі різниці!

Морський торговельний порт «Южний» уже давно пройшов етап кризи. Підприємство працює й сьогодні думає про завтрашній день — про наповнення держбюджету, про зростання зарплати для працівників, про соціальні програми. І все в портовиків збудеться. Вони це точно знають!

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Триває обробка вантажів.

ЛІТО — ЧАС ВІДПОЧИНКУ

Улюблена «іграшка» героя Погорєлова

Так образно називають жителі села Степове свій дитячий табір «Світанок», заснований у 1973 році Героєм Соціалістичної Праці Володимиром Погорєловим. На утримання «Світанку» ДП «Племрепродуктор «Степове» цього року виділило майже 300 тисяч гривень.

На околиці села, в лісосмузі над водоймою, степовий краєвид залишає незабутні враження... У цій мальовничій місцині тридцять сім років тому молодий керівник (на той час) радгоспу «Степовий» Володимир Погорєлов разом з учнями Степівської середньої школи влітку вперше розбивав наметове містечко для дитячого табірного містечка. Списані восьмимісні солдатські намети не один рік були у вжитку, та, потрапивши до нових господарів, отримали нове життя. Крізь дірки у брезенті на долівку, всипану свіжим степовим різнотрав'ям, зазирали волохаті вечірні зорі... У мить зорепаду сільські діти загадували бажання повернутися в дитинство ще і ще...

З 1988-го тут — дитяче містечко, яке будували всією громадою. Це чотири сучасні житлові корпуси, басейн, спортивні майданчики, простора їдальня та ціле море квітучих троянд. Усе доглянуто, впорядковано, збережено.

Протягом тривалого часу «Світанок» залишався табором праці і відпочинку: школярі проходили тут виробничу практику на полях рідного господарства. Нині — це оздоровчий табір, однак працелюбство залишилося доброю ознакою цього закладу.

— Сумлінне ставлення до праці у Степовому передається з молоком матері, — каже директор табору Марина Коренківська. — Господарство і сьогодні на плаву, бо наші люди завжди сподівалися тільки самі на себе. Табір виховав не одне покоління працелюбів. Можливо, саме тому «Степове» має майбутнє, що наш директор ніколи не економив на дітях.

Під час першої зміни, яка тривала 21 день, безкоштовними путівками у «Світанок» забезпечили дітей, які живуть у Степовому. Сьогодні, під час другої зміни, на запрошення директора Володимира Погорєлова у таборі відпочивають діти із малозабезпечених родин усього Миколаївського району.

— Практично вся продукція для кухні — вироблена руками працівників господарства. Це м'ясо, молоко, сир, масло, хліб, кондитерські та ковбасні вироби. Городину, свіжі овочі і фрукти привозять у їдальню кожного ранку просто з поля, — каже Наталія Боднар.

І ще одна істотна деталь. Директор Володимир Погорєлов щодня цікавиться тим, як почуваються в таборі діти.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Фото автора.

Телефон корпунктів: в Одесі — (0482) 37-92-27; в Миколаєві — (067) 930-40-99

Закон збереження вченого в ринкових умовах

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

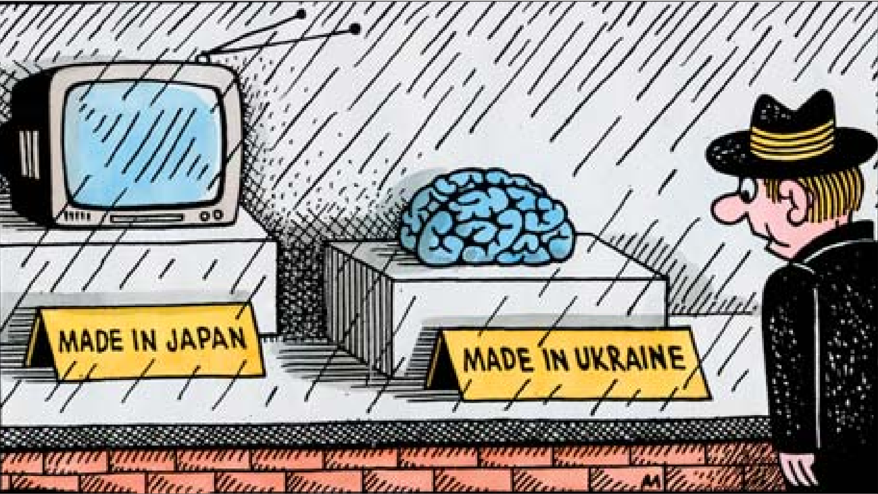
Порятунок потопаючого — справа рук самого потопаючого

Через п'ять років Микола вперше приїхав додому в Луганськ. На ньому була та само турецька шкіряна куртка — потерта, але з новою застібкою. За п'ять років життя в Америці Микола так і не побудував кар'єру, хоча в конструкторському бюро Луганського НДІ вважався найрозумнішим фахівцем. Усі ці п'ять років, за його словами, він готував фундамент для майбутнього: учився в декількох навчальних закладах, брав участь у різних професійних конкурсах, щоб його помітили, оцінили, й водночас ще багато працював. Гроші йшли на навчання, оренду квартири. Фінансові труднощі не давали змоги за ці п'ять років вирватися додому. Микола не приховував, що в Америці жити важко, але на пропозицію друзів повернутися відповідав запитаннями: а що мені тут робити, ким я тут буду, яка в мене тут перспектива? І друзі промовисто мовчали.

У Луганську немає статистики, скільки таких талановитих молодих людей, скажімо, за останні десять років виїхали з області в пошуках роботи і кращого життя. Насправді, тривалий час цю тему на офіційному рівні навіть не порушували.

Мабуть, десь у глибині душі кожен чиновник розумів: економіка країни в такому жалюгідному стані, що не може подужати креативні ідеї й відкрити дорогу для самореалізації особливо талановитих людей. Тому, як кажуть у народі: порятунок потопаючого — справа рук самого потопаючого.

Сьогодні, коли українській промисловості потрібні нові технології, коли наукові ідеї вже втомилися й відстали від тривалого лежання, в умах нарешті намітився рух. Принаймні в Луганській області це відбувається. До того ж увага зосереджується саме на прикладній науці, що має вихід безпосередньо на практичне вирішення та реальну економіку. За останні десять років, наприклад, університети Луганщини дали десятки кандидатів і докторів наук. Але якщо проаналізувати число розробок, застосованих на практиці, то їхня кількість не радує. Виходить, що наука живе заради науки? Галузеві науково-дослідні інститути теж не можуть особливо похвалитися своїми успіхами. Як правило, більшість колективів учених живуть багатством минулих років, точніше сказати, минулого століття й за два десятки років нічого проривного не винайшли. Незалежно від форми власності наукового закладу, вчені передусім виправдуються фінансовими труднощами. І з цим не можна не погодитися. Наука в нашій країні справді фінансується за залишковим принципом. Тут би вижити... Луганщина не є якимсь винятком. Тут усе так, як і загалом у країні, але підхід до розв'язання проблеми змінився, і це дає шанс у недалекому майбутньому нарешті закріпити союз науки і виробництва.

Як це зробити?

Перший заступник голови облдержадміністрації Едуард Лозовський зізнався, що з подивом для себе виявив таке: вітчизняні приватні інноваційні компанії, побудовані у «форматі жорсткого капіталізму», мають наукові ідеї й розробки, які застосовуються на рівні світових досягнень. Наприклад, Сєвєродонецький інститут водних технологій сьогодні займається розробкою технології з очищення води та труб для промислових підприємств. Сєвєродончани не тільки успішно конкурують зі світовими брендами, а й укріплюються на ринках третіх країн. У своєму сегменті це найперспективніша компанія не лише України, а й Європи. Її технологію впроваджують у Донецькій, інших областях, а також продають у Європі. На Луганщині її використовують такі кити хімічної промисловості, як «Азот», Лисичанський нафтопереробний завод тощо. Є й маса інших розробок, наприклад, в галузі збагачення корисних копалин, охорони здоров'я, комп'ютерних технологій. Водночас є чимало молодих учених — носіїв проривних ідей, які не затребувані. На жаль, немає такої структури, котра могла б ці ідеї акумулювати й довести їх до практичного застосування з тим, щоб на ринку з'явився новий продукт.

— Коли ми розмовляємо із представниками традиційної науки — університетів або галузевих НДІ, — часто чуємо таке зауваження: держава повинна виділяти нам гроші на розвиток науки, — розповідає Едуард Лозовський. — Люди не можуть зрозуміти, що держава вже багато років не є власником підприємств, де впроваджуються нові розробки, не є щодо цього учасником ринкових відносин. Держава зобов'язана фінансувати академічну науку, де формуються фундаментальні основи знань. А та наука, що народжує відкриття, винаходи, застосовувані в промисловості, в реальних секторах економіки, найімовірніше, повинна фінансуватися споживачами цього продукту. І тут постає запитання: а як поєднати вченого носія ідеї і промислове підприємство, якому потрібна ця ідея? Поки що бізнес воліє купувати технології й устаткування за рубежем. Але ситуацію потрібно змінювати. Повинна бути інфраструктура, що візьме на себе функції об'єднання вчених і бізнесу. Цю потребу сьогодні диктує ринок, який вимагає інноваційного продукту.

Про те, що в Україні така структура незабаром з'явитися, чути не доводилося, а ось у Луганську організаційна робота з її створення вже триває. Завдання нової структури полягатиме в тому, щоб визначити вчених—носіїв прогресивних ідей, допомогти їм знайти ринкове фінансування з різних спеціальних (не державних) фондів і довести ці ідеї до втілення в конкретний продукт. Зрозуміло, що науковий пошук може бути і зі знаком «плюс», і зі знаком «мінус». Із цієї причини бізнес не налаштований вкладати гроші в розробки, а воліє купувати конкретний продукт. Нова структура саме й допоможе у створенні такого продукту, який пройшов усі випробування й отримав сертифікацію. Нічого нового в цьому немає. Так працюють усі країни світу, і луганчани тільки користуються кращим досвідом інших. Сьогодні, наприклад, триває співробітництво з місцевими університетами, де зосереджено колективи носіїв ідей, а також із ф'ючерсними фондами різних рівнів, що фінансують етапи розробок — від самої ідеї до кінцевого продукту.

Є один дуже важливий момент. На території області більше десятка великих підприємств, що входять до складу транснаціональних компаній. Це «Луганськтепловоз», Алчевський металургійний комбінат, Сєверодонецький «Азот», Стахановський вагонобудівний завод та ін. До компетенції цих підприємств не входять науково-технічна політика, розвиток бізнесу. Це функція управлінської компанії, що найчастіше перебуває поза територією України. Тому в регіоні, на жаль, дуже мало співрозмовників, яких керівництво області повинно переконувати або якось психологічно впливати на рішення взяти участь у розробці, скажімо, нової технології, достатньо її профінансувавши. Рішення, зрозуміло, приймається за межами й України і здебільшого не на користь луганських розробювачів. У цій ситуації є два виходи. Або образитися на весь білий світ, скласти руки й розписатися у власному безсиллі. Мовляв, нехай ми будемо бідні, зате розумні. Або, засукавши рукави, створити систему, яка через пару років докорінно змінить ситуацію. Логіка на боці другого варіанта.

Лозовський обіцяє, що в жовтні поточного року область уже презентує нову структуру. З луганчанами працюють консультанти солідних американських та європейських компаній, які зацікавлені у виділенні інвестицій. В області вже створено коло людей, що творчо мислять і не мають минулого, пов'язаного з бюрократичним освоєнням коштів бюджету. А це важливо.

Людина шукає, де краще...

Чим пояснити те, що багато талановитих людей залишають область і йдуть працювати за межі країни? Погано вчили, погано виховували або погано живемо? На ці запитання Едуард Лозовський відповідає так:

— Я знаю декількох розумних хлопців, які отримали пропозиції працювати в Індії, Китаї та інших країнах, що не входять до першої десятки країн світу за рівнем життя, якістю сервісу тощо, але люди їдуть туди заробляти гроші й жити. Тому що за промисловою інфраструктурою там є інфраструктура життя — гарні дороги, чисті під'їзди, культура обслуговування... Компанії зазвичай оплачують медичну страховку. Є й інші блага, що входять до соціального пакета. На жаль, ми не можемо сьогодні надати такі переваги. Але прагнемо створити таку мотивацію для найактивніших, життєстійких людей, щоб вони залишилися вдома і працювали на благо своєї області та країни.

Мотивація насамперед полягає в гідній оплаті праці. На думку очільника області, у цьому свою важливу роль і відіграє створювана структура, що дасть змогу вигідно продавати ідеї.

...Чи повернеться в цьому разі Микола додому з Америки? Це питання поки що залишається відкритим.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Мал. Олександра МОНСТИРСЬКОГО.

ЦИФРИ

Науковою діяльністю в області займаються майже 3 тисяч науковців, із них понад 2 тисячі кандидатів наук і 293 доктори наук. У регіоні працює більш як 40 наукових і науково-технічних організацій, у тому числі, 6 вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації, які займаються науково-дослідною діяльністю. Функціонує 8 філій і 4 відділення наукових установ Національної академії наук України у складі вищих навчальних закладів.

ТЕНДЕНЦІЇ

Рибоводи розоряються

На межі руйнування опинилися нинішнього рокудрібні ставкові господарства Херсонщини. Держава підняла ціну за електроенергію, що використовується ними для підкачування води. До того ж подорожчала й зерносуміш, якою підгодовують рибу, щоб вона виросла до «товарних» кондицій. Водночас оптові ціни на продукцію господарств скупники тримають на колишньому рівні — 6—8 гривень за кілограм товстолобика, 15 гривень — за кілограм коропа живою вагою. І ці «ножиці» не дають змоги підприємцям зводити кінці з кінцями, не кажучи вже про якийсь розвиток значущого для регіональної економіки бізнесу!

— В усьому світі риба дорожча за м'ясо, бо витрати на її вирощування вищі. А в нас — що кілограм свинини живою вагою, що кілограм коропа — все коштує однаково. При цьому держава вимагає свою частку, не роблячи жодних поблажок на труднощі виробника, — з гіркотою каже власник одного зі спеціалізованих товарних рибницьких господарств Білозерського району Сергій Некрасов. — Мені доводиться платити за оренду землі, що під ставками, три відсотки від її оцінної вартості щорічно. Однак з 90 гектарів території близько 20 га стоять сухими й не експлуатуються, бо насоси для закачування в них води були розкрадені ще до передачі ділянки в оренду. Але орендну плату чомусь доводиться вносити за однаковими ставками — що за водні угіддя, де ми вирощуємо рибу на продаж, що за пустир.

Десятиліття безкарного браконьєрського промислу й погіршення екології призвели до того, що рибу в природних водоймах України й у прибережних водах Азовського й Чорного морів майже «вибили».

Здавалося б, у таких умовах держава мала б стимулювати розвиток рибництва, але на ділі виходить, що вона лише збільшує тиск. Через те що більшість власників ставкових господарств Херсонщини працює на єдиному податку, після набрання чинності Податковим кодексом і збільшення відрахувань до Пенсійного фонду їхні непродуктивні витрати зросли, а доходи залишилися такі, як раніше, або навіть зменшилися. Адже попит на рибу не зростає, а тільки падає через зниження купівельної спроможності українців.

Підприємці переконані, що держава повинна розділити з ними «ношу» економічних труднощів: рибоводи Каланчацького району вже звернулися до облради з листом про необхідність переглянути ставки оплати за оренду висохлих або обмілілих водних угідь, з яких неможливо одержати хоч якийсь прибуток. От тільки виносити це питання на обговорення сесії постійна комісія з питань агропромислового розвитку й екології не стала, порекомендувавши орендарям повернути «порожні» землі в оборот, поглиблюючи водойми або підкачуючи воду насосами. Порада начебто слушна, от тільки за роботу земснаряда й покупку насосів теж треба платити, і чимало. Утім, гроші рибоводам за таких доходів узяти нема звідки: хіба що на дні висохлих ставків золоті самородки відшукаються.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572):

1) у частині першій статті 1 слова «а також питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства» замінити словами «і питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства, а також визначаються правові засади утворення та погашення державного і місцевого боргу»;

2) у частині першій статті 2:

у пунктах 16 і 17 слова «отриманих та непогашених» замінити словами «повернення отриманих та непогашених станом»;

пункт 41 після слова «боргових» доповнити словом «гарантійних»;

доповнити пунктами 12^1, 15^1, 26^1, 37^1, 41^1 і 49^1 такого змісту:

«12^1) боргове зобов’язання - зобов’язання позичальника перед кредитором за кредитом (позикою), що виникло внаслідок випуску і розміщення боргових цінних паперів та/або укладення кредитних договорів»;

«15^1) гарантійне зобов’язання - зобов’язання гаранта повністю або частково виконати боргові зобов’язання суб’єкта господарювання - резидента України перед кредитором у разі невиконання таким суб’єктом його зобов’язань за кредитом (позикою), залученим під державну чи місцеву гарантію»;

«26^1) квазіфіскальні операції - операції органів державної влади і місцевого самоврядування, Національного банку України, фондів загальнообов’язкового державного соціального і пенсійного страхування, суб’єктів господарювання державного і комунального секторів економіки, що не відображаються у показниках бюджету, але можуть призвести до зменшення надходжень бюджету та/або потребувати додаткових витрат бюджету в майбутньому»;

«37^1) обслуговування державного (місцевого) боргу - операції щодо здійснення плати за користування кредитом (позикою), сплати комісій, штрафів та інших платежів, пов’язаних з управлінням державним (місцевим) боргом. До таких операцій не належить погашення державного (місцевого) боргу»;

«41^1) погашення державного (місцевого) боргу - операції з повернення позичальником кредитів (позик) відповідно до умов кредитних договорів та/або випуску боргових цінних паперів»;

«49^1) управління державним (місцевим) боргом - сукупність дій, пов’язаних із здійсненням запозичень, обслуговуванням і погашенням державного (місцевого) боргу, інших правочинів з державним (місцевим) боргом, що спрямовані на досягнення збалансованості бюджету та оптимізацію боргового навантаження»;

3) у статті 16:

а) у назві слова «борговими зобов’язаннями» замінити словами «державним (місцевим) боргом»;

б) у частині першій:

в абзаці першому слово «межах» замінити словами «межах, визначених законом про Державний бюджет України, з дотриманням»;

в абзаці другому слова «у межах, визначених законом про Державний бюджет України» виключити;

в) у частині другій:

перше речення викласти в такій редакції:

«2. Кредити (позики) від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних програм (проектів) залучаються державою на підставі міжнародних договорів України і відносяться до державних зовнішніх запозичень»;

у другому реченні слова «Відповідно до укладених кредитних договорів кошти» замінити словом «Кошти»;

у третьому реченні слова «Такі кредитні договори» замінити словами «Відповідні міжнародні договори»;

г) у першому реченні абзацу другого частини третьої слово «п’ятсот» замінити словом «триста»;

ґ) у частині четвертій слова «цією статтею» замінити словами «цим Кодексом»;

д) у частині сьомій:

слова «економії бюджетних коштів» замінити словами «ефективного управління державним (місцевим) боргом»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Міністерство фінансів України (місцевий фінансовий орган) може залучати суб’єктів господарювання для надання агентських, консультаційних, рейтингових та інших послуг, необхідних для управління державним (місцевим) боргом, за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету в межах бюджетних призначень на обслуговування державного (місцевого) боргу»;

е) доповнити частиною дев’ятою такого змісту:

«9. Умови випуску та обігу державних цінних паперів і цінних паперів, емітованих Автономною Республікою Крим, відповідною міською радою, визначаються з урахуванням Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок».

Міністерство фінансів України оприлюднює графік проведення аукціонів з розміщення державних боргових цінних паперів на внутрішньому ринку. Такий графік може уточнюватися у зв’язку із зміною умов державних запозичень та/або кон’юнктури фінансового ринку»;

4) у статті 17:

а) назву викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Державні та місцеві гарантії»;

б) у частині першій:

у першому реченні слова «може надавати Кабінет Міністрів України» замінити словами «можуть надаватися за рішенням Кабінету Міністрів України або на підставі міжнародних договорів України»;

друге речення після слова «правочини» доповнити словами «щодо його рішень»;

в) частини третю і четверту викласти в такій редакції:

«3. Державні (місцеві) гарантії надаються на умовах платності, строковості, а також забезпечення виконання зобов’язань у спосіб, передбачений законом.

Правочин щодо надання державної (місцевої) гарантії оформлюється в письмовій формі та має визначати: предмет гарантії; повні найменування та місцезнаходження суб’єкта господарювання і кредитора (у разі гарантування виконання зобов’язань за кредитним договором); обсяг кредиту (позики); обсяг гарантійних зобов’язань та порядок їх виконання; умови настання гарантійного випадку; строк дії гарантії.

Обов’язковою умовою надання державної (місцевої) гарантії є укладення договору між Міністерством фінансів України (відповідним місцевим фінансовим органом) та суб’єктом господарювання про погашення заборгованості суб’єкта господарювання перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) за виконання гарантійних зобов’язань. Істотними умовами такого договору мають бути зобов’язання суб’єкта господарювання:

внести плату за надання державної (місцевої) гарантії;

надати майнове або інше забезпечення виконання зобов’язань за гарантією;

відшкодувати витрати державного (місцевого) бюджету, пов’язані з виконанням гарантійних зобов’язань;

сплатити пеню за прострочення відшкодування зазначених витрат. Пеня нараховується за кожний день прострочення сплати заборгованості у національній валюті з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на день нарахування пені;

надати гаранту права на договірне списання банком коштів з рахунків суб’єкта господарювання на користь гаранта.

4. Державні (місцеві) гарантії не надаються для забезпечення боргових зобов’язань суб’єктів господарювання, якщо безпосереднім джерелом повернення кредитів (позик) передбачаються кошти державного (місцевого) бюджету (крім боргових зобов’язань, що виникають за кредитами (позиками) від міжнародних фінансових організацій)»;

г) у частині п’ятій слова «подати зустрічні, безвідкличні та безумовні гарантії банків, які протягом трьох останніх років додержуються встановлених Національним банком України обов’язкових економічних нормативів, або надати інше належне забезпечення» замінити словами «надати майнове або інше забезпечення виконання зобов’язань»;

ґ) частину шосту викласти в такій редакції:

«6. У разі прийняття рішення про надання кредитів (позик), залучених державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) або під державні (місцеві) гарантії, суб’єктам господарювання, у віданні яких є майно державної (комунальної) власності, необхідність надання такими суб’єктами господарювання майнового забезпечення, його розмір та вид визначає Кабінет Міністрів України щодо державного майна (Верховна Рада Автономної Республіки Крим - щодо майна Автономної Республіки Крим, відповідна міська рада - щодо комунального майна)»;

д) в абзаці першому частини п’ятнадцятої слово «дії» замінити словами «строку дії»;

5) у статті 18:

а) у назві слова «боргу та гарантій» замінити словами «державного (місцевого) боргу та державних (місцевих) гарантій»;

б) в абзаці першому частини третьої слова «станом», цифри «100» і слова «місцевих внутрішніх та зовнішніх запозичень» замінити відповідно словами «(без урахування гарантійних зобов’язань, що виникають за кредитами (позиками) від міжнародних фінансових організацій) станом», цифрами «200» і словами «місцевих запозичень та капітальних трансфертів (субвенцій) з інших бюджетів»;

в) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. З метою забезпечення дотримання граничних обсягів державного (місцевого) боргу та державних (місцевих) гарантій Міністерство фінансів України веде Реєстр державного боргу і гарантованого державою боргу, Реєстр державних гарантій, а також Реєстр місцевих запозичень та місцевих гарантій.

Реєстр державного боргу і гарантованого державою боргу є інформаційною системою боргових і гарантійних зобов’язань держави, що включає умови кредитних договорів і випуску державних цінних паперів та умови надання державних гарантій, відомості про стан обслуговування і погашення державного боргу.

Реєстр державних гарантій є інформаційною системою, що містить відомості про надані протягом бюджетного періоду державні гарантії.

Реєстр місцевих запозичень та місцевих гарантій є інформаційною системою, що містить відомості про здійснені місцеві запозичення та надані місцеві гарантії»;

6) у статті 21:

а) частину першу після абзацу п’ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«3^1) державного боргу та гарантованого державою боргу, що визначаються з урахуванням стратегії управління державним боргом. Така стратегія затверджується Кабінетом Міністрів України і включає визначення пріоритетних цілей і завдань управління державним боргом на середньострокову або довгострокову перспективу та засобів їх реалізації»;

б) в абзаці другому частини четвертої слова «а також» замінити словами «індикативні прогнозні показники місцевого боргу та гарантованого Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста боргу, а також»;

7) пункт 3 частини другої статті 22 доповнити реченням такого змісту: «Якщо згідно із законом місцевою радою не створено виконавчий орган, функції головного розпорядника коштів відповідного місцевого бюджету виконує голова такої місцевої ради»;

8) у першому реченні частини першої статті 27 слова «в поточному бюджетному періоді» виключити;

9) у першому реченні частини третьої статті 28:

слова «Державного бюджету України та місцевих бюджетів» замінити словами «державного (місцевого) бюджету»;

доповнити словами «а також показники про стан державного (місцевого) боргу та надання державних (місцевих) гарантій»;

10) пункт 2 частини четвертої статті 33 після слів «граничного обсягу державного боргу» доповнити словами «і граничного обсягу надання державних гарантій»;

11) у частині першій статті 38:

у пункті 12 слово «фонді» замінити словом «капіталі»;

доповнити пунктом 12^1 такого змісту:

«12^1) інформацію про квазіфіскальні операції та оцінку можливого впливу таких операцій на показники бюджету в наступних бюджетних періодах»;

12) у другому реченні абзацу першого частини першої статті 43 слова «що діє у складі Міністерства фінансів України» замінити словами «діяльність якої спрямовується і координується через Міністра фінансів України»;

13) у частині сьомій статті 48 слова «Державним казначейством України за погодженням з» виключити;

14) у статті 56:

а) у частині першій слова «складання» та «яке координує діяльність Державного казначейства України і погоджує його нормативно-правові акти з цих питань» виключити;

б) у частині другій:

в абзаці першому слова «органи Державного казначейства України» та «Державним казначейством України» замінити відповідно словами «органи Державної казначейської служби України» та «Міністерством фінансів України»;

абзаци другий і третій замінити одним абзацом такого змісту:

«Бюджетні установи ведуть бухгалтерський облік відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та інших нормативно-правових актів щодо ведення бухгалтерського обліку в порядку, встановленому Міністерством фінансів України»;

15) у статті 57:

а) у другому реченні абзацу першого частини першої слова «Державним казначейством України за погодженням з» виключити;

б) в абзаці першому частини другої:

перше речення після слів «державного бюджету» доповнити словами «та щодо субвенцій із спеціального фонду державного бюджету на рахунках спеціального фонду місцевих бюджетів»;

у другому реченні слово «бюджету» замінити словами «державного бюджету»;

16) у частині першій статті 58:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Фінансова звітність складається згідно з національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку»;

абзац третій виключити;

абзац п’ятий викласти в такій редакції:

«Форми фінансової і бюджетної звітності та порядок їх заповнення встановлюються Міністерством фінансів України»;

17) у частині другій статті 59 слова «інформація про перелік здійснених операцій з державним боргом» замінити словами «інформація про здійснені операції з управління державним боргом»;

18) у частині другій статті 60:

пункт 5 доповнити словами «і гарантованого державою боргу»;

пункт 7 замінити пунктами 7 і 7^1 такого змісту:

«7) звіт про прострочену заборгованість суб’єктів господарювання перед державою за кредитами (позиками), залученими під державні гарантії;

7^1) звіт про платежі з виконання державою гарантійних зобов’язань»;

у пункті 8 після слів «операції з» доповнити словом «управління»;

доповнити пунктом 9^1 такого змісту:

«9^1) інформацію про стан місцевих боргів та гарантованих відповідно Автономною Республікою Крим, територіальними громадами боргів і про надані місцеві гарантії»;

19) у статті 61:

а) у частині першій слово «травня» замінити словом «квітня»;

б) у частині другій:

пункт 9 доповнити словами «і гарантованого державою боргу»;

пункт 10 замінити пунктами 10 і 10^1 такого змісту:

«10) звіт про прострочену заборгованість суб’єктів господарювання перед державою за кредитами (позиками), залученими під державні гарантії;

10^1) звіт про платежі з виконання державою гарантійних зобов’язань»;

у пункті 12 слова «місцевого боргу» замінити словами «місцевих боргів та гарантованих відповідно Автономною Республікою Крим, територіальними громадами боргів і про надані місцеві гарантії»;

у пункті 13 після слів «операції з» доповнити словом «управління»;

20) в абзацах другому, третьому і четвертому частини другої статті 64 слова «відповідного місцевого бюджету» замінити словами «відповідного бюджету»;

21) у статті 69:

у пункті 7 частини першої слова «(крім єдиного податку), що зараховується до бюджетів місцевого самоврядування, включаючи податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та» замінити словами «(крім єдиного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки), що зараховуються до бюджетів місцевого самоврядування, включаючи»;

частину другу доповнити пунктом 2^1 такого змісту:

«2^1) субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах»;

22) у статті 71:

а) у частині першій:

доповнити пунктами 1^1 та 4^1 такого змісту:

«1^1) податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що зараховується до бюджетів місцевого самоврядування»;

«4^1) кошти пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту, отримані відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

пункти 7 і 8 викласти в такій редакції:

«7) капітальні трансферти (субвенції) з інших бюджетів;

8) кошти від повернення кредитів, наданих з відповідного бюджету, та відсотки, сплачені за користування ними (крім надходжень, визначених пунктами 13 і 14 частини другої статті 69 цього Кодексу)»;

пункт 10 доповнити словами «(щодо коштів резервного фонду місцевого бюджету в частині витрат бюджету розвитку - за рішенням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної місцевої ради)»;

б) частину другу доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) платежі, пов’язані з виконанням гарантійних зобов’язань Автономної Республіки Крим чи територіальної громади міста»;

23) у статті 74:

а) назву доповнити словами «і надання місцевих гарантій»;

б) частини другу і восьму після слів «місцевих запозичень» доповнити словами «і надання місцевих гарантій»;

24) у підпункті «б» пункту 4 частини першої статті 89:

в абзаці третьому слова «суддям у відставці» виключити, а слова і цифри «частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру» замінити словами і цифрами «частини п’ятої статті 29 Закону України «Про культуру»;

доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«компенсацію фізичним особам, які користувалися пільгами щодо сплати податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, втрати частини їх доходів у зв’язку з відміною такого податку та відповідним збільшенням ставок акцизного податку з пального згідно з Податковим кодексом України»;

25) у підпункті «г» пункту 2 частини першої статті 90 слова «у навчальних закладах комунальної власності» виключити;

26) у статті 97:

а) у частині першій:

доповнити пунктом 4^1 такого змісту:

«4^1) субвенція на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах»;

у пункті 6 слово «субвенції» замінити словами «інші субвенції»;

б) частину другу доповнити абзацом третім такого змісту:

«Розподіл додаткових дотацій між місцевими бюджетами здійснюється на підставі критеріїв, визначених Кабінетом Міністрів України»;

в) в абзаці першому частини четвертої слова «здійснюється на підставі критеріїв, визначених Кабінетом Міністрів України, та» виключити;

27) у статті 102:

а) у частині третій:

слова «суддям у відставці» виключити;

слова і цифри «частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру» замінити словами і цифрами «частини п’ятої статті 29 Закону України «Про культуру»;

б) у частині четвертій слова і цифри «частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру» замінити слова-

ми і цифрами «частини п'ятої статті 29 Закону України «Про культуру»;

в) у частині п'ятій:

слова «та компенсацію» замінити словами «на компенсацію втрати частини доходів у зв'язку з відміною податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів та відповідним збільшенням ставок акцизного податку з пального і на компенсацію»;

слова «суддям у відставці» виключити;

28) доповнити статтею 103^1 такого змісту:

«Стаття 103^1. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах

1. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах надається в межах обсягу, затвердженого законом про Державний бюджет України, за рахунок 15 відсотків таких доходів спеціального фонду державного бюджету: акцизного податку з підакцизних товарів (продукції) в частині нафтопродуктів і транспортних засобів, ввізного мита на нафтопродукти і транспортні засоби та шини до них, плати за проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні.

У законі про Державний бюджет України затверджуються обсяги зазначеної субвенції окремо для бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів, міських (міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) бюджетів, інших бюджетів місцевого самоврядування, для яких у державному бюджеті визначаються міжбюджетні трансферти, а також нормативи щомісячних відрахувань від доходів спеціального фонду державного бюджету, які є джерелом надання цієї субвенції.

2. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах розподіляється між бюджетом Автономної Республіки Крим, обласними і районними бюджетами, міськими (міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) бюджетами, іншими бюджетами місцевого самоврядування, для яких у державному бюджеті визначаються міжбюджетні трансферти, і між районним бюджетом та відповідними бюджетами місцевого самоврядування на основі формул, що затверджуються Кабінетом Міністрів України і мають враховувати такі параметри:

1) кількість населення;

2) обсяги доходів відповідних місцевих бюджетів за 2010 рік від податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів;

3) розміри відрахувань збору за першу реєстрацію транспортного засобу до відповідних місцевих бюджетів згідно з пунктом 2 частини другої статті 69 цього Кодексу.

3. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах перераховується за рахунок фактичних доходів спеціального фонду державного бюджету, які є джерелом надання зазначеної субвенції, і не може перевищувати обсягу, затвердженого законом про Державний бюджет України»;

29) у статті 113:

у назві та абзаці першому частини першої слова «органів Державної контрольно-ревізійної служби» замінити словами «органів Державної фінансової інспекції України»;

у частині другій слова «Головне контрольно-ревізійне управління України» замінити словами «Державна фінансова інспекція України»;

30) в абзаці першому частини другої статті 118 слова «органами Державної контрольно-ревізійної служби» замінити словами «органами Державної фінансової інспекції України»;

31) в абзаці третьому частини першої статті 119 слово «визначених» замінити словом «визначеним»;

32) розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктами 3^2, 3^3 і 12^1 такого змісту:

«3^2. Установити, що положення абзаців другого і третього частини першої і частини п'ятої статті 16 цього Кодексу не застосовуються щодо кредитів (позик), залучених на підставі міжнародних договорів України.

3^3. Установити, що для цілей цього Кодексу заборгованість України перед Міжнародним валютним фондом:

за кредитами, отриманими Кабінетом Міністрів України, та за розподілом спеціальних прав запозичень, використаних Кабінетом Міністрів України, належить до державного боргу;

за кредитами, отриманими Національним банком України з метою підтримки платіжного балансу і реалізації грошово-кредитної політики, та за розподілом спеціальних прав запозичень належить до гарантованого державою боргу»;

«12^1. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2013 року встановити перелік квазіфіскальних операцій і органів влади (управління), відповідальних за проведення оцінки можливого впливу таких операцій на показники бюджету»;

33) у тексті Кодексу слова «Державне казначейство України» та «органи Державного казначейства України» у всіх відмінках замінити відповідно словами «Державна казначейська служба України» та «органи Державної казначейської служби України» у відповідному відмінку.

2. Частину четверту статті 6 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365; 2000 р., № 38, ст. 318; 2010 р., № 48, ст. 564; із змінами, внесеними Законом України від 15 лютого 2011 року № 3024-VI) виключити.

3. У Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № № 14-17, ст. 133, ст. 134, № 21, ст. 223; 2011 р., № 10, ст. 64, № 12, ст. 84):

1) частину четверту статті 7 викласти в такій редакції:

«4. Кошторис Верховної Ради на наступний рік затверджується Верховною Радою під час прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні за висновками комітетів, до предмета відання яких належать питання регламенту і бюджету»;

2) пункт 6 частини четвертої статті 20 викласти в такій редакції:

«6) проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період та звіт про виконання Державного бюджету України»;

3) у частині першій статті 49 слова і цифри «частина друга статті 157» замінити словами і цифрами «частина перша статті 154, частина друга статті 157, частина третя статті 162»;

4) у частині першій статті 78:

у пункті 23 слова «витрат на здійснення повноважень» виключити;

у пункті 24 слова «звіту про надходження коштів до кошторису за минулий рік, їх використання та відповідність затвердженому кошторису витрат на здійснення повноважень Верховної Ради» замінити словами «звіту про виконання кошторису Верховної Ради за минулий рік»;

5) у статті 91:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. У разі внесення законопроекту, проекту іншого акта, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету (надходжень бюджету та/або витрат бюджету), суб'єкт права законодавчої ініціативи зобов'язаний додати фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки). Якщо такі зміни показників бюджету передбачають зменшення надходжень бюджету та/або збільшення витрат бюджету, до законопроекту, проекту іншого акта подаються пропозиції змін до законодавчих актів щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету. Законопроект, проект іншого акта (крім проектів законів про Державний бюджет України, про внесення змін до закону про Державний бюджет України, про ратифікацію міжнародних договорів України щодо одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України) не має містити положень, прийняття яких призведе до збільшення державного боргу і державних гарантій»;

у частині четвертій слова «видатків та/або доходу частину державного чи місцевих бюджетів» замінити словами «показники бюджету»;

6) у статті 93:

у частині першій:

слова «доходну та/або видаткову частини бюджету і виконання закону України про Державний бюджет України в поточному бюджетному періоді та в комітет» замінити словами «показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини, комітет»;

доповнити словами та реченням такого змісту: «та в комітет, до предмета відання якого належить оцінка відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції. Кожен законопроект не пізніш як у триденний строк направляється комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, до Кабінету Міністрів України для здійснення експертизи щодо його впливу на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини»;

у частині третій:

у другому реченні слова «бюджету і регламенту» замінити словами «регламенту та оцінки відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції»;

доповнити реченням такого змісту: «До висновку головного комітету також додається висновок комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, що має бути поданий до головного комітету у 21-денний строк з дня отримання законопроекту для надання висновку»;

7) у першому реченні частини третьої статті 111 слова «щодо повноти та достовірності такого обґрунтування» замінити словами «щодо впливу законопроекту на показники бюджету та відповідності законопроекту законам, що регулюють бюджетні відносини»;

8) статтю 152 викласти в такій редакції:

«Стаття 152. Визначення Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період

1. Проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період схвалюється Кабінетом Міністрів України не пізніше 1 квітня року, що передує плановому, та у триденний строк подається до Верховної Ради.

2. Процес визначення Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період у Верховній Раді здійснюється з урахуванням поданого Кабінетом Міністрів України річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України за попередній бюджетний період.

3. Народні депутати, комітети розробляють свої пропозиції до проекту Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період і подають їх до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, до 15 квітня року, що передує плановому, але не пізніше ніж за 15 днів до дня розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради.

4. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, розглядає пропозиції, що надійшли, готує на основі поданого Кабінетом Міністрів України проекту Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період і пропозицій до нього та подає на розгляд Верховної Ради проект постанови Верховної Ради щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період, який надається народним депутатам не пізніш як за два дні до розгляду зазначеного питання на пленарному засіданні Верховної Ради.

5. Верховна Рада не пізніше 30 квітня року, що передує плановому, розглядає питання щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період у порядку, визначеному статтею 30 цього Регламенту. З доповіддю виступає Прем'єр-міністр України або за його дорученням Міністр фінансів України та голова комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету.

6. За наслідками розгляду цього питання Верховна Рада може прийняти рішення про:

1) прийняття проекту постанови Верховної Ради щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період;

2) направлення проекту постанови Верховної Ради щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, для підготовки до повторного розгляду Верховною Радою з урахуванням зауважень, висловлених під час розгляду цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради (з визначенням строків такої підготовки)»;

9) у статті 153:

у частині п'ятій слова «народним депутатам для ознайомлення» замінити словами «народним депутатам та Рахунковій палаті»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Під час розгляду Верховною Радою та комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, питань, визначених главою 27 цього Регламенту, беруть участь уповноважені представники Кабінету Міністрів України»;

10) у статті 154:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «На такому пленарному засіданні за процедурним рішенням Верховної Ради можуть бути заслухані головні розпорядники коштів державного бюджету щодо мети, завдань та очікуваних результатів виконання відповідних бюджетних програм, передбачених у проекті закону про Державний бюджет України на наступний рік»;

частину третю доповнити словами «з урахуванням особливостей, визначених у цій статті»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. За результатами обговорення проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік Верховна Рада може прийняти рішення про його відхилення у разі невідповідності вимогам Бюджетного кодексу України та/або Основним напрямам бюджетної політики на наступний бюджетний період»;

у частині п'ятій:

слова «для його повторного представлення з урахуванням пропозицій Верховної Ради або обґрунтуванням їх відхилення» замінити словами «з обґрунтуванням внесених змін»;

доповнити реченням такого змісту: «У такому разі строки підготовки і розгляду проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у першому та другому читаннях збільшуються на п'ять днів»;

11) текст статті 156 викласти в такій редакції:

«1. Народні депутати, комітети формують свої пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік і не пізніше 1 жовтня року, що передує плановому, направляють їх до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, з урахуванням таких вимог:

1) пропозиції мають узгоджуватися з Основними напрямами бюджетної політики на наступний бюджетний період;

2) пропозиції щодо збільшення витрат та/або зменшення надходжень державного бюджету мають визначати джерела їх покриття, включаючи види та обсяги витрат, що підлягають скороченню. Такі пропозиції та пропозиції до текстових статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік не можуть призводити до збільшення державного боргу і державних гарантій порівняно з їх граничним обсягом, передбаченим у поданому Кабінетом Міністрів України проекті закону про Державний бюджет України на наступний рік;

3) пропозиції щодо зміни прогнозу доходів та фінансування бюджету можуть вноситися у разі, якщо виявлено неточності в його розрахунку комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, та/або Міністерством фінансів України.

2. Пропозиції, направлені до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, після 1 жовтня року, що передує плановому, та/або з порушенням встановлених вимог, не розглядаються.

3. Рахункова палата за дорученням Верховної Ради проводить експертизу проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік і до 1 жовтня року, що передує плановому, подає свої висновки Верховній Раді.

4. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, не пізніше 15 жовтня року, що передує плановому, розглядає пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, висновки Рахункової палати і готує висновки та пропозиції до нього (які викладаються у вигляді проекту постанови Верховної Ради), а також таблицю пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи з урахуванням вимог пунктів 1-3 частини першої статті 118 цього Регламенту. Показники, що містяться у висновках та пропозиціях до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, мають бути збалансованими.

5. Проект постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, а також таблиця пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи надаються народним депутатам не пізніше ніж за два дні до розгляду Верховною Радою проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у першому читанні»;

12) у статті 157:

у частині першій цифри і слова «(25 жовтня, якщо проект закону був прийнятий до розгляду після повторного подання Кабінетом Міністрів України)» виключити;

частини шосту - чотирнадцяту замінити шістьма частинами такого змісту:

«6. Після завершення обговорення ставиться на голосування за основу підготовлений комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, проект постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік.

7. Після прийняття за основу проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік ставляться на голосування ті включені до таблиці пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України, на розгляді та голосуванні яких наполягає народний депутат.

8. Якщо Верховною Радою не прийнято рішення на підтримку проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік за основу, проводиться постатейне голосування таких висновків та пропозицій, а також тих включених до таблиці пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України, на розгляді та голосуванні яких наполягає народний депутат.

9. У разі якщо під час голосування були підтримані пропозиції, які призвели до змін висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовлених комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, Верховна Рада може перенести на визначений строк (але не більш як на два дні) голосування в цілому проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік.

10. Проект закону про Державний бюджет України на наступний рік вважається прийнятим у першому читанні, якщо на підтримку під час голосування в цілому проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік проголосувала більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради. Схвалені Верховною Радою висновки та пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік набувають статусу Бюджетних висновків Верховної Ради.

11. Якщо на підтримку під час голосування в цілому проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік не отримано необхідної кількості голосів народних депутатів, Верховна Рада може прийняти рішення про направлення цього проекту постанови до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, для підготовки до повторного розгляду Верховною Радою з урахуванням зауважень, висловлених під час розгляду цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради (з визначенням строків такої підготовки)»;

13) текст статті 158 викласти в такій редакції:

«1. Після прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у першому читанні Кабінет Міністрів України за участю уповноважених представників комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, готує та у 14-денний строк, але не пізніше 3 листопада року, що передує плановому, подає до Верховної Ради проект закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовлений відповідно до Бюджетних висновків Верховної Ради, і порівняльну таблицю щодо їх урахування з вмотивованими поясненнями стосовно неврахованих положень Бюджетних висновків Верховної Ради.

2. Поданий Кабінетом Міністрів України проект закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовлений відповідно до Бюджетних висновків Верховної Ради, і порівняльна таблиця щодо їх урахування надаються народним депутатам не пізніш як за десять днів до розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради.

3. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, після подання Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовленого до другого читання, готує висновок щодо врахування у цьому законопроекті Бюджетних висновків Верховної Ради. При цьому пропозиції народних депутатів, комітетів до проекту закону про Державний бюджет України, підготовленого до другого читання, не розглядаються.

4. Розгляд у другому читанні проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік здійснюється не пізніше 20 листопада року, що передує плановому. У другому читанні приймаються: граничний обсяг річного дефіциту (профіциту) державного

бюджету, граничний обсяг державного боргу та граничний обсяг надання державних гарантій; загальна сума доходів, видатків та кредитування державного бюджету; розмір мінімальної заробітної плати на відповідний бюджетний період, розмір прожиткового мінімуму на відповідний бюджетний період у розрахунку на місяць на одну особу, а також окремо для основних соціальних і демографічних груп населення та рівень забезпечення прожиткового мінімуму на відповідний бюджетний період; бюджетні призначення міжбюджетних трансфертів та інші положення, необхідні для формування місцевих бюджетів.

5. Розгляд у другому читанні проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік починається з доповіді Міністра фінансів України щодо доопрацьованого з урахуванням Бюджетних висновків Верховної Ради цього законопроекту.

6. Голова комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, доповідає висновок комітету щодо врахування Бюджетних висновків Верховної Ради у підготовленому до другого читання законопроекті.

7. Після доповідей Міністра фінансів України та голови комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, проводиться обговорення в порядку, визначеному статтею 30 цього Регламенту.

8. Після обговорення Верховна Рада проводить голосування щодо прийняття у другому читанні проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік з урахуванням висновку комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, щодо врахування у цьому законопроекті Бюджетних висновків Верховної Ради. У разі прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні проводиться голосування про прийняття цього законопроекту в цілому.

9. Якщо Верховною Радою не прийнято рішення про прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні, проводиться розгляд і голосування статей, на розгляді і голосуванні яких наполягають народні депутати.

10. У разі якщо під час голосування статей показники проекту бюджету залишаються збалансованими, ставиться на голосування пропозиція щодо прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні та в цілому.

11. У разі якщо під час голосування статей показники проекту бюджету стали розбалансованими, Верховна Рада відкладає на визначений строк (але не більш як на два дні) голосування щодо прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні для забезпечення збалансованості показників проекту бюджету комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету.

12. Якщо не прийнято рішення про прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні за результатами голосування відповідно до частин дев'ятої - одинадцятої цієї статті, Верховна Рада може прийняти рішення про направлення цього законопроекту до Кабінету Міністрів України для підготовки на повторне друге читання (з визначенням строків та критеріїв такої підготовки).

13. Якщо під час прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні в тексті цього законопроекту виникають суперечності і помилки, які виключають можливість застосування його норм після остаточного прийняття та набрання чинності, розгляд відповідних статей законопроекту переноситься на третє читання»;

14) статтю 159 викласти в такій редакції:

«Стаття 159. Підготовка та розгляд проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у третьому читанні

1. Відповідно до рішення Верховної Ради про прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, не пізніше 25 листопада року, що передує плановому, готує його до третього читання.

2. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, готує пропозиції щодо усунення суперечностей і помилок у тексті статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, розгляд яких перенесено на третє читання, та подає порівняльну таблицю таких статей і остаточну редакцію законопроекту. Після прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні пропозиції народних депутатів, комітетів до нього не розглядаються.

3. Третє читання проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік починається з доповіді голови комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, та співдоповіді Міністра фінансів України про пропозиції щодо усунення суперечностей і помилок у тексті статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік.

4. Після доповіді та співдоповіді проводиться голосування пропозицій комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, щодо усунення суперечностей і помилок у тексті статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік та прийняття проекту закону в цілому.

5. У разі неприйняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у цілому цей законопроект за рішенням Верховної Ради направляється на повторне третє читання з визначенням строків його наступного розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради.

6. Закон про Державний бюджет України приймається Верховною Радою України до 1 грудня року, що передує плановому»;

15) у статті 160:

у частині першій слова «бюджетного року» замінити словами «бюджетного періоду»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Внесення змін до закону про Державний бюджет України здійснюється за процедурою, визначеною розділом IV цього Регламенту, з урахуванням особливостей, визначених у цій статті. Проект закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України розглядається комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету»;

у частині четвертій слова «доходів» та «видатків» замінити відповідно словами «надходжень» та «витрат»;

16) у статті 161:

у назві слова «Державного бюджету України» замінити словами «закону про Державний бюджет України»;

у частині другій слова «Державне казначейство України» замінити словами «Уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Зведені показники місячних звітів про виконання бюджетів подаються уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів Верховній Раді не пізніше 25 числа місяця, наступного за звітним»;

у частині четвертій слова «Державним казначейством України» замінити словами «уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів»;

у частині п'ятій слово «травня» замінити словом «квітня»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, у двотижневий строк з дня отримання відповідних висновків та пропозицій Рахункової палати готує та подає на розгляд Верховної Ради проект постанови щодо річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України»;

17) статтю 162 викласти в такій редакції:

«Стаття 162. Розгляд річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України

1. Розгляд звіту про виконання закону про Державний бюджет України відбувається за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту) з урахуванням особливостей, визначених у цій статті.

2. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України у Верховній Раді представляє Міністр фінансів України.

3. Із співдоповідями про виконання закону про Державний бюджет України виступають голова комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, та Голова Рахункової палати. На такому пленарному засіданні за процедурним рішенням Верховної Ради можуть бути заслухані головні розпорядники коштів державного бюджету щодо результатів виконання бюджетних програм за звітний період.

4. За результатами розгляду Верховна Рада приймає рішення щодо річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України».

II. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про державний внутрішній борг України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 41, ст. 598; 2000 р., № 35, ст. 282; 2002 р., № 12-13, ст. 92; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162, №№ 17-19, ст. 267);

Постанову Верховної Ради України від 16 вересня 1992 року № 2605-XII «Про введення в дію Закону України «Про державний внутрішній борг України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 41, ст. 599).

III. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпунктів 17, 18, підпункту «б» підпункту 19, підпунктів 21, 22, 26 і 28 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2012 року, та абзаців третього і четвертого підпункту 11 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2013 року.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
7 липня 2011 року.
№ 3614-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності

Цей Закон визначає особливості передачі в оренду чи концесію окремих об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, особливості оренди та концесії таких об'єктів.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Об'єкти паливно-енергетичного комплексу

1. Для цілей цього Закону термін «об'єкти паливно-енергетичного комплексу» вживається у такому значенні - цілісні майнові комплекси або системи цілісних майнових комплексів підприємств, їх структурних підрозділів (філій, цехів, дільниць), які забезпечують (призначені) та достатні для провадження господарської діяльності у сфері видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки.

2. Перелік майна, що входить до складу об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності (далі - об'єкт паливно-енергетичного комплексу) і передається в оренду чи концесію, визначається відповідним договором.

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

1. Відповідно до цього Закону передачі в оренду чи концесію підлягають такі об'єкти паливно-енергетичного комплексу:

на яких можливе залучення сучасних технологій виробництва та які потребують модернізації (технічного переоснащення) технологічного процесу;

розрізи та шахти з видобутку вугілля та його переробки, які є неперспективними та підлягають закриттю;

об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти, що перебувають у державній власності, які можуть бути добудовані з метою їх використання для провадження діяльності у сфері видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки.

2. Відносини з передачі в оренду чи концесію об'єктів паливно-енергетичного комплексу, не врегульовані цим Законом, регулюються Цивільним, Господарським, Земельним кодексами України, законами України «Про концесії», «Про оренду державного та комунального майна», іншими законодавчими актами.

Стаття 3. Орган, уповноважений приймати рішення щодо доцільності передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію

1. Рішення щодо доцільності передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію приймається уповноваженим органом управління - центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у паливно-енергетичному комплексі (далі - уповноважений орган управління).

Стаття 4. Суб'єкти, яким передаються в оренду чи концесію об'єкти паливно-енергетичного комплексу

1. Орендарем чи концесіонером об'єкта паливно-енергетичного комплексу може бути юридична особа.

2. Особа, з якою укладено договір оренди чи концесії щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору (з дня введення об'єкта в експлуатацію, якщо об'єкт був збудований, добудований чи відновлений відповідно до умов концесійного договору) привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду чи концесію, і одержати необхідні дозвільні документи на відповідний вид діяльності.

3. Під час оренди чи концесії об'єкта паливно-енергетичного комплексу на період отримання орендарем чи концесіонером необхідних дозвільних документів орендар чи концесіонер має право на провадження господарської діяльності на об'єкті оренди чи концесії на підставі дозвільних документів, що були видані підприємству, цілісний майновий комплекс якого (його структурного підрозділу) було орендовано або передано в концесію, але не більш як протягом 12 місяців з дня укладення договору оренди чи концесії.

Стаття 5. Ініціатива щодо передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію

1. Рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію приймається уповноваженим органом управління за ініціативою:

юридичних осіб, які можуть бути орендарями чи концесіонерами відповідно до цього Закону;

уповноваженого органу управління.

Заяву (подання), в якій міститься ініціатива щодо передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію, заінтересовані особи подають уповноваженому органу управління для розгляду. За результатами розгляду заяви (подання) уповноважений орган управління приймає рішення про передачу об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію або про відмову в його передачі в оренду чи концесію.

За результатами розгляду заяви (подання), аналізу ефективності та техніко-економічного обґрунтування передачі в оренду чи концесію об'єкта паливно-енергетичного комплексу уповноважений орган управління приймає рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію, про що інформує ініціатора заяви (подання).

При прийнятті рішення про пропозицію щодо передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію або про відмову в його передачі в оренду чи концесію одержання висновків органів Антимонопольного комітету України про можливість оренди чи концесії та про умови договору оренди чи концесії не є обов'язковим.

2. У разі прийняття уповноваженим органом управління рішення про передачу в оренду чи концесію об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності, здійснюється організаційно-технічна підготовка цього об'єкта до передачі відповідно в оренду чи концесію. Після завершення такої підготовки оголошується конкурс на право отримання об'єкта в оренду чи концесію.

Оголошення конкурсу на право отримання об'єкта в оренду здійснюється Фондом державного майна України за поданням уповноваженого органу управління протягом 10 робочих днів з дня отримання подання. Подання уповноваженого органу управління обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди (найменування, характеристики тощо); строк, на який об'єкт передається в оренду; графік щорічного зменшення державної підтримки на часткове покриття витрат з собівартості продукції для вугледобувних підприємств.

Оголошення конкурсу на право отримання об'єкта в концесію здійснюється уповноваженим органом управління.

Оголошення конкурсу на право оренди, оголошення концесійного конкурсу обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди, концесії (найменування, характеристики об'єкта концесії); строк, на який об'єкт передається в оренду, концесію; графік щорічного зменшення державної підтримки на часткове покриття витрат з собівартості продукції для вугледобувних підприємств.

Стаття 6. Організаційно-технічна підготовка об'єктів паливно-енергетичного комплексу до передачі в оренду чи концесію

1. У строк, визначений уповноваженим органом управління, але не більше шести місяців з дня прийняття ним рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності, в оренду чи концесію, уповноважений орган управління спільно з підприємством, у господарському віданні або оперативному управлінні якого перебуває такий об'єкт, здійснює його організаційно-технічну підготовку до передачі в оренду чи концесію.

2. Організаційно-технічна підготовка об'єкта паливно-енергетичного комплексу до передачі в оренду чи концесію включає:

проведення інвентаризації основних засобів і товарно-матеріальних цінностей у складі такого об'єкта;

впорядкування технічної та будівельної документації щодо такого об'єкта;

визначення вартості об'єкта відповідно до методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України. При цьому вартість промислових запасів корисних копалин не враховується. Оцінка об'єкта, який передається в оренду чи концесію, здійснюється відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність за рахунок підприємства, на балансі якого перебуває такий об'єкт;

виділення земельної ділянки, закріпленої за об'єктом, у натурі (на місцевості), оформлення землевпорядної документації;

економічне обґрунтування доцільності та обсягів надання державної підтримки на здешевлення кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції для вугледобувного підприємства - орендаря чи концесіонера об'єкта паливно-енергетичного комплексу відповідно до закону про Державний бюджет України на відповідний рік на строк не більш як п'ять років з обов'язковим щорічним зменшенням навантаження на Державний бюджет України згідно з графіком.

3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з центральним органом виконавчої влади з питань економічного розвитку і торгівлі готує проект конкурсної документації щодо концесії, а разом з Фондом державного майна України - щодо оренди, яка включає:

кваліфікаційні вимоги для участі у конкурсі та умови конкурсу;

інструкцію для претендентів (у тому числі інформацію і вимоги щодо порядку проведення конкурсу, розроблення та оформлення заявок і конкурсних пропозицій, інформацію щодо кваліфікаційних вимог та умов конкурсу, інформацію стосовно об'єкта оренди чи концесії, що повинна міститися в заяві для надання згоди органу Антимонопольного комітету України на отримання об'єкта в оренду чи концесію);

проект договору;

інформацію про оголошення конкурсу.

Стаття 7. Конкурс на право оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу

1. У строк, визначений уповноваженим органом управління, але не більш як 10 робочих днів з дня прийняття ним рішення щодо доцільності передачі об'єктів паливно-енергетичного

комплексу в оренду, уповноважений орган управління оприлюднює у друкованих засобах масової інформації та на своєму офіційному веб-сайті інформацію про прийняте рішення та перелік документів, які разом із заявою про намір взяти в оренду об'єкт паливно-енергетичного комплексу подаються заінтересованою особою до уповноваженого органу управління, а також строк подання таких документів.

У строк, визначений уповноваженим органом управління, але не більш як 30 календарних днів з дня оприлюднення зазначеної інформації, особи, які мають намір взяти в оренду об'єкт паливно-енергетичного комплексу, подають до уповноваженого органу управління заяву та документи, перелік яких визначається уповноваженим органом управління та які оприлюднено згідно з абзацом першим цієї статті.

Обов'язково до заяви подаються статутні документи; фінансово-економічні та статистичні відомості про орендаря; інвестиційний план експлуатації та розвитку об'єкта оренди; відомості, що підтверджують можливість претендента забезпечити належне фінансування своєї діяльності; відомості про наявність досвіду експлуатації об'єктів паливно-енергетичного комплексу та можливості технологічного і організаційного забезпечення відповідного виду діяльності.

За результатами розгляду поданих документів уповноважений орган управління приймає рішення щодо можливості участі заінтересованої особи в конкурсі на право оренди та письмово інформує таку особу про прийняте рішення.

2. Після завершення організаційно-технічної підготовки об'єкта паливно-енергетичного комплексу до передачі в оренду та розгляду поданих заінтересованими особами відповідно до частини першої цієї статті документів уповноважений орган управління передає Фонду державного майна України:

подання про проведення конкурсу на право оренди об'єкта паливно-енергетичного комплексу, яке обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди (найменування, характеристики, строк, на який об'єкт передається в оренду, графік щорічного зменшення державної підтримки на здешевлення кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції для вугледобувних підприємств);

документи, подані особами, щодо яких уповноваженим органом управління прийнято рішення про можливість їх участі в конкурсі оренди;

пропозиції щодо умов конкурсу, умов договору оренди;

пропозицію щодо кандидатури до складу конкурсної комісії.

Функції з управління об'єктом оренди Фонду державного майна України не передаються.

3. Фонд державного майна України протягом 10 робочих днів після отримання від уповноваженого органу управління подання і зазначених у частині другій цієї статті документів за погодженням з уповноваженим органом управління:

утворює конкурсну комісію, затверджує її склад та порядок роботи;

затверджує конкурсну документацію;

оголошує конкурс;

визначає розмір реєстраційного внеску для участі в конкурсі (у розмірі від одного до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян).

4. До участі у конкурсі оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу допускаються лише ті орендарі, які отримали відповідний висновок уповноваженого органу управління про можливість здійснювати оренду такого об'єкта.

5. Фонд державного майна України в десятиденний строк після затвердження конкурсної документації розміщує в офіційному друкованому виданні Фонду державного майна України та на своєму офіційному веб-сайті інформацію про оголошення конкурсу, яка, зокрема, повинна містити відомості про:

об'єкт, що пропонується до оренди, найменування, характеристики;

строк, на який об'єкт передається в оренду;

строк подання заявок на участь у конкурсі;

розмір реєстраційного внеску;

дату, час та місце розкриття конкурсних пропозицій;

строк, протягом якого оголошуються результати конкурсу;

щорічне зменшення державної підтримки на здешевлення кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції для вугледобувних підприємств;

адресу, номери телефонів та інші контактні дані конкурсної комісії для отримання додаткової інформації;

кваліфікаційні вимоги для участі у конкурсі.

6. Заявки на участь у конкурсі подаються протягом 30 календарних днів з дня оголошення конкурсу. Особи, які подали такі заявки, вважаються претендентами на участь у конкурсі.

7. У заяві на участь у конкурсі зазначаються: повне найменування претендента;

дані про його державну реєстрацію;

копія повідомлення уповноваженого органу управління щодо можливості участі в конкурсі;

відомості, що підтверджують можливість претендента забезпечити належне фінансування своєї діяльності;

відомості про наявність досвіду експлуатації об'єктів паливно-енергетичного комплексу та можливості технологічного і організаційного забезпечення відповідного виду діяльності;

інші відомості, у тому числі щодо підтвердження відповідності кваліфікаційним вимогам.

8. Конкурсна комісія в десятиденний строк після надходження заявки розглядає її на предмет повноти поданих відомостей та відповідності претендента встановленим кваліфікаційним вимогам і за результатами такого розгляду приймає рішення про прийняття заявки, про що повідомляє претендента в шестиденний строк.

Претендент, заявка якого відхилена, може повторно подавати заявку на участь у конкурсі в разі усунення обставин, що стали причиною її відхилення.

Заявки, що надійшли до конкурсної комісії після закінчення встановленого строку, конкурсною комісією не розглядаються.

9. Претендентів, заявки яких були прийняті, конкурсна комісія після сплати ними реєстраційного внеску забезпечує конкурсною документацією та іншою необхідною інформацією (документами) для підготовки конкурсної пропозиції, у тому числі відомостями про:

умови надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для провадження відповідної діяльності;

обсяг робіт, що повинні бути профінансовані (виконані) орендарем;

обсяг та якість товарів, робіт і послуг, виготовлення, виконання і надання яких гарантує орендар;

основні обов'язки орендаря;

особливі вимоги з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, охорони навколишнього природного середовища та охорони праці;

умови договору оренди.

10. Претенденти протягом 70 календарних днів з дня оголошення конкурсу подають конкурсній комісії конкурсні пропозиції та стають учасниками конкурсу. Претенденти мають право відкликати подані пропозиції та подати замість них нові до закінчення встановленого строку подання пропозицій.

11. Конкурсні пропозиції, що надійшли до конкурсної комісії після закінчення встановленого строку, конкурсною комісією не розглядаються.

12. У разі коли не подано жодної конкурсної пропозиції, оголошується новий конкурс.

13. Протягом двох робочих днів після закінчення встановленого строку подання конкурсних пропозицій конкурсна комісія розкриває конкурсні пропозиції та протягом 15 календарних днів визначає їх відповідність конкурсній документації, готує висновки щодо визначення найкращих умов оренди, запропонованих учасниками конкурсу (розмір орендної плати, показники інвестиційного проекту, зокрема обсяг інвестицій, програма модернізації технологічного процесу та розвитку виробництва, рівень забезпечення соціальних гарантій).

Переможцем конкурсу визнається претендент, який запропонував найкращі умови оренди відповідно до конкурсної документації.

14. На підставі висновків конкурсної комісії Фонд державного майна України за погодженням з уповноваженим органом управління протягом 10 календарних днів приймає рішення про визначення переможця конкурсу, про що не пізніше ніж протягом п'яти днів з дня прийняття рішення повідомляє переможця та іншим учасникам конкурсу.

15. У разі коли конкурсну пропозицію подано лише одним учасником, Фонд державного майна України за погодженням з уповноваженим органом управління приймає рішення про визнання такого учасника переможцем конкурсу, якщо відповідно до висновку конкурсної комісії подані учасником конкурсні пропозиції відповідають конкурсній документації.

16. З переможцем конкурсу після погодження всіх умов і схвалення уповноваженим органом управління остаточної редакції Фонд державного майна України укладає договір оренди.

Умови договору, що укладається з переможцем конкурсу, не повинні відрізнятися від тих умов конкурсної пропозиції, які стали підставою для визнання його переможцем.

17. Спори, пов'язані з проведенням конкурсу, розглядаються в судовому порядку.

Стаття 8. Концесійний конкурс

1. Після завершення організаційно-технічної підготовки об'єкта паливно-енергетичного комплексу до передачі в концесію уповноважений орган управління:

затверджує конкурсну документацію, у тому числі кваліфікаційні вимоги для участі у конкурсі та умови конкурсу;

утворює конкурсну комісію, затверджує її склад та порядок роботи;

оголошує концесійний конкурс;

визначає розмір реєстраційного внеску для участі в концесійному конкурсі (у розмірі від одного до однієї тисячі неоподаткованих мінімумів доходів громадян).

2. Уповноважений орган управління в десятиденний строк з дня затвердження конкурсної документації розміщує у друкованому засобі масової інформації та на офіційному веб-сайті уповноваженого органу управління інформацію про оголошення концесійного конкурсу, яка, зокрема, повинна містити відомості про:

об'єкт, що пропонується до концесії, найменування, характеристики;

строк, на який об'єкт передається в концесію;

строк подання заявок на участь у конкурсі;

розмір реєстраційного внеску;

дату, час та місце розкриття конкурсних пропозицій;

строк, протягом якого оголошуються результати конкурсу;

кваліфікаційні вимоги;

щорічне зменшення державної підтримки на здешевлення кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції для вугледобувних підприємств;

адресу, номери телефонів та інші контактні дані конкурсної комісії для отримання додаткової інформації.

3. Заявки на участь у концесійному конкурсі подаються протягом 30 календарних днів з дня оголошення конкурсу. Особи, які подали такі заявки, вважаються претендентами на участь у конкурсі.

4. У заявці на участь у концесійному конкурсі зазначаються: повне найменування претендента;

дані про його державну реєстрацію;

відомості, що підтверджують можливість претендента забезпечити належне фінансування своєї діяльності;

відомості про наявність досвіду експлуатації об'єктів паливно-енергетичного комплексу та можливості технологічного і організаційного забезпечення відповідного виду діяльності;

відомості, що підтверджують відповідність кваліфікаційним вимогам.

5. Конкурсна комісія в десятиденний строк після надходження заявки розглядає її на предмет повноти поданих відомостей та відповідності претендента встановленим кваліфікаційним вимогам і за результатами такого розгляду приймає рішення про прийняття заявки або її відхилення, про що повідомляє претендента в шестиденний строк (у разі відхилення - з обґрунтуванням причини).

6. Претендентів, заявки яких були прийняті, конкурсна комісія після сплати ними реєстраційного внеску забезпечує конкурсною документацією та іншою необхідною інформацією (документами) для підготовки конкурсних пропозицій, у тому числі відомостями про:

умови надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для провадження відповідної діяльності;

обсяг робіт, що повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером;

обсяг та якість товарів, робіт і послуг, виготовлення, виконання і надання яких гарантує концесіонер;

основні обов'язки концесіонера;

особливі вимоги з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, охорони навколишнього природного середовища та охорони праці;

умови договору.

7. Претендент, заявка якого відхилена, може повторно подавати заявку на участь у конкурсі в разі усунення обставин, що стали причиною її відхилення.

8. Заявки, що надійшли до конкурсної комісії після закінчення встановленого строку, конкурсною комісією не розглядаються.

9. Претенденти протягом 70 календарних днів з дня оголошення конкурсу подають конкурсній комісії конкурсні пропозиції та стають учасниками конкурсу.

Претенденти мають право відкликати подані пропозиції та подати замість них нові до закінчення встановленого строку подання пропозицій.

10. Конкурсні пропозиції, що надійшли до конкурсної комісії після закінчення встановленого строку для їх подання, конкурсною комісією не розглядаються.

11. У разі коли не зареєстровано жодного учасника конкурсу, оголошується новий конкурс.

12. Протягом двох робочих днів після закінчення встановленого строку подання конкурсних пропозицій конкурсна комісія розкриває конкурсні пропозиції та протягом 20 календарних днів розглядає конкурсні пропозиції, визначає їх відповідність умовам конкурсної документації, готує висновки щодо визначення найкращих умов концесії (розмір концесійної плати, показники інвестиційного проекту, зокрема обсяг інвестицій, програма модернізації технологічного процесу та розвитку виробництва, рівень забезпечення соціальних гарантій).

Переможцем конкурсу визнається претендент, який запропонував найкращі умови концесії.

13. На підставі висновків конкурсної комісії уповноважений орган управління не пізніше ніж протягом 10 календарних днів приймає рішення про визначення переможця конкурсу, про що конкурсна комісія не пізніше ніж протягом п'яти днів з дня прийняття рішення повідомляє переможцю та іншим учасникам конкурсу.

14. У разі коли конкурсну пропозицію подано лише одним учасником, уповноважений орган управління приймає рішення про визнання такого учасника переможцем концесійного конкурсу, якщо відповідно до висновку конкурсної комісії подані учасником конкурсні пропозиції відповідають конкурсній документації.

15. З переможцем концесійного конкурсу після погодження всіх умов уповноважений орган управління укладає договір концесії.

Умови договору, що укладається з переможцем конкурсу, не повинні відрізнятися від тих умов конкурсної пропозиції, які стали підставою для визнання його переможцем.

16. Спори, пов'язані з проведенням концесійного конкурсу, розглядаються в судовому порядку.

Стаття 9. Умови договору оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу

1. Істотними умовами договору оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, крім визначених законами України «Про концесії» і «Про оренду державного та комунального майна», є:

1) в господарській діяльності:

порядок та умови відновлення переданого в оренду чи концесію об'єкта та його повернення;

порядок та умови списання майна в складі об'єкта оренди чи концесії;

обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду чи концесію об'єкта;

обов'язки щодо утримання об'єкта оренди чи концесії згідно з вимогами державних стандартів, норм та правил, що діють у відповідній сфері діяльності;

обов'язки орендаря чи концесіонера щодо використання переданого в оренду чи концесію об'єкта за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, щодо видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки у гарантованих обсягах і належної якості;

порядок здійснення уповноваженим органом управління разом з Фондом державного майна України контролю за станом переданого в оренду об'єкта;

порядок здійснення уповноваженим органом управління контролю за станом об'єкта, переданого в концесію;

відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря чи концесіонера за безпеку експлуатації об'єкта;

забезпечення виробництва продукції в обсягах та за визначеними показниками якості;

забезпечення застосування раціональних, екологічно безпечних і нешкідливих технологій;

забезпечення здійснення заходів з комплексного використання надр;

недопущення вибіркової підробки запасів, понаднормативних втрат паливно-енергетичних ресурсів;

забезпечення збереження та обліку матеріалів, а також відходів виробництва, які потрібні, але тимчасово не використовуються;

забезпечення приведення земельних ділянок, які вивільняються орендарем чи концесіонером, у стан, придатний для використання, відповідно до Земельного кодексу України;

здійснення заходів щодо запобігання можливому шкідливому (небезпечному) впливу наслідків аварій, що виникли на об'єкті, переданому в оренду чи концесію, і стихійного лиха;

виконання встановлених мобілізаційних завдань;

забезпечення виконання екологічних вимог та інших вимог, передбачених законодавством про охорону навколишнього природного середовища, та розв'язання еколого-гідрогеологічних проблем, які виникають в процесі експлуатації об'єктів, переданих в оренду чи концесію;

забезпечення постійного проведення моніторингу екологічного стану навколишнього природного середовища;

2) в економічній діяльності:

забезпечення зменшення дебіторської та кредиторської заборгованості;

забезпечення своєчасної сплати податків та зборів, страхових внесків;

забезпечення щомісячної виплати заробітної плати працівникам підприємства в строки, передбачені у колективному договорі;

підвищення рівня заробітної плати з урахуванням інфляційних процесів та згідно з умовами, визначеними галузевою угодою;

забезпечення погашення заборгованості із заробітної плати, що склалася на момент передачі об'єкта в оренду;

страхування об'єкта оренди чи концесії та інвестиційних зобов'язань за рахунок орендаря чи концесіонера;

обсяги інвестування орендарем чи концесіонером об'єктів оренди чи концесії;

обсяги робіт, що повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером, та/або перелік майна, що повинно бути створене концесіонером;

3) у соціальній діяльності:

забезпечення належного рівня безпеки проведення робіт та охорони праці;

забезпечення медичного та санітарно-побутового обслуговування працівників підприємств;

забезпечення збереження передбаченої колективним договором кількості робочих місць;

забезпечення виконання вимог галузевої угоди та колективного договору підприємства.

2. У разі коли об'єктом оренди чи концесії є цілісні майнові комплекси, системи цілісних майнових комплексів підприємств, які забезпечують (призначені) та достатні для самостійного провадження господарської діяльності у сфері видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки, істотними умовами договору оренди чи концесії, крім визначених частиною першою цієї статті, є:

недопущення псування розроблюваних і сумісних з ними родовищ вугілля в результаті проведення гірничих робіт, забезпечення збереження запасів вугілля родовищ, що консервуються;

забезпечення подання в установлені строки до відповідних органів державної статистики звітності щодо видобутку вугілля, стану запасів та втрат вугілля в надрах, стану та протяжності гірничих виробок;

забезпечення щорічних розрахунків і погодження обсягів дотацій у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

забезпечення формування фінансового резерву для закриття вугледобувних підприємств у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

забезпечення безоплатного надання вугілля на побутові потреби працівникам та пенсіонерам.

3. У разі коли під час передачі в оренду чи концесію об'єкта паливно-енергетичного комплексу проводиться припинення державного підприємства, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду чи концесію, договором визначаються гарантована кількість працівників, звільнених унаслідок припинення такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем чи концесіонером, та умови відбору таких працівників.

4. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди чи концесії після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.

5. Договір оренди чи концесії може визначати комплекс додаткових зобов'язань орендаря чи концесіонера щодо поліпшення якості надання відповідних послуг та/або розвитку об'єкта оренди, концесії строком не менш як на п'ять років.

Стаття 10. Нотаріальне посвідчення договорів оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу

1. Договори оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу підлягають нотаріальному посвідченню.

2. Витрати на проведення нотаріального посвідчення договору оренди несе орендар.

Стаття 11. Повідомна реєстрація (облік) договорів оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу

1. Укладені договори оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу підлягають реєстрації.

Реєстрацію договорів оренди здійснює Фонд державного майна України.

Реєстрацію договорів концесії здійснює уповноважений орган управління.

Реєстрація є повідомною і здійснюється безоплатно.

2. Уповноважений орган управління після укладення договорів оренди веде їх облік.

Для ведення обліку договору оренди орендар подає протягом 10 робочих днів з дня нотаріального посвідчення договору уповноваженому органу управління заяву довільної форми, нотаріально посвідчені копії укладеного договору, свідоцтва про державну реєстрацію орендаря як юридичної особи.

Протягом п'яти робочих днів з дня надходження зазначених документів уповноважений орган управління бере на облік договір і протягом п'яти робочих днів з дня взяття на облік надсилає орендарю письмове підтвердження із зазначенням реєстраційного номера договору та дати ведення обліку.

3. Передбачена цією статтею реєстрація договорів концесії, облік договорів оренди уповноваженим органом управління є однією з умов, за яких можливе виділення коштів з Державного бюджету України на здешевлення кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції об'єктів паливно-енергетичного комплексу, переданих в оренду чи концесію.

Розділ II
ОСОБЛИВОСТІ ОРЕНДИ ОБ'ЄКТІВ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ

Стаття 12. Особливості оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності

1. Орендарю належить право користування переданим в оренду об'єктом паливно-енергетичного комплексу. Передані в оренду об'єкти залишаються в державній власності.

2. Орендар забезпечує відповідно до умов договору використання орендованого об'єкта паливно-енергетичного комплексу за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, яке раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта. Для виробництва та надання відповідних товарів та послуг орендар може залучати інших юридичних осіб на умовах договору підряду (договору про надання послуг).

3. Орендар не має права передавати в суборенду орендований ним об'єкт паливно-енергетичного комплексу.

4. Продукція і доходи, одержані в результаті використання орендованого об'єкта паливно-енергетичного комплексу, належать орендареві.

5. Поточний ремонт орендованого об'єкта паливно-енергетичного комплексу проводить орендар за власний рахунок. Капітальний ремонт орендованого об'єкта проводиться у визначені договором оренди строки орендарем за рахунок амортизаційних відрахувань.

6. Ризик випадкового знищення та випадкового пошкодження орендованого об'єкта несе орендар. Орендар страхує орендований об'єкт на свою користь.

7. Припинення державного підприємства або його структурного підрозділу, що здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, здійснюється шляхом його ліквідації за рішенням уповноваженого органу управління.

Орендар стає правонаступником прав та обов'язків зазначеного державного підприємства відповідно до договору оренди, а у разі оренди цілісного майнового комплексу структурного підрозділу - правонаступником прав та обов'язків державного підприємства, пов'язаних з діяльністю такого структурного підрозділу.

8. Контроль за використанням переданого в оренду об'єкта паливно-енергетичного комплексу та виконанням орендарем умов договору оренди здійснюють уповноважений орган управління та Фонд державного майна України в порядку, визначеному договором оренди.

9. Орендна плата за користування об'єктом паливно-енергетичного комплексу вноситься орендарем у безготівковій формі незалежно від результатів його господарської діяльності в розмірі та строк, визначені договором оренди.

10. Земельні ділянки, які необхідні для розміщення та експлуатації об'єктів, переданих в оренду, надаються орендареві поза конкурсом шляхом укладення договорів оренди земельної ділянки з орендарем.

Стаття 13. Умови поліпшення орендованих об'єктів паливно-енергетичного комплексу

1. Держава зберігає право власності на передані в оренду об'єкти паливно-енергетичного комплексу, у тому числі реконструйовані або технічно переоснащені орендарями за рахунок амортизаційних відрахувань.

2. Нарахування амортизації на переданий в оренду об'єкт паливно-енергетичного комплексу здійснюється орендодавцем чи уповноваженим ним органом. Про суму нарахованих амортизаційних відрахувань орендареві повідомляється щокварталу в установлений договором оренди строк. На суму нарахованих амортизаційних відрахувань (але не більш як на суму орендної плати) зменшується сума орендної плати, що підлягає сплаті орендарем за відповідний період.

На суму нарахованих амортизаційних відрахувань, на яку було зменшено суму орендної плати, орендар зобов'язаний в порядку та строк, визначені договором оренди, виконувати погоджені з орендодавцем роботи щодо поліпшення об'єкта оренди.

3. Орендар об'єкта паливно-енергетичного комплексу має право за рахунок власних коштів здійснювати реконструкцію, технічне переоснащення, поліпшення орендованого майна.

Будь-яке поліпшення орендованого об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що не може бути відокремлене від орендованого об'єкта, не заподіявши йому шкоди, може здійснюватися орендарем лише за згодою орендодавця та уповноваженого органу управління.

Стаття 14. Строк дії договору оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, підстави його дострокового припинення

1. Строк дії договору оренди об'єкта паливно-енергетичного комплексу визначається сторонами під час його укладення і зазначається в самому договорі. Такий строк не може бути менше двох та більше двадцяти п'яти років.

2. Договір оренди об'єкта паливно-енергетичного комплексу строком більш як три роки вважається укладеним з моменту його нотаріального посвідчення в установленому законодавством порядку.

3. Об'єкт паливно-енергетичного комплексу має бути переданий орендареві не пізніше ніж через шість місяців з дня укладення договору оренди. Про передачу об'єкта в оренду представниками орендодавця та орендаря складається акт приймання-передачі.

4. Договір оренди об'єкта паливно-енергетичного комплексу достроково припиняється у разі:

знищення орендованого об'єкта - з моменту встановлення факту такого знищення;

ліквідації юридичної особи - орендаря;

припинення підприємницької діяльності орендарем;

систематичного невиконання або грубого порушення орендарем умов договору оренди, неодержання орендарем протягом 12 місяців з дня укладення договору відповідних дозвільних документів на провадження господарської діяльності, а також в інших випадках, передбачених законом, - за рішенням суду;

взаємної згоди сторін.

5. Припинення дії договору оренди не звільняє сторони від виконання зобов'язань за договором, що на момент його припинення залишилися невиконаними. Зобов'язання щодо виробництва та/або надання відповідних товарів та послуг у встановленому договором обсязі та належної якості орендар несе до повернення орендованого об'єкта орендодавцеві.

6. З метою забезпечення виробництва та/або надання відповідних товарів та послуг у встановленому договором обсязі та належної якості орендодавець має право вимагати відстрочення припинення дії договору оренди на строк до трьох місяців, крім випадків припинення дії договору в разі знищення орендованого об'єкта.

7. У разі припинення дії договору оренди орендар зобов'язаний повернути орендодавцеві об'єкт оренди у строки і на умовах, визначених цим Законом і договором, та надати документи, що підтверджують відсутність будь-яких зобов'язань за об'єктом оренди.

Стаття 15. Порядок повернення об'єктів паливно-енергетичного комплексу в разі припинення дії договору оренди

1. У разі припинення дії договору оренди (крім випадків припинення дії договору внаслідок знищення орендованого об'єкта) переданий в оренду об'єкт паливно-енергетичного комплексу повинен бути повернутий орендодавцеві протягом 10 календарних днів з дня припинення дії договору.

У разі припинення дії договору оренди внаслідок знищення об'єкта оренди, що був застрахований на користь орендаря, останній зобов'язаний за власний рахунок відновити об'єкт та передати його орендодавцеві.

2. Орендар повертає орендодавцеві орендований об'єкт паливно-енергетичного комплексу разом з усіма поліпшеннями такого об'єкта, здійсненими за час його оренди, незалежно від суми нарахованих амортизаційних відрахувань за час оренди. При цьому орендар має право залишити за собою поліпшення орендованого об'єкта, здійснені за рахунок власних коштів, якщо вони можуть бути відокремлені від такого об'єкта, не заподіюючи йому шкоди.

Інші поліпшення, здійснені за рахунок власних коштів орендаря, залишаються у власності орендодавця.

Не підлягають залишенню за орендарем поліпшення, здійснені ним за рахунок амортизаційних відрахувань, нарахованих на орендований об'єкт.

3. Про повернення об'єкта паливно-енергетичного комплексу представниками орендодавця та орендаря складається акт приймання-передачі.

Розділ III
ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ ОБ'ЄКТІВ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ

Стаття 16. Особливості концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу

1. Концесіонер зобов'язаний виробляти та/або надавати у визначеному концесійним договором обсязі та належної якості відповідні продукцію та/або послуги з використанням переданого в концесію об'єкта паливно-енергетичного комплексу.

2. Концесіонер не має права передавати повністю або частково третім особам свої майнові права, що визначені концесійним договором або стосуються переданого йому в концесію об'єкта. Концесіонер має право на договірній основі залучати до виконання спеціальних робіт на переданому в концесію об'єкті третіх осіб.

3. У разі коли концесійним договором передбачено виключне право концесіонера на створення (будівництво) та/або управління (експлуатацію) об'єктом паливно-енергетичного комплексу, таке право не може бути передано третім особам концесієдавцем без згоди концесіонера або концесіонером без згоди концесієдавця.

4. Поточний ремонт переданого в концесію об'єкта концесіонер зобов'язаний проводити за власний рахунок. Капітальний ремонт переданого в концесію об'єкта концесіонер проводить у визначені концесійним договором строки за рахунок амортизаційних відрахувань.

5. У концесіонера не виникає загального правонаступництва згідно з правами та зобов'язаннями підприємства, цілісний майновий комплекс якого передається у концесію. Умови та порядок передачі концесіонеру прав та зобов'язань підприємства, цілісний майновий комплекс якого передається у концесію, можуть бути встановлені умовами концесійного конкурсу.

У разі коли всі активи та зобов'язання підприємства, цілісний майновий комплекс якого передається у концесію, передано на баланс концесіонеру, таке підприємство підлягає припиненню шляхом ліквідації.

6. Концесійні платежі вносяться концесіонером у розмірі, визначеному сторонами у концесійному договорі. Концесійні платежі вносяться у безготівковій формі в розмірі та строк, визначені концесійним договором.

7. Концесійні платежі встановлюються у фіксованому розмірі з урахуванням вартості переданого в концесію об'єкта за результатами його оцінки, проведеної у порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.

Фіксований розмір концесійних платежів підлягає індексації відповідно до законодавства.

8. Договір концесії у випадках, визначених статтею 12 Закону України «Про концесії», може передбачати, крім дотацій і компенсацій, надання концесіонеру пільг щодо сплати концесійних платежів (сплати їх у зменшеному розмірі чи звільнення від сплати) та інших пільг.

9. Контроль за виконанням концесіонером умов договору концесії здійснює уповноважений орган управління.

10. Земельні ділянки, які необхідні для розміщення та експлуатації об'єктів, переданих у концесію, надаються концесіонеру поза конкурсом шляхом укладення договорів оренди земельної ділянки з концесіонером.

Стаття 17. Строк дії договору концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, підстави для його дострокового припинення

1. Строк дії договору концесії об'єкта паливно-енергетичного комплексу визначається сторонами і не може бути менше 10 та більше 50 років.

2. Договір концесії об'єкта паливно-енергетичного комплексу вважається укладеним з дня його реєстрації уповноваженим органом управління.

3. Об'єкт паливно-енергетичного комплексу, що передається в концесію, повинен бути переданий концесіонеру протягом шести місяців з дня укладення договору. Про передачу об'єкта в концесію представниками концесієдавця та концесіонера складається акт приймання-передачі.

4. Дія договору концесії об'єкта паливно-енергетичного комплексу достроково припиняється у разі:

знищення зазначеного об'єкта - з моменту встановлення факту такого знищення;

ліквідації юридичної особи - концесіонера;

припинення підприємницької діяльності концесіонером;

систематичного невиконання або грубого порушення концесіонером умов концесійного договору, неодержання концесіонером протягом 12 місяців з дня укладення договору концесії необхідних дозвільних документів на провадження господарської діяльності, а також в інших випадках, передбачених законом, - за рішенням суду;

взаємної згоди сторін.

5. Припинення дії концесійного договору не звільняє сторони від виконання зобов'язань за договором, що на момент його припинення залишилися невиконаними. Зобов'язання щодо виробництва та/або надання відповідних товарів та послуг у встановленому договором обсязі та належної якості концесіонер несе до повернення об'єкта концесії концесієдавцю.

6. З метою забезпечення виробництва та/або надання відповідних товарів та послуг у встановленому договором обсязі та належної якості концесієдавець має право вимагати відстрочення припинення дії концесійного договору на строк до трьох місяців, крім випадків припинення договору внаслідок знищення переданого в концесію об'єкта.

Стаття 18. Порядок повернення об'єктів паливно-енергетичного комплексу у разі припинення дії концесійного договору

1. У разі припинення дії концесійного договору (крім випадків припинення дії договору внаслідок знищення об'єкта концесії) концесіонер повертає концесієдавцеві відповідний об'єкт паливно-енергетичного комплексу разом з усіма поліпшеннями такого об'єкта, проведеними за час дії договору концесії, незалежно від суми нарахованих амортизаційних відрахувань за цей час. Об'єкт підлягає поверненню концесієдавцю протягом 30 календарних днів з дня припинення дії договору.

2. У разі припинення дії договору концесії внаслідок знищення об'єкта концесії, що був застрахований на користь концесіонера, останній зобов'язаний за власний рахунок відновити об'єкт та передати його концесієдавцеві.

3. Про повернення об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності, представниками концесієдавця та концесіонера складається акт приймання-передачі.

Розділ IV
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 60 днів з дня його опублікування.

2. Відносини, що виникли з договорів оренди чи концесії, укладених до набрання чинності цим Законом, регулюються законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом, якщо інше не встановлено договором.

Дія цього Закону, крім положень статті 4 та частини сьомої статті 12 та пунктів 3, 4 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону, не поширюється на правовідносини щодо оренди, концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, які виникли до набрання чинності цим Законом, або рішення щодо включення яких до переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію, прийнято Кабінетом Міністрів України до набрання чинності цим Законом.

3. Орендарі чи концесіонери об'єктів паливно-енергетичного комплексу мають право брати участь у процедурі погашення заборгованості підприємств паливно-енергетичного комплексу відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу».

Центральний орган виконавчої влади, до повноважень якого належить прийняття рішення про участь у процедурі погашення заборгованості підприємств паливно-енергетичного комплексу відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», у разі відповідного звернення орендаря чи концесіонера зобов'язаний включити підприємство до відповідного переліку.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 16 Кодексу України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340) доповнити частинами восьмою та дев'ятою такого змісту:

«Надання спеціальних дозволів на користування надрами суб'єкту господарювання, який отримав цілісний майновий комплекс державного вугледобувного підприємства в оренду чи концесію, здійснюється шляхом переоформлення спеціальних дозволів на користування надрами, виданих вугледобувному підприємству державного сектору економіки, цілісний майновий комплекс якого передано в оренду чи концесію, на ім'я суб'єкта господарювання, який отримав цілісний майновий комплекс такого вугледобувного підприємства в оренду чи концесію, на строк дії такого спеціального дозволу та без проведення конкурсу (аукціону).

Під час оренди чи концесії цілісного майнового комплексу державного вугледобувного підприємства на період отримання орендарем чи концесіонером спеціального дозволу на користування надрами та гірничого відводу орендар чи концесіонер здійснює видобуток вугілля та (або) лігніту (бурого вугілля) на об'єкті, переданому в оренду чи концесію, на підставі чинного спеціального дозволу на користування надрами та гірничого відводу державного вугледобувного підприємства, цілісний майновий комплекс якого передано в оренду чи концесію, але не більше 12 місяців з дня укладення договору оренди чи концесії»;

2) частину другу статті 134 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) після абзацу двадцять другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«передачі в оренду, концесію майнових комплексів або нерухомого майна, розташованого на земельних ділянках державної, комунальної власності».

У зв'язку з цим абзац двадцять третій вважати абзацом двадцять четвертим;

3) статтю 1 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99; 1998 р., № 18, ст. 88; 1999 р., № 48, ст. 411; 2002 р., № 30, ст. 205; 2004 р., № 51, ст. 547; 2009 р., № 24, ст. 296, № 51, ст. 757; 2011 р., № 11, ст. 71; із змінами, внесеними Законом України від 21 квітня 2011 року № 3269-VI) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Відносини оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності»»;

4) абзац п'ятий частини другої статті 3 Закону України «Про концесії» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 41, ст. 372; 2002 р., № 48, ст. 362; 2005 р., № 26, ст. 349, № 51, ст. 554; 2009 р., № 25, ст. 312, № 42, ст. 634; 2010 р., № 40, ст. 524; 2011 р., № 11, ст. 71) доповнити словами «видобування кам'яного вугілля, лігніту (бурого вугілля), його переробка у порядку, визначеному Законом України «Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3687-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо національних комісій, що здійснюють державне регулювання природних монополій, у сфері зв'язку та інформатизації, ринків цінних паперів і фінансових послуг

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) в абзаці першому частини першої статті 148^{5} слово «НКРЗ» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації» у відповідному відмінку;

2) у статті 188^{7}:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 188^{7}. Невиконання законних вимог національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

в абзаці першому слова «Національної комісії з питань регулювання зв'язку або посадових осіб Державної інспекції зв'язку» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації», а слова «або створення інших перешкод для виконання покладених на них обов'язків» виключити;

3) у назві та абзаці першому статті 188^{21} слова «Національної комісії регулювання електроенергетики України» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики»;

4) у статті 188^{29}:

у назві слова «спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

в абзаці першому слова «спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» та «регулювання» замінити відповідно словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» та «державного регулювання»;

5) у назві та абзаці першому частини першої статті 188^{30} слова «Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

6) у назві та тексті статті 188^{36} слова «Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг» у відповідному відмінку;

7) статтю 243 викласти у такій редакції:

«Стаття 243. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про телекомунікації, поштовий зв'язок та радіочастотний ресурс (статті 144, 145, 147, 148^{1}-148^{5} і 188^{7}).

Від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, розглядати справи про адміністративні правопорушення та накладати адміністративні стягнення мають право голова, члени комісії та уповноважені комісією посадові особи»;

8) у назві та тексті статті 244^{15} слова «Національна комісія регулювання електроенергетики України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку;

9) статтю 244^{16} викласти в такій редакції:

«Стаття 244^{16}. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства, що регулює фінансові механізми здійснення інвестицій у будівництво житла (стаття 166^{13}), а також із невиконанням законних вимог посадових осіб національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (стаття 188^{29}).

Від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право голова, інші члени комісії, а також уповноважені комісією посадові особи»;

10) у статті 244^{17}:

у назві та тексті слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку;

у частині другій слова «начальники територіальних органів Комісії» замінити словами «та уповноважені Комісією посадові особи»;

11) у назві та тексті статті 244^{18} слова «Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг» у відповідному відмінку;

12) у статті 255:

у пункті 1 частини першої:

в абзаці «Державної інспекції зв'язку (статті 144-148^{5}, 164 (у частині, що стосується порушення порядку провадження господарської діяльності в галузі зв'язку), 188^{7}» слова «Державної інспекції зв'язку» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

в абзаці «Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (стаття 163^{12})» слова «Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

у пункті 18 частини другої слова «Національної комісії регулювання ринку комунальних послуг України» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг».

2. В абзаці першому частини другої статті 110 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

3. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

у частині другій статті 166 слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

у частині другій статті 350 слова «спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

4. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112):

1) у пункті 39.9 статті 39 слова «центральний орган виконавчої влади з регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

2) у пункті 154.8 статті 154 слова «Національною комісією регулювання електроенергетики України» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики»;

3) у підпункті 156.1.3 пункту 156.1 статті 156 слова «спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

4) в абзаці третьому підпункту 159.2.1 пункту 159.2 статті 159 слова «спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг та цінних паперів» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

5) в абзаці четвертому пункту 160.6 статті 160 слова «спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг», «таким уповноваженим органом» та «зазначеним уповноваженим органом» замінити відповідно словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг», «такою національною комісією» та «зазначеною національною комісією»;

6) в абзацах шостому та п'ятнадцятому підпункту 170.2.6 пункту 170.2 статті 170 слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

5. У частині другій статті 37 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377; Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 7, ст. 49; 2006 р., № 15, ст. 129) слова «спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

6. У частині третій статті 5 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84) слова «органи виконавчої влади» замінити словами «державні органи».

7. У тексті Закону України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст. 682 із наступними змінами) слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

8. У частині другій статті 25 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 2011 р., № 10, ст. 63):

абзац другий після слів «їх перших заступників» доповнити словами «голів та членів державних колегіальних органів»;

абзаци четвертий - шостий після слів «центральних органів виконавчої влади» доповнити словами «державних колегіальних органів».

9. У частині третій статті 70 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155) слова «Державна інспекція зв'язку» замінити словами «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації».

10. В абзаці другому пункту 1 частини першої статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50; 1999 р., № 4, ст. 35; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 29, ст. 233; 2004 р., № 22, ст. 314; 2006 р., № 14, ст. 116; 2009 р., № 36-37, ст. 511) слова «Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку України» замінити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

11. У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2006 р., № 31, ст. 268; 2008 р., № 18, ст. 197; 2010 р., № 34, ст. 486):

1) в абзаці п'ятому частини першої, абзацах третьому і четвертому частини четвертої та частині п'ятій статті 25 слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку;

2) в абзаці шостому частини першої статті 26 слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку».

12. У частині четвертій статті 21 Закону України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 41, ст. 188; 1998 р., № 48, ст. 293) слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку або її територіальні органи забезпечують реєстрацію інформації про випуск акцій підприємств» замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку забезпечує реєстрацію випуску акцій та проспекту їх емісії».

13. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292; 2005 р., № 42, ст. 466; 2011 р., № 10, ст. 63):

1) статтю 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР) є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку складається з Комісії як колегіального органу та центрального апарату.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може утворювати територіальні органи у випадках, передбачених у положенні про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює повноваження через центральний апарат і свої територіальні органи.

Голова, члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, керівні працівники та спеціалісти центрального апарату і відповідних територіальних органів є державними службовцями.

Положення про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку затверджується Президентом України.

Гранична чисельність працівників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Президентом України.

Штатний розпис Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії.

Голова та члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку є правомочною з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.

Основною формою роботи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку як колегіального органу є засідання.

Засідання Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.

Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загального кількісного складу. Голова та члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку мають по одному голосу кожен.

Головою та членом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.

Голова та член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку не можуть бути власниками корпоративних прав професійних учасників фондового ринку.

Строк повноважень Голови та членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку становить шість років. Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку більше двох строків підряд.

Голова та член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть бути звільнені з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не може бути підставою для звільнення члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку набуття повноважень новообраним Президентом України.

Після закінчення строку повноважень Голова або член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового Голови або члена Комісії.

Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку:

1) очолює систему Комісії та керує її діяльністю;

2) затверджує Регламент Комісії;

3) координує роботу членів Комісії, розподіляє обов'язки між членами Комісії за відповідними напрямами щодо виконання покладених на Комісію завдань;

4) скликає і проводить засідання Комісії, вносить питання до розгляду на її засіданнях, підписує протоколи засідань та рішення Комісії, затверджує порядок денний засідання Комісії;

5) призначає на посади та звільняє з посад згідно із законодавством керівника та працівників центрального апарату Комісії;

6) здійснює керівництво діяльністю територіальних органів Комісії, призначає на посади та звільняє з посад у встановленому законодавством порядку керівників цих органів;

7) здійснює в установленому порядку представницькі функції щодо діяльності Комісії;

8) має право без спеціальних дозволів представляти Комісію у суді;

9) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;

10) подає Президенту України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів Комісії;

11) дає у передбачених законом випадках письмові доручення уповноваженим особам Комісії провадити розгляд справ про правопорушення на ринку цінних паперів;

12) видає накази, розпорядження та доручення з питань, що належать до його компетенції;

13) у встановленому законодавством порядку присвоює працівникам Комісії ранги державних службовців, вживає заходів заохочення, притягнення їх до дисциплінарної відповідальності;

14) затверджує кадровий резерв центрального апарату та керівників територіальних органів Комісії;

15) затверджує структуру центрального апарату та територіальних органів Комісії;

16) затверджує положення про структурні підрозділи центрального апарату Комісії;

17) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

У разі відсутності Голови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або неможливості здійснення ним своїх повноважень його обов'язки виконує один із членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за окремим наказом Голови.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє програми розвитку фондового ринку, які затверджуються Президентом України.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє і затверджує нормативно-правові акти з питань, що належать до її компетенції, обов'язкові до виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, учасниками ринку цінних паперів, їх об'єднаннями, контролює їх виконання.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку звертається до суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням законодавства України про цінні папери.

При Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку створюються Консультаційно-експертна рада, інші органи та установи.

Консультаційно-експертна рада розробляє рекомендації щодо політики на ринку цінних паперів та бере участь у підготовці й обговоренні проектів нормативно-правових актів, які розробляються і розглядаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Склад Консультаційно-експертної ради та положення про неї затверджуються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

2) у частині першій статті 9:

абзац третій викласти в такій редакції:

«уповноважені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку посадові особи»;

абзаци четвертий та п'ятий виключити;

3) у частині першій статті 12 слова «начальником відповідного територіального органу або за його письмовим дорученням його заступником» замінити словами «та уповноваженими Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку посадовими особами»;

4) у статті 18 слова «її територіальних відділень та інших» замінити словом «та»;

5) у тексті Закону слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

14. У статті 16 та абзаці третьому частини сьомої статті 18 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122; 2000 р., № 33-34, ст. 273) слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

15. У підпункті 2 пункту «а» статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2010 р., № 49, ст. 571) слова «Національною комісією регулювання ринку комунальних послуг України» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг».

16. У Законі України «Про електроенергетику» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 1, ст. 1; 2000 р., № 38, ст. 321):

1) частину четверту статті 11 викласти в такій редакції:

«Порядок організації діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, визначається Законом України «Про природні монополії»;

2) у тексті Закону слова «Національна комісія регулю-

вання електроенергетики України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

17. У тексті Закону України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 15, ст. 67), крім розділу VI «Прикінцеві положення», слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

18. У Законі України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238 з наступними змінами):

1) у частині першій статті 3:

слова «Про Антимонопольний комітет України», «Про телекомунікації», «Про поштовий зв'язок» та «Про захист від недобросовісної конкуренції» виключити;

після слів «Про електроенергетику» доповнити словами «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг»;

2) у статті 4:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Органи, які здійснюють державне регулювання діяльності суб'єктів природних монополій»;

у частині першій:

слова «регулювання діяльності» замінити словами «державне регулювання діяльності»;

абзаци четвертий і п'ятий виключити;

3) у назві та абзаці першому статті 8 слова «регулювання діяльності» замінити словами «державного регулювання діяльності»;

4) у статті 9:

у назві та абзаці першому частини першої слова «регулювання діяльності» замінити відповідно словами «державного регулювання діяльності» та «державне регулювання діяльності»;

у частині четвертій слова «Органи, які регулюють діяльність» замінити словами «Органи, які здійснюють державне регулювання діяльності»;

5) у статті 11:

у частині першій:

в абзаці другому слова «та Кабінету Міністрів України» виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«У випадках, передбачених положеннями про комісії, комісії можуть створювати та ліквідовувати свої територіальні органи. Територіальні органи діють на підставі положень, що затверджуються комісіями. Комісія, її центральний апарат та її територіальні органи становлять систему органів такої комісії, яку очолює Голова комісії. Комісії є юридичними особами, мають поточні та вкладні (депозитні) рахунки в установах банку, печатки із зображенням Державного герба України та своїм найменуванням»;

частини другу - четверту викласти в такій редакції:

«2. Комісія як колегіальний орган утворюється у складі Голови комісії та шести членів комісії.

Голова, члени комісії призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.

Комісія є правомочною з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.

Основною формою роботи комісій як колегіального органу є засідання.

Засідання комісії є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу. Рішення комісії вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загального кількісного складу комісії. Голова, члени комісії мають по одному голосу кожен.

Голова комісії:

1) очолює систему комісії та керує її діяльністю;

2) затверджує Регламент комісії;

3) координує роботу членів комісії, розподіляє обов'язки між членами комісії за відповідними напрямами щодо виконання покладених на комісію завдань;

4) скликає і проводить засідання комісії, вносить питання до розгляду на її засіданнях, підписує протоколи засідань та рішення комісії, затверджує порядок денний засідання комісії;

5) призначає на посади та звільняє з посад згідно із законодавством керівників та працівників центрального апарату комісії;

6) здійснює керівництво діяльністю територіальних органів комісії, призначає на посади та звільняє з посад у встановленому законодавством порядку керівників та працівників цих органів;

7) здійснює в установленому порядку представницькі функції щодо діяльності комісії;

8) має право без спеціальних дозволів представляти комісію у суді;

9) представляє інтереси комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;

10) подає Президенту України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів комісії;

11) видає накази, розпорядження та доручення з питань, що належать до його компетенції;

12) у встановленому законодавством порядку присвоює працівникам комісії ранги державних службовців, застосовує заходи заохочення, притягнення їх до дисциплінарної відповідальності;

13) затверджує кадровий резерв центрального апарату та керівників територіальних органів комісії;

14) затверджує структуру центрального апарату та територіальних органів комісії;

15) затверджує положення про структурні підрозділи центрального апарату комісії;

16) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

3. Термін повноважень Голови, члена комісії становить шість років.

Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом комісії більше двох термінів підряд.

Гранична чисельність працівників комісії затверджується Президентом України. Штатний розпис комісії затверджується Головою комісії за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура комісії затверджується Головою відповідної комісії в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України.

4. Голова, член комісії може бути звільнений з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження Голови, члена комісії припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не можуть бути підставами для звільнення Голови, члена комісії набуття повноважень новообраним Президентом України.

Після закінчення строку повноважень Голова або член комісії продовжує виконувати свої обов'язки до призначення нового відповідно Голови або члена комісії»;

6) доповнити статтею 11^1 такого змісту:

«Стаття 11^1. Вимоги до Голови, членів комісій

1. Головою, членом комісії може бути громадянин України, який має повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.

2. Голова, член комісії не може бути власником корпоративних прав суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність на суміжних ринках, у сфері діяльності відповідних комісій»;

7) в абзаці сьомому статті 14 слова «нормативні акти» замінити словами «нормативно-правові акти»;

8) у частині першій статті 15:

абзац другий замінити трьома абзацами такого змісту:

«Рішення комісії приймається більшістю голосів від її загального кількісного складу. Голова, інший член відповідної комісії має один голос.

При прийнятті рішень має забезпечуватися додержання прав і законних інтересів громадян, підприємств і суспільства.

Рішення комісій, які є нормативно-правовими актами, підлягають обов'язковій державній реєстрації в установленому законодавством порядку, за винятком рішень з питань встановлення цін та тарифів (крім встановлення цін та тарифів для населення) і функціонування оптового ринку електричної енергії. Рішення комісій, які є нормативно-правовими актами, не потребують узгодження з іншими органами державної влади, крім випадків, передбачених законом».

У зв'язку з цим абзаци третій - шостий вважати відповідно абзацами п'ятим - восьмим;

абзац п'ятий після слів «регуляторними актами» доповнити словами «(крім рішень щодо встановлення тарифів)»;

9) доповнити статтею 15^1 такого змісту:

«Стаття 15^1. Відкритість діяльності комісій

1. Комісії забезпечують відкритість своєї діяльності.

2. Порядок денний засідань комісій підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті відповідної комісії не пізніше ніж за три робочі дні до дня проведення засідання.

3. Рішення комісій та документи, ухвалені комісіями, підлягають оприлюдненню на офіційному веб-сайті відповідної комісії не пізніше ніж через п'ять робочих днів після дня проведення засідання.

4. Комісії співпрацюють з організаціями, які представляють інтереси споживачів, інформують такі організації та споживачів про діяльність суб'єктів природних монополій і суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність на суміжних ринках.

5. Споживачі та будь-які заінтересовані особи мають право звертатися до комісій з питань, що належать до компетенції комісій. Комісії розглядають такі звернення та дають відповідь заявникам у встановленому порядку.

6. Комісії інформують громадськість про результати своєї роботи, оприлюднюють у засобах масової інформації, у тому числі друкованих виданнях, нормативно-правові акти, відомості, передбачені законодавством, та іншу інформацію з питань своєї діяльності.

7. Комісії публікують на офіційному веб-сайті відповідної комісії річні звіти про роботу комісії не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним»;

10) статтю 16 викласти в такій редакції: «Стаття 16. Фінансування діяльності комісій

1. Фінансування діяльності комісій здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. Плата за послуги, що надаються комісіями фізичним та юридичним особам у випадках, визначених законами України, зокрема плата за надання ліцензій на провадження певних видів господарської діяльності, зараховується до Державного бюджету України згідно із законом про Державний бюджет України на відповідний рік»;

11) розділ V доповнити статтею 16^1 такого змісту:

«Стаття 16^1. Науково-методичне та інформаційне забезпечення діяльності комісій

1. Комісії для виконання покладених на них завдань можуть утворювати консультативні та інші дорадчі органи. Положення про такі органи затверджуються комісіями.

2. Комісії для науково-методичного та інформаційного забезпечення своєї діяльності, у тому числі збалансування у процесі діяльності комісій інтересів суб'єктів природних монополій, суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність на суміжних ринках, споживачів товарів і послуг, можуть залучати вчених, експертів, консультантів, представників громадськості»;

12) пункт 4 розділу V «Прикінцеві положення» виключити.

19. У частині четвертій статті 12 Закону України «Про особливості приватизації підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 279) слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

20. У Законі України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2010 р., № 1, ст. 6, № 9, ст. 76; 2011 р., № 11, ст. 69):

1) абзац дев'ятий частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«орган ліцензування - орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України, уповноважений законом державний колегіальний орган, спеціально уповноважений виконавчий орган рад для ліцензування певних видів господарської діяльності»;

2) частину другу статті 4 після слів «визначені Кабінетом Міністрів України» доповнити словами «уповноважені законом державні колегіальні органи»;

3) частину другу статті 6 та частину п'яту статті 14 після слів «яким є центральний орган виконавчої влади» доповнити словами «чи державний колегіальний орган»;

4) частину сьому статті 20 викласти в такій редакції:

«Контроль за наявністю ліцензії у суб'єктів господарювання здійснюють органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, на які згідно із законом покладено функції контролю за наявністю ліцензій, шляхом проведення планових та позапланових перевірок».

21. У пункті 8 статті 3, частині одинадцятій статті 34 Закону України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 21, ст. 103; 2006 р., № 13, ст. 110) слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

22. У тексті Закону України «Про обіг векселів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 24, ст. 128) слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

23. У тексті Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст. 137) слова «Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

24. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1 з наступними змінами):

1) пункт 12 частини першої статті 1 виключити;

2) статті 23 і 24 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Організація діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг

1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.

2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не може бути учасником фінансових ринків як емітент облігацій внутрішніх та зовнішніх державних позик або здійснювати будь-яку іншу діяльність на фінансових ринках, крім передбаченої цим Законом.

3. Комісія як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії.

Голова та члени Комісії, призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, набуває повноважень з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.

4. Головою та членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.

Голова та члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не можуть бути власниками корпоративних прав фінансових установ.

5. Термін повноважень Голови та члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, становить шість років. Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, більше двох термінів підряд.

6. Голова та член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можуть бути звільнені з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не можуть бути підставами для звільнення Голови або члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, набуття повноважень новообраним Президентом України.

Після закінчення строку повноважень Голова або член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового Голови або члена Комісії.

7. Основною формою роботи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, як колегіального органу, є засідання, які проводяться за рішенням голови комісії.

Засідання національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.

Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загального кількісного складу. Голова та члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, мають по одному голосу кожен.

8. Положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Президентом України.

Гранична чисельність працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Президентом України. Штатний розпис національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, в межах видатків, передбачених в Державному бюджеті України.

9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є юридичною особою і має відокремлене майно, що є державною власністю.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, може створювати та ліквідовувати свої територіальні управління для здійснення своїх повноважень у випадках, передбачених у положенні про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Територіальні управління не мають статусу юридичної особи і діють на основі положення, що затверджується національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

10. За рішенням національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, може створюватися Консультаційно-експертна рада, яка є постійно діючим на громадських засадах дорадчим органом, що бере участь в обговоренні проектів документів, які розробляються та/або розглядаються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Склад Консультаційно-експертної ради та положення про неї затверджуються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Стаття 24. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг

1. Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, очолює Голова, якого призначає та звільняє Президент України.

2. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг:

1) здійснює керівництво поточною діяльністю національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та вирішує всі питання діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за винятком тих, які належать до компетенції національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, як колегіального органу;

2) діє без довіреності від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у межах, встановлених законодавством України;

3) представляє національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у відносинах із державними органами іноземних держав з питань нагляду за діяльністю фінансових установ та міжнародними організаціями;

4) видає накази, розпорядження тощо з питань, що належать до його компетенції;

5) приймає на роботу і звільняє з роботи працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, заохочує їх та накладає дисциплінарні стягнення;

6) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;

7) подає Президенту України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів Комісії;

8) виконує інші функції, необхідні для забезпечення організації роботи та діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

3) статті 25 і 26 виключити;

4) частину другу статті 28 викласти в такій редакції:

«2. Рішення, прийняті національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, з питань оцінки ефективності та координації діяльності з регулювання і нагляду за окремими ринками фінансових послуг є обов'язковими до виконання всіма членами цієї комісії»;

5) абзац десятий частини третьої статті 37 викласти в такій редакції:

«Ліцензія підписується членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, відповідно до розподілу обов'язків та засвідчується печаткою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

6) у частині першій статті 42 слова «Головою Уповноваженого органу, його заступниками, директорами департаментів чи головою відповідного територіального управління» замінити словами «головою, іншими членами Комісії, а також уповноваженими національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, посадовими особами»;

7) друге речення частини п'ятої статті 43 викласти в такій редакції: «Від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, право розглядати справи про адміністративні правопорушення та накладати стягнення мають голова, інші члени комісії, а також уповноважені національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, посадові особи»;

8) у тексті Закону, крім пунктів 2 і 7 розділу VIII «Прикінцеві положення», слова «Уповноважений орган», «спеціальний уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг», «спеціально уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у відповідному відмінку, а слова «Державна комісія з цінних

паперів та фондового ринку» в усіх відмінках - словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

25. У Законі України «Про поштовий зв'язок» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 6, ст. 39):

1) у пункті 7 частини дев'ятої статті 8 слова «(далі - НКРЗ)» виключити;

2) у тексті Закону слова «Національна комісія України з питань регулювання зв'язку» в усіх відмінках та слово «НКРЗ» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації» у відповідному відмінку.

26. У частині першій статті 8 Закону України «Про кредитні спілки» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 101) слова «спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

27. У Законі України «Про питну воду та питне водопостачання» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 112; 2010 р., № 49, ст. 571):

1) у статті 11:

у назві слова «інших центральних органів виконавчої влади» замінити словами «інших державних органів»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Органом державного регулювання у сфері централізованого водопостачання та водовідведення є національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг»;

2) в абзаці восьмому статті 13 слова «Національною комісією регулювання ринку комунальних послуг України» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг».

28. У тексті Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263 з наступними змінами) слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у всіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

29. У частині першій статті 21 Закону України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313; 2006 р., № 13, ст. 110) слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

30. У тексті Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47-48, ст. 372), крім розділу XII «Прикінцеві положення», слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку», «Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» та «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у відповідному відмінку.

31. У тексті Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376) слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» та «Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» та «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у відповідному відмінку.

32. У тексті Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 52, ст. 377) слова «спеціально уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» та «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити відповідно словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» та «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

33. У тексті Закону України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 1, ст. 1; 2005 р., № 10, ст. 196; 2006 р., № 13, ст. 110; 2010 р., № 34, ст. 486, № 46, ст. 539), крім статті 50, слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку», «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері державного регулювання ринків фінансових послуг» та «спеціально уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» та «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у відповідному відмінку.

34. У Законі України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155 з наступними змінами):

1) назву глави III викласти в такій редакції:

«Глава III
ДЕРЖАВНЕ
РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ
ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ»;

2) у пункті 10 статті 15 слово «(НКРЗ)» виключити;

3) у назві і тексті статті 16 слова «Мета регулювання» та «Метою регулювання» замінити відповідно словами «Мета державного регулювання» та «Метою державного регулювання»;

4) статтю 17 викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Орган державного регулювання у сфері телекомунікацій

1. Органом державного регулювання у сфері телекомунікацій є національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.

3. Положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Президентом України.

4. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, для здійснення своїх повноважень може створювати та ліквідовувати свої територіальні органи у випадках, передбачених у положенні про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації. Територіальні органи діють на підставі положення, що затверджується національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

5) у статті 19:

частину другу виключити;

у частині третій:

в абзаці першому слова «посадові особи ДІЗ» замінити словами «уповноважені національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадові особи»;

у пункті 7 слова «НКРЗ та ДІЗ» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

6) у статті 19^{1}:

в абзаці першому частини третьої слова «НКРЗ або керівника ДІЗ (його заступника)» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

у частині четвертій слова «За розпорядженням Голови НКРЗ ДІЗ проводить» замінити словами «За розпорядженням голови національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, уповноважені комісією посадові особи проводять»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Питання організації здійснення державного нагляду за ринком телекомунікацій визначаються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

у частині сьомій слова «посадової особи ДІЗ» замінити словами «уповноваженої національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадової особи»;

7) статті 20 та 22 викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Склад, порядок призначення членів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

1. Комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії.

Голова та члени комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, набуває повноважень з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.

2. Головою та членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.

Голова та член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, не можуть бути власниками корпоративних прав операторів, провайдерів телекомунікацій, операторів поштового зв'язку, виробників телекомунікаційного обладнання, діяльність яких відповідно до цього Закону регулюється комісією, отримувати від них фінансову або матеріальну винагороду та допомогу чи займати будь-яку посаду, в тому числі на громадських засадах.

Термін повноважень Голови та члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, становить шість років. Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом комісії більше двох термінів підряд.

3. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації:

1) здійснює керівництво поточною діяльністю національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, та вирішує всі питання діяльності комісії, за винятком тих, які належать до компетенції національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

2) діє без довіреності від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у межах, встановлених законодавством України;

3) представляє національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у відносинах із державними органами інших держав з питань нагляду за сферою зв'язку та інформатизації, міжнародними організаціями;

4) головує на засіданнях національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

5) видає накази, розпорядження з питань, що належать до його компетенції;

6) приймає на роботу і звільняє з роботи працівників апарату національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, заохочує їх та накладає дисциплінарні стягнення;

7) підписує документи, які видаються відповідно до рішень національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

8) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;

9) подає Президенту України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів Комісії;

10) виконує інші функції, необхідні для забезпечення організації роботи та діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

4. Голова або член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, може бути звільнений з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження Голови або члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не можуть бути підставами для звільнення Голови або члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, набуття повноважень новообраним Президентом України.

Після закінчення строку повноважень Голова або член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового Голови або члена Комісії.

5. Голова та члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, керівні працівники та спеціалісти її апарату є державними службовцями. Голова та члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, мають право без спеціальних дозволів представляти Комісію в суді.

6. Основною формою роботи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, як колегіального органу є засідання, які проводяться за рішенням Голови Комісії.

Засідання національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.

7. Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, приймаються більшістю голосів від її загального кількісного складу. Голова та член Комісії мають по одному голосу кожен.

Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, які є нормативно-правовими актами, підлягають обов'язковій державній реєстрації в установленому законодавством порядку.

8. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, розробляє і затверджує з питань, що належать до її компетенції, нормативно-правові акти, обов'язкові до виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, учасниками ринку телекомунікаційних послуг, їх об'єднаннями, контролює їх виконання.

9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є юридичною особою і має відокремлене майно, що є державною власністю.

10. Організаційно-технічну та іншу роботу із забезпечення діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, здійснює апарат, який формується у межах асигнувань, визначених Державним бюджетом України, відповідно до положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

Гранична чисельність працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Президентом України. Штатний розпис національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації в межах видатків, передбачених в Державному бюджеті України»;

«Стаття 22. Відкритість діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, забезпечує відкритість своєї діяльності.

2. Порядок денний засідань національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті комісії не пізніше ніж за три робочі дні до дня проведення засідання.

3. Засідання національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, проводяться у формі відкритих або закритих слухань. У разі розгляду питань, що мають важливе суспільне значення, засідання проводяться у формі відкритих слухань, у яких мають право брати участь суб'єкти ринку телекомунікацій і громадські організації в порядку, встановленому Регламентом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

4. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, інформує громадськість про результати своєї роботи, оприлюднює в засобах масової інформації, в тому числі друкованих виданнях, нормативно-правові акти, відомості, передбачені законодавством, та іншу інформацію з питань своєї діяльності.

5. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, публікує на офіційному веб-сайті річні звіти про роботу комісії не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним»;

8) доповнити статтями 22^{1} та 22^{2} такого змісту:

«Стаття 22^{1}. Фінансування діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

1. Фінансування діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 22^{2}. Науково-методичне та інформаційне забезпечення діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, для виконання покладених на неї завдань може утворювати консультативні та інші дорадчі органи. Положення про такі органи затверджуються комісією.

2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, для науково-методичного та інформаційного забезпечення своєї діяльності, у тому числі збалансування у процесі діяльності комісії інтересів суб'єктів ринку телекомунікацій і споживачів, може залучати вчених, експертів, консультантів, представників громадськості»;

9) у пункті 5 частини першої та частині другій статті 55 слова «посадових осіб ДІЗ» замінити словами «уповноважених національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадових осіб»;

10) частину третю статті 69 викласти в такій редакції:

«3. Розподіл, присвоєння та облік номерного ресурсу, видачу і скасування дозволів на його використання, державний нагляд за використанням номерного ресурсу здійснюються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

11) у тексті Закону слова «Національна комісія з питань регулювання зв'язку (НКРЗ)», «Національна комісія з питань регулювання зв'язку» в усіх відмінках та слова «НКРЗ», «ДІЗ» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації» у відповідному відмінку.

35. У Законі України «Про житлово-комунальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 47, ст. 514; 2010 р., № 40, ст. 524, № 49, ст. 571):

1) у назві розділу II слова «органів виконавчої влади» замінити словами «державних органів»;

2) у статті 5:

у назві слова «інших центральних органів виконавчої влади» замінити словами «інших державних органів»;

в абзаці першому частини третьої слова «Центральний орган виконавчої влади з питань регулювання електроенергетики» замінити словами «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики»;

у тексті статті слова «Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг» у відповідному відмінку;

3) у статті 14:

пункт 1 частини першої доповнити словами «а у випадках, передбачених законом, - національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг та національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики»;

у частині другій слова «органами виконавчої влади» замінити словами «центральними органами виконавчої влади, національними комісіями, що здійснюють державне регулювання у відповідних сферах»;

4) у статті 31:

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«При встановленні цін/тарифів на послуги, які виробляються суб'єктами природних монополій, діяльність яких регулюється національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, та національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, відповідно до законодавства, повноваження органів місцевого самоврядування поширюються виключно на тариф (складову тарифу), який (яка) не підлягає встановленню цими національними комісіями»;

частини сьому та восьму після слів «Центральні органи виконавчої влади» і «центральними органами виконавчої влади» доповнити відповідно словами «національні комісії, що здійснюють державне регулювання у відповідній сфері» і «національними комісіями, що здійснюють державне регулювання у відповідній сфері».

36. У Законі України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526 із наступними змінами):

1) у статті 6:

у частині першій:

у пункті 2 слова «Національної комісії з питань регулювання зв'язку (далі - НКРЗ)» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації», а слова «Державної інспекції зв'язку (далі - ДІЗ)» виключити;

у пункті 3 слово «НКРЗ» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації», а слово «ДІЗ» виключити;

у пункті 4 частини другої слова «представникам ДІЗ або» замінити словами «уповноваженим національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадовим особам або представникам»;

2) назву розділу IV викласти в такій редакції:

«Розділ IV
ДЕРЖАВНЕ
РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ
КОРИСТУВАННЯ
РАДІОЧАСТОТНИМ
РЕСУРСОМ УКРАЇНИ»;

3) у статті 12:

у назві слова «Орган регулювання» замінити словами «Орган державного регулювання»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Органом державного регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України є національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, яка утворюється відповідно до Закону України «Про телекомунікації»;

4) у назві та абзаці першому статті 13 слова «Засади регулювання» та «засадами регулювання» замінити відповідно словами «Засади державного регулювання» та «засадами державного регулювання»;

5) у статті 14:

у частині другій:

доповнити пунктами 2^{1} і 2^{2} такого змісту:

«2^{1}) контроль за наявністю передбачених законом ліцензій, інших дозвільних документів у сфері користування радіочастотним ресурсом України;

2^{2}) здійснення державного нагляду за додержанням законодавства про радіочастотний ресурс України та запобігання правопорушенням при користуванні радіочастотним ресурсом України у смугах радіочастот загального користування»;

у пункті 21 слова «ДІЗ та» виключити;

6) статтю 15 виключити;

7) у частині шостій статті 16 слова «за письмовим зверненням ДІЗ та дорученням Голови НКРЗ» замінити

словами «за дорученням голови національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

8) у статті 18:

у частині четвертій:

в абзаці першому слова «посадові особи ДІЗ та» замінити словами «уповноважені національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадові особи»;

у пункті 8 слова «до НКРЗ та ДІЗ» замінити словами «до національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

в абзаці першому частини сьомої слова «за рішенням НКРЗ або керівника ДІЗ (його заступника)» замінити словами «за рішенням національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

у частині восьмій слова «За розпорядженням Голови НКРЗ ДІЗ проводить» замінити словами «За розпорядженням голови національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, уповноважені нею посадові особи проводять»;

9) у частині п'ятій статті 29:

пункти 1 і 2 викласти в такій редакції:

«1) складеного уповноваженою національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадовою особою акта про повторне невиконання суб'єктом господарювання розпорядження або припису такої уповноваженої особи;

2) складеного уповноваженою національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадовою особою акта про повторну відмову суб'єкта господарювання в допуску такої уповноваженої особи для проведення перевірки чи про вчинення інших перешкод, які не дають змоги проводити перевірку в повному обсязі»;

у пункті 3 слово «ДІЗ» замінити словами «уповноваженими національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадовими особами»;

10) у статті 38:

у пункті 5 частини першої слова «посадових осіб ДІЗ» замінити словами «уповноважених національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадових осіб»;

у частині четвертій слова «представників ДІЗ» замінити словами «уповноважених національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадових осіб»;

11) у частині другій статті 45:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) акт про невиконання користувачем радіочастотного ресурсу України законних вимог національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, або приписів та розпоряджень уповноважених національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, посадових осіб»;

у пункті 4 слова «НКРЗ та/або ДІЗ» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації»;

12) частину шосту статті 56 викласти в такій редакції:

«6. Порядок взаємодії між національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, та Генеральним штабом Збройних Сил України щодо виявлення та усунення дії радіозавад установлюється Президентом України»;

13) у тексті Закону, крім пункту 7 розділу IX «Прикінцеві положення», слова «НКРЗ» та «ДІЗ» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації» у відповідному відмінку.

37. У пункті 1.10 статті 1 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1) слова «спеціальний уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

38. У частині другій статті 4 Закону України «Про формування конкурентних засад у процесі приватизації акцій (часток, паїв), що належать державі у майні юридичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 9, ст. 179) слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

39. У Законі України «Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 20, ст. 278; 2011 р., № 10, ст. 63):

1) у частині першій статті 8 слова «Національна комісія регулювання електроенергетики України та інші уповноважені Президентом України центральні органи виконавчої влади у відповідних сферах діяльності» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, та уповноважені Президентом України центральні органи виконавчої влади у відповідних сферах діяльності»;

2) у тексті Закону слова «Національна комісія регулювання електроенергетики України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

40. У тексті Закону України «Про теплопостачання» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 28, ст. 373), крім розділу VIII «Прикінцеві положення», слова «Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України», «Національна комісія регулювання електроенергетики України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг», «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

41. В останньому абзаці статті 3 Закону України «Про організацію формування та обігу кредитних історій» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 421; 2009 р., № 29, ст. 394) слова «спеціально уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

42. Абзац третій частини першої статті 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128, № 46, ст. 547; із змінами, внесеними Законом України від 7 квітня 2011 року № 3204-VI) після слів «органи виконавчої влади» доповнити словами «державні колегіальні органи».

43. У тексті Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 33, ст. 430) слова «Національна комісія регулювання електроенергетики України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

44. У Законі України «Про іпотечні облігації» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 16, ст. 134, № 31, ст. 268):

1) у частині третій статті 8 та абзаці четвертому частини першої статті 27 слова «спеціально уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у відповідному відмінку;

2) у тексті Закону слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

45. У частині першій статті 18 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258) слова «Національною комісією з питань регулювання зв'язку України» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації».

46. У тексті Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268), крім розділу VII «Прикінцеві положення», слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

47. У частині першій статті 9 Закону України «Про холдингові компанії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 34, ст. 291) слова «Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

48. У частині сьомій статті 13 Закону України «Про аудиторську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 44, ст. 432) слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України» замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

49. У Законі України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456; із змінами, внесеними Законом України від 23 грудня 2010 року № 2856-VI):

1) в абзаці другому частини другої статті 11^{1} слова «Національною комісією регулювання електроенергетики України» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики»;

2) у частині другій статті 12 слова «Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

50. Абзац другий статті 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389; 2010 р., № 38, ст. 510) після слів «їх територіальних органів» доповнити словами «державних колегіальних органів».

51. У тексті Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50-51, ст. 384), крім розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення», слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

52. У тексті Закону України «Про газ (метан) вугільних родовищ» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 40, ст. 578) слова «Національна комісія регулювання електроенергетики України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

53. У Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 29, ст. 392):

1) в абзаці другому частини третьої статті 5 слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України» замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

2) у частині першій статті 14:

у пункті 2 слова «Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

у пункті 3 слова «Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України» замінити словами «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

54. У тексті Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 48, ст. 566) слова «Національна комісія регулювання електроенергетики України» та «Національна комісія регулювання електроенергетики» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

55. У Законі України «Про Національну комісію регулювання ринку комунальних послуг України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 49, ст. 571; 2011 р., № 10, ст. 63):

1) назву та преамбулу викласти в такій редакції:

«Про державне регулювання у сфері комунальних послуг

Цей Закон визначає правові засади державного регулювання у сфері комунальних послуг»;

2) статтю 2 викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Орган державного регулювання у сфері комунальних послуг

1. Органом державного регулювання у сфері комунальних послуг є національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг.

2. Порядок організації діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, визначається Законом України «Про природні монополії»;

3) статті 7-9, 12, 13 виключити;

4) у частині другій статті 11 слова «Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України та її територіальні органи» та «Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України» в усіх відмінках замінити словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг» у відповідному відмінку;

5) у частині першій статті 18 слова «Національної комісії регулювання ринку комунальних послуг України і посадові особи її центрального апарату та територіальних органів» замінити словами «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, і посадові особи її апарату»;

6) в абзаці другому частини другої статті 19 слова «та територіальних органів» виключити;

7) у тексті Закону слова «Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України» та «Національна комісія регулювання електроенергетики України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг» та «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

56. Розділ III Концепції Національної програми інформатизації, схваленої Законом України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 27-28, ст. 182), доповнити абзацом такого змісту:

«Органом державного регулювання у сфері інформатизації є національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, яка утворюється відповідно до Закону України «Про телекомунікації».

57. У Законі України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 9, ст. 58, № 23, ст. 160; із змінами, внесеними Законом України від 17 березня 2011 року № 3165-VI):

1) доповнити статтею 38^{1} такого змісту:

«Стаття 38^{1}. Відносини Кабінету Міністрів України з державними колегіальними органами

1. Кабінет Міністрів України взаємодіє з державними колегіальними органами з питань, що належать до його компетенції»;

2) у статті 51:

частину першу після слів «центральні органи виконавчої влади» доповнити словами «державні колегіальні органи»;

частину другу після слів «іншими центральними органами виконавчої влади» доповнити словами «державними колегіальними органами».

58. Абзац другий підпункту «п» пункту 6 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 1995 р., № 30, ст. 229; 1999 р., № 25, ст. 211; 2004 р., № 25, ст. 353; 2009 р., № 31, ст. 456) викласти в такій редакції:

«за реєстрацію випуску цінних паперів -	0,1 відсотка номінальної вартості випуску цінних паперів, але не більше п'ятдесятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня поточного року».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. До приведення нормативно-правових актів у відповідність із нормами цього Закону вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Передбачене цим Законом перейменування національних комісій, що здійснюють державне регулювання природних монополій, у сфері зв'язку та інформатизації, ринків цінних паперів і фінансових послуг, не є реорганізацією національних комісій та не має наслідком звільнення з посад голів та членів таких національних комісій. Вважати національні комісії, що здійснюють державне регулювання природних монополій, у сфері зв'язку та інформатизації, ринків цінних паперів і фінансових послуг, перейменованими з дати видання відповідного указу Президента України.

4. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
7 липня 2011 року.
№ 3610-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до деяких законів України з питань врегулювання заборгованості за електричну енергію

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 33, ст. 430; 2010 р., № 4, ст. 36; із змінами, внесеними Законом України від 13 січня 2011 року № 2940-VI):

1) у статті 1:

пункт 1.4 доповнити підпунктом 6 такого змісту:

«6) є заборгованістю казенних підприємств, у тому числі тих, які були казенними станом на 1 січня 2011 року, за зобов'язаннями з оплати електричної енергії у розмірі станом на 1 липня 2011 року, що є непогашеними на дату набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань врегулювання заборгованості за електричну енергію»;

пункт 1.8 доповнити словами та цифрами «а для казенних підприємств, у тому числі тих, які були казенними станом на 1 січня 2011 року, за зобов'язаннями з оплати електричної енергії - 1 липня 2011 року»;

2) у пункті 9.1 статті 9:

підпункт 9.1.1 доповнити підпунктом «г» такого змісту:

«г) заборгованості казенних підприємств, у тому числі тих, які були казенними станом на 1 січня 2011 року, за зобов'язаннями з оплати електричної енергії у розмірі станом на 1 липня 2011 року, що є непогашеними на дату набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань врегулювання заборгованості за електричну енергію»;

підпункт «а» підпункту 9.1.2 доповнити абзацом такого змісту:

«невиконання казенними підприємствами, у тому числі тими, які були казенними станом на 1 січня 2011 року, зобов'язань з оплати електричної енергії у розмірі станом на 1 липня 2011 року, що є непогашеними на дату набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань врегулювання заборгованості за електричну енергію».

2. У статті 2 Закону України «Про деякі питання заборгованості за спожитий природний газ та електричну енергію»:

підпункт 2.3.2 пункту 2.3 доповнити словами «та/або реструктуризованої заборгованості перед Державним агентством резерву України на виконання рішень Кабінету Міністрів України»;

доповнити пунктом 2.3^{1} такого змісту:

«2.3^{1}. Списується заборгованість за кам'яне і буре вугілля, газ нафтопереробки, нафтопродукти, природний газ підприємств, що виробляють електричну енергію, перед Державним агентством резерву України, реструктуризована відповідно до рішень Кабінету Міністрів України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

затвердити нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3682-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення зміни до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» щодо виключення з переліку підприємств, що не підлягають приватизації, готелю «Спорт»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміну до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332 із наступними змінами), згідно з додатком.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3691-VI.

Додаток
до Закону України
від 8 липня 2011 року
№ 3691-VI

ЗМІНА,
що вноситься до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації

Виключити з переліку:

Орган управління ДЕРЖКОМСПОРТ
м. Київ

1997700	Готель «Спорт» 252005, м. Київ, вул. Червоноармійська, 55

В оголошенні, яке надруковане в газеті «Голос України» № 130 (5130) від 20.07.2011 р., у зв'язку з винесеною господарським судом Запорізької області ухвали від 20.07.2011 р. у справі № 29/5009/3626/11 про виправлення описки, вірним слід вважати код ЄДРПОУ ТОВ "Росар" 25484737.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 18.07.2011 по справі № 5023/4856/11 фізичну особу-підприємця Коваленка Дмитра Івановича (ід. номер 2591611219, вул. Блюхера, 13-А, кв. 304, м. Харків, 61168) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор банкрута призначено арбітражного керуючого Лялюка В. М. (ліц. АВ № 347177 від 30.08.07, 61004, м. Харків, вул. Мар'їнська, 7, кв.1). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації.

Постановою Господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 04.07.2011 року по справі №9/102/б ТзОВ "Вест Буковина" (58000, м. Чернівці, вул. Руська, 248 М, код ЄДРПОУ № 33979042; п/р № 26005034511600 в ПАТ "Укрсиббанк", м. Чернівці, МФО 351005) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Опришка Олега Зіновійовича (79013, м. Львів , вул. С.Бандери,5А/7.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 20.07.2011 по справі № 5023/5205/11 товариство з обмеженою відповідальністю "ЗЕТ ЛЮДИ" (код ЄДРПОУ 35589041, 61166, м. Харків, вул. Коломенська, 7-А, кв. 11) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатор - арбітражний керуючий Онищенко Костянтин Сергійович (ліц. АВ № 498994 від 17.11.2009, код 3054521075, для листів: 62495, Харківська обл., Харківський р-н, смт Васищеве, вул. Орєшкова, 150). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 20.07.2011 року по справі № 5023/5257/11 ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "К'ЮЕРІЯ МОБАЙЛ" (код ЄДРПОУ 31558380, юр. адреса: 61072, м. Харків, вул. Отакара Яроша, 25-А) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Румега Вікторію Володимирівну (код 3246015762), для листів: 57301, Миколаївська обл., Снігурівський р-н, м. Снігурівка, вул. Жовтнева, 7). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 20.07.2011 по справі № 5023/5422/11 товариство з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ "КДС-СТРОЙ" (код ЄДРПОУ 33412628, юр. адреса: 61001, м. Харків, пр. Гагаріна, 7, кімн. 1) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Рижанкову Олену Сергіївну (код 2426701283, для листів: 61068, м. Харків, просп. Московський, 96-А, кв. 175). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1 від 28 липня 2011 р. по справі № 19/66-10 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "НВП "Техіноцентр" (код ЄДРПОУ 33133967, п/р № 2600230012255 в СФ ВАТ "ВіЕйБіБанк" м. Суми, МФО 337007, юр. адреса: 40009, м. Суми, вул. Білопільский шлях, 17) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сисоєва Олексія Валерійовича (ліцензія серії АВ № 547680 від 27 липня 2010 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

Господарським судом м. Києва (01030, вул. Б. Хмельницького, 44, м. Київ) винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств: 1) ТОВ "А-Турс", код ЄДРПОУ 32918874, м. Київ, вул. Бестужева, 36, оф, 12, справа № 28/112-б, Постанова від 12.07.2011 р.; 2) ПП "Ліщина", код ЄДРПОУ 25408498, м. Київ, вул. Олени Теліги, 53, справа № 28/110-б, Постанова від 30.06.2011 р.; 3) ТОВ "Мехпромресурс", код ЄДРПОУ 36335159. м. Київ, пр.Гонгадзе, 20, справа № 49/124-б, Постанова від 13.07.2011 р.

Ліквідатором в усіх вищезазначених справах призначено арбітражного керуючого Є.В. Гаврилюка (04080, вул. Костянтинівська, 63/12, кв. 87, м. Київ, ліцензія ДДПБ серії АВ № 347365 від 30.01.2008 р.). Вимоги до банкрутів приймаються на адресу ліквідатора протягом одного місяця з моменту опублікування цього оголошення.

Керуючий санацією товариства з обмеженою відповідальністю "Континенталь-Енерго"
(вул. Обручева, буд. 17, м. Дніпропетровськ, 49005, код ЄДРПОУ 32405714) (далі - продавець) та товарна біржа "Відкриті українські торги" (далі - організатор аукціону) повідомляють, що 7 вересня 2011 року о 10-00 за адресою продавця пройдуть публічні торги (аукціон) з продажу майна, а саме:

Лот 1. Шлам вуглевмісний у кількості 2668000 т. - початкова вартість лоту 350 417 321, 10 гривень.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової вартості продажу лоту та реєстраційний внесок у розмірі 17,00 гривень сплачується на п/р 265051228101 в КРУ ПАТ "Банк Фінанси та кредит", МФО 384889, код ЄДРПОУ 35948571, призначення платежу: гарантійний внесок за лот 1 згідно умов аукціону та реєстраційний внесок за реєстрацію заяви за лотом 1 згідно умов аукціону сплачено.

Додаткову інформацію можна отримати по телефону: 056 374 85 50.

Постановою Господарського суду Закарпатської області (адреса суду 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) від 25.07.2011р. у справі № 16/107 визнано банкрутом та відкрито ліквідпроцедуру щодо наступного товариства - Відкрите акціонерне товариство "Факторімпекс" (89640, Закарпатська область, Мукачівський район, смт. Чинадієво, вул.Попова, 7, код ЄДРПОУ 00310189, п/р 26007301235274 в Філії "Відділення Промінвестбанку в м. Мукачево" , МФО 312174).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бахтин Віталія Віталійовича (ліцензія АВ № 547972 від 13.01.2011 року, адреса для листування: 88000, Закарпатська область, м.Ужгород, проспект Свободи, буд. 50 кв. 77).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено провадження у справі про банкрутство стосовно товариства з обмеженою відповідальністю "ВКП "Омега-Спектр" (69067, м. Запоріжжя, вул. Радіаторна, 37, кв. 50; код ЄДРПОУ 37211582, р/р 26008301173949 в ПАТ "АБ ПІБ", МФО 313355), постанова від 19.07.2011 р. по справі 21/5009/3741/11.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шестопалову Ольгу Дмитрівну (ліцензія серія АВ № 547709 від 09.08.2010 р.), адреса: 69118, м. Запоріжжя, вул. Новокузнецька, 27/27).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Відкрите акціонерне товариство "Привільнянське хлібоприймальне підприємство" (код ЄДРПОУ 00953674) повідомляє про припинення діяльності шляхом ліквідації. Ліквідаційна комісія товариства знаходиться за адресою: 52410, Дніпропетровська область, Солонянський район, с. Сурсько-Михайлівка, вул. Кірова, 82. Претензії кредиторів приймаються протягом 2 (двох) місяців, починаючи з дати публікації цього оголошення. Телефон для довідок (056) 770-00-67.

"Постановою господарського суду Львівської області від 15.07.2011 року у справі № 5015/118/11 Товариство з обмеженою відповідальністю УК "Львівський Автонавантажувач", код ЄДРПОУ: 31148163 юридична адреса: 82630, с. Коростів, вул. Гірська, буд.3 , Сколівский р-н Львівської області, визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Скочко Івана Ярославовича, Ліцензія серії АГ № 594764 від 08 лютого 2011 року, 80700, Львівської обл., Золочівський р-н, с. Вороняки, вул.Гнучка, 35.

Ухвалою господарського суду Сумської області (пр-т Шевченка, 18/1, м. Суми, 4011) від 06.06.11 порушено провадження у справі № 5021/1246/2011 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Ямпільський механічний завод" (код 34113014, вуд. 50 років СРСР, буд. 2, смт. Ямпіль, Сумська обдасть, 41200).

Розпорядником майна призначено Гайдукова С.П. (ліцензія АЯ № 470469 від 02.06.10, адреса: вул. СКД, 24, оф. 15, м. Суми, 40024).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 21.06.2011 року по справі № 44/221-б, Товариство з обмеженою відповідальністю "АВАНТ-СЕРВІС" (01004, м. Київ, вул. Горького, буд. 5-Б, Код ЄДРПОУ 32552739, п/р 2600030650, в АБ "ДІАМАНТБАНК" в м.Києві, МФО 320854) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ТОВ "ІНТЕР-ГАММА ЕСТЕЙТ" (01021, м. Київ, вул. М.Грушевського, 28/2, н./п № 43, код ЄДРПОУ 34692341).

Постановою господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 26.07.2011 року Приватне підприємство "Артекс", код ЄДРПОУ 13822376, м. Львів, вул. Рубчака, 2/93, п/р 2600987571 у ЛОД ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором даного підприємства згідно даної постанови призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича. 79066, м. Львів, вул. Зубрівська, 25а/33. Ліцензія АВ № 470296 від 23/03/10.

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 15.07.2011 р. у справі № 50/26-б Товариство з обмеженою відповідальністю "ВВД" (01010 м. Київ, вул. А.Іванова, 10/1 оф. 3, код ЄДРПОУ 22910056) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Осіпенка Вадима Борисовича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 05.09.2007 серія АВ № 347187, адреса для поштових відправлень: 04128, м. Київ-128, а/с № 6, Осіпенко В.Б..

29 червня 2011 року господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) порушив провадження у справі № 10/5026/1335/2011 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Сміла-ресурси"" (20700, Черкаська область, м. Сміла, вул. Промислова, буд. 12, р/р 26002000400831 в ПАТ "КБ Промекономбанк", МФО 334992, код ЄДРПОУ 33515107).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Голінного Андрія Михайловича, ліцензія АВ № 456347 від 05.02.2009 року (18035, м. Черкаси, вул. Канівська, 7, кв. 66).

Заяви кредиторів та осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника, приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 18.07.2011 р. порушив провадження по справі № 10/5026/1495/2011 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Техпромсервіс-2010" (код ЄДРПОУ 37239985, адреса: 18005, м. Черкаси, провул. Р.Люксембург, 16, п/р № 26008292544900 в АТ "Укрсиббанк" м. Харків, МФО 351005), введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Білика Олександра Анатолійовича (ліцензія серія АВ № 547795 від 04.10.2010 р., 18029, м. Черкаси, вул. Конєва, 13, кв. 87).

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 14.07.11 р. у справі № 34/5005/8951/2011 (адреса суду: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушено справу про банкрутство боржника - Товариства з обмеженою відповідальністю "Міський сад", ідентифікаційний код 34408371, п/р 26008050202853, в "КБ "ПриватБанк", МФО 305299, ІПН 344083704676, місцезнаходження: 49000, Дніпропетровська область, місто Дніпропетровськ, Ленінський район, вулиця Братів Трофімових, будинок 40, квартира 183.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Весніна Сергія Олександровича, ліцензія серія АВ № 456548.

Розпорядник майна працює за адресою: Україна, 49000, м. Дніпропетровськ, ж/м Тополя, 1, б. 8, кв. 63.

Господарським судом Волинської області Постановою від 18 липня 2011 року по справі № 5004/1297/11 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по відношенню до Фізичної особи-підприємця Денисова Сергія Борисовича (Волинська область, м. Луцьк, пр. Перемоги, буд. 22, кв. 23, Код 2822506516).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Михайловського Сергія Володимировича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 456306 від 15.01.2009 р. Поштова адреса: 43000, м. Луцьк, вул. Ландау, 1. Тел.: 067 361 75 85. Заяви з претензіями до боржника приймаються до 10 вересня 2011 року включно.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/ Шаумяна, 4) від 25.07.2011 р. у справі № 21/5009/1594/11 Товариство з обмеженою відповідальністю "УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКЕ СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО "РІФ" (поштова адреса: 69035, м, Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 66/111; код ЄДРПОУ 31036812; р/р 26009117981 в АТ "Райффайзенбанк Аваль" у м. Києві, МФО 380805) визнане банкрутом, введено ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Войтановича Олександра Йосиповича (поштова адреса: 69006, м. Запоріжжя, а/с 3401; ліцензія серії АВ № 498976 від 16.11.2009 р.; тел. (050) 1390000).

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 27.06.2011 р. порушено провадження у справі № 44/226-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "СЕЛЛ" (03033, м. Київ, вул. Жилянська, 5-Б, офіс 3, код ЄДРПОУ 32657457, р/р 26006001017966 у ПАТ "Перший Інвестиційний Банк", МФО 300506).

Розпорядником майна боржника у справі № 44/226-б призначено арбітражного керуючого Шандрука Олександра Тихоновича (ліцензії серії АГ № 594837 від 14.04.2011 р., телефон 050-394-91-06, поштова адреса: 02206, м. Київ, а/с 16).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено провадження у справі про банкрутство стосовно товариства обмеженою відповідальністю "Інвестиційно-будівельна компанія XXI століття) (69053, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 109, оф. 404; код ЄДРПОУ 33421758, р/р 26004033768701 в АБ "УкрСиббанк", МФО 351005), постанова від 20.07.2011 р. по справі 21/5009/3755/11.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шестопалову Ольгу Дмитрівну (ліцензія серія АВ № 547709 від 09.08.2010 р.), адреса: 69118, м. Запоріжжя, вул. Новокузнецька, 27/27).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Загублені Державні акти на право власності на земельні ділянки Товариства з обмеженою відповідальністю "Аннабелла" (ЄДРПОУ 20916020, юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Чигрина, 165):

серія МК № 058946 по вул. Московська, 51 зареєстрований за № 8 від 11.07.2003року,

серія ЯЗ № 137144 по вул.Турбінна, 15 "а" зареєстрований за № 02080010094 від 30.10.2008року,

серія ЯЗ № 136932 по вул. Чигирина, 165 зареєстрований за № 020800100088 від 21.10.2008року,

серія ЯЗ № 136931 по вул. Новозаводська, 11/1 зареєстрований за № 020800100087 від 21.10.2008 року, вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Київської області від 07.06.2011 р. по справі № Б3/060-11 Товариство з обмеженою відповідальністю "СТВ БУД-СЕРВІС" (07300, Київська обл., Вишгородський р-н, м. Вишгород, вул. Промислова, буд. 4, ЄДРПОУ 34851513), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Авілова Сергія Вікторовича (ліцензія АГ № 594785 від 05.04.2011 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 01010, м. Київ, а/с 149.

Постановою господарського суду АР Крим (95003, м. Сімферополь, вул. О. Невського/Річна, 29/11) від 27.12.2010 р. по справі № 5002-12/2938-2011 ТОВ "Крим-Антарес"; 95048, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Зенітна, 72, к. 411, код ЄДРПОУ 30317600, рахунок 2600801734080.980 в ПАТ "Державний експортно-імпортний банк України", МФО 324786, відповідно до ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юрченко Дмитра Юрійовича (м. Сімферополь, с. Аграрне, вул. Наукова, 8, кв. 43), ліцензія серії АВ № 347142 від 30.07.2007 р.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

№ 145 (5145) СУБОТА, 6 СЕРПНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер північно-західний, південно-східний, 5—12 м/с. Температура в більшості областей уночі 7—14 градусів тепла, у південному та західному регіонах 13—19. Удень повітря прогріється до 18—25 градусів, у Закарпатті та на узбережжях морів 24—29.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 СЕРПНЯ

■ **1497.** У Бристоль повернулася експедиція Джона Кабота, що відкрила Канаду. Втім, всі були впевнені, що це Китай. ■ **1657.** Помер Богдан Зиновій Хмельницький, гетьман Війська Запорозького. ■ **1889.** У Лондоні відкрито готель «Савой», перший у світі готель з ванною в кожному номері. ■ **1928.** Народився Енді Ворхол, американський художник, засновник художньої школи поп-арту. ■ **1932.** Відкрився перший Венеціанський кінофестиваль. ■ **1945.** Бомбардувальник США скинув ядерну бомбу на японське місто Хіросіма.

Фотоетюд автора.

Два Івани, або дуст в яйцях

На полонині два гуцули порали отару. От вони присіли покурити і розпочалася некваплива розмова.

— Іване, чув, що у німецьких курячих яйцях виявлено діоксин?

— А нам що до того? — байдуже відповів Іван.

— А те, що курей тих годували українською кукурудзою, — пояснив Микола.

— Бач, теревенять, нібито ми ніхчеми, як оті папуаси, а насправді цілий світ годуємо, — хвалькувато зауважив Іван, — а щодо діоксину, то куди б він дівся? — Москалі, щоб отруїти нашого Президента, стільки понавозили його в Україну, що тепер речки клятої отрути і в кукурудзі, і в пшениці, і в самій горілочці повнісінько... Діоксин і в наших яйцях, либонь, мається, тіко хто його там виявлятиме?..

— Бе-е-е, — закричали барани. — Е-ге-ге, — відгукнулися вівці.

У цей час посеред безкрайнього благодатного українського лану двоє, сидячи у величезному лискучому джипі, смачно закурили і неквапливо розпочалася розмова.

— Іване, чув, що у німецьких курячих яйцях виявлено діоксин?

— Ну? — похмуро наїжачився Іван.

— А те, блін, — закричав Микола, — що якщо курей тих годували нашою з тобою кукурудзою, то ліпше пошукай вже місце, де волієш, щоб тебе закопали! Чим ти підживлював посіви, падлюко?!

— Як завжди, якоюсь гидотою німецькою, — непевно виправдовувався Іван.

— Німецькою?! — заверещав Микола. — А, може, китайською контрабандою, у десять разів дешевшою за справжню?! Колися, придурок, скільки бабла в натурі зрізав на цій афері?!..

Іван блідий і переляканий щось показав на пальцях.

— Так от, ковбой, щоб усі залишки капосної кукурудзи зникли до останньої зернини і щоб ніхто, втям, ніхто на світі не зміг дізнатися звідкіля діоксин потрапив у курячі яйця, якщо хочеш залишитися при своїх... А про бабки ми ще побалакаємо згодом, якщо, звичайно, доживемо...

Юрій БОЛЬШАК.

ПИТАННЯ НА ЗАСИПКУ:

Чому у нас за місяць продається 10 тисяч бейсбольних биток і лише один м'яч?

***

Курінний гарантує: найкумедніші відповіді на це запитання буде надруковано у рубриці «Фізкульт — ха-ха».

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Хрін від редьки...

Якщо т. зв. минула влада просила народ «затягнути паски», то нова робить це сама.

Не накаркати б!

Масове кредитування населення віщує про значне підвищення курсу долара відносно гривні.

«Grang nach Yina»!

Якщо вірити пані Тимошенко, що у «владних головах гречана каша» та ще, не дай Бог, з китайської гречки, тоді зрозуміло, куди нас ведуть!

«Дорожня карта»

Кожен автотурист, котрий приїде до нас на Євро-2012, повинен наперед подумати, як і чим йому повертатися назад.

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

Географію в життя!

Ми — не периферія Європи, ми — периферія Африки.

Не треба було спати!

Коли вони встигли стати мільйонерами? — Та поки ми всі працювали!

Правильним курсом!

Наш стратегічний курс — куди занесе.

Хто винен

Депутати ні в чому не винні, винен народ, котрий вчасно не розігнав цей клуб мільйонерів.

Абсолютна відсутність

Там, де нема ані хліба, ані видовищ — нема й прокурора.

Розумознавство

Тому, хто тут найрозумніший — розуму не треба.

Приємна новина

Незабаром у землі з'явиться ефективний власник, такий самий, як у заводів...

Вибирайте, що краще

Якщо народ не затягне ще тугіше паски, через рік в країні не з'явиться ще з десяток мільярдерів.

Олександр ПЕРЛЮК.

РЕКЛАМА
Мовчазний раб — найбільше наше золото!

ДОШКА ПОШАНИ

Слизький типчик

Дмитро Видрін, політолог (на запитання журналіста: «Хто може очолити опозицію? «Батьківщина», «Свобода» чи «Фронт змін»?):

— З одним із лідерів названих у вашому запитанні «опозиційних партій» ходжу до спортзали. Я бачив, як він виходить із душу, підбігають охоронці й починають витирати рушниками його випещене тіло.

Від чергового:

— Ви не зрозуміли. Охоронці не витирають, а навпаки, намащують кремом, аби нікому не вдалося взяти його за голе місце!

Логопедія Медведія

Дмитро Мєдвєдєв, Президент РФ (під час зустрічі із вченими-істориками повчав, як треба говорити...):

— На Україну. Це так, у них «в Україні», а у нас «на Україну» говорять. Це відповідає нормам російської мови.

Від чергового:

— А у нас, в Україні, говорять так: після виборів президента в 2012 році слово Мєдвєдєв не вкладатиметься в жодні норми: ні «в Росії», ні «на Росії». Не віритe? Запитайте у мовознавця Путіна.

Записки ідіота

— «Газета по-українськи»: (цитує свідка прийому виборців у кабінеті мера Черновецького):

— Одна з киянок почала вимолювати в Черновецького квартиру. Він задумався. Потім на очах ошелешеної громадянки заліз під робочий стіл, посидів там кілька хвилин, виліз, умостився в кріслі й заявив: «Я порадився з Богом і він мені сказав, що ви можете обійтися без квартири».

Від чергового:

— А насправді було так: сидячи під столом, Черновецький подумав, якщо я зараз подарую цій жінці квартиру, скажуть, що я ідіот або чогось нанюхався...

У чому сила, БЮТ?

Андрій Шевченко, народний депутат (БЮТ):

— Якщо хто думає, що сила Тимошенко в косі, або тільки в її стилі, я думаю, що це повна недооцінка дійсності того стрижня, який є в ній, і в команді...

Від чергового:

— Ви маєте рацію! Тимошенко — зі стрижнем, а от команда — з косою!

Гангрена...

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (під час відвідування Макіївської лікарні Донецької області):

— Так лікувати не можна — це варварство... Пирогов у кращих умовах працював.

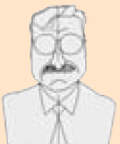
Від чергового:

— О, якби Пирогову та ваш новий кабінет, він, щоб не було гангрени, половину міністрів ампутував би одразу...

Мал. Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 20987
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

